

JUBILEUMMAGAZINE
LIMITED EDITION
INTERVIEWS
BRUSSEL
NO GIRLS, NO GLORY
DERTIG VRAGEN
UTRECHT
ZOMERVERHAAL
BERLIJN
PARELS & ZWIJNEN
HIGHLY RECOMMENDED
ROTTERDAM
PORTRETTE

HOLLANDESE MEESTERS 30 JAAR — 1995 • 2025

hm30

Nu
voel ik
alleen
maar
trots.

— Ingeborg

30 JAAR. DERTIG! ZEG HET HARDOP EN JE DENKT: WOW, DA'S DUS SERIEUS LANG.

Vorig jaar dachten we al: daar moeten we wat mee. Een tas? Stickers op lantaarnpalen? Vlaggen door de stad? Een jubileummagazine? Notitieboekje? Ideeën genoeg. Maar iets bedenken voor een ander is véél makkelijker dan voor jezelf. Voor een klant staan we in no-time op scherp. Opmaken? Heer-lijk. Concepten? We zien het meteen voor ons. Maar zodra het voor onszelf is, begint het grote getwijfel. Zelfs over de grootte van het lettertype;) Alles wordt ineens 'meh'. En dus duurde het. Tot twee keer toe hebben we de drukker gevraagd of het nog iets later aangeleverd kon worden. Ondertussen gingen de opdrachten door (klanten willen gek genoeg gewoon geleverd krijgen), barstte het voorjaar los met een eindeloze reeks vrije dagen, en schoven wij het agendapunt 'magazine' maar weer een weekje op.

En dan: hoe vier je eigenlijk dat je al 30 jaar bestaat? Grootse borrel op de studio? Klinkt top – tot je je realiseert dat we slechts één elektrisch kookplaatje hebben. Een feest met live muziek? Leuk, maar ook dat idee kwam niet echt van de grond.

Tot die eerdere gedachte weer opdook: een diner voor dertig mensen. Niet zomaar dertig, maar onze dertig. De mensen die hollandse meesters mede mogelijk maken. Onze kring. Mannen. Ouders. Schoonouders. Broers. Zussen. Steunpilaren. De mensen die in de coulissen klaarstonden terwijl wij renden. Die op de kinderen pasten als wij deadlines hadden. Die hielpen verbouwen, meedachten, meedroegen, meejuichten. Zonder hen – geen hollandse meesters.

Samen hebben we stormen doorstaan. Kleine, grote. Van recessies, hittegolven, pandemieën en verbouwingen naar dubbele zwangerschapsverloven en meer. Van 1.0 naar 2.0. En we bleven staan, steeds weer. En dat deden we nooit alleen.

Voor onze dertigste verjaardag eten we met z'n allen op Fort bij Vechten. Een experimenteel diner – met mensen die elkaar nog niet kennen, maar allemaal op hun manier aan hollandse meesters verbonden zijn. Een beetje spannend. Maar vooral bijzonder.

26 juni 2025 markeert nóg iets bijzonders: de oprichting van de NO GIRLS NO GLORY foundation. Wat dat precies inhoudt? Dat lees je op pagina 130. Want waarom stoppen bij ontwerpen als je nog meer verschil kunt maken?

Dus. Hier ligt-ie. Ons jubileummagazine. Nagenoeg perfect. En met liefde gemaakt. En met een klein sprankje ongeloof dat ik dit al 30 jaar mag doen. Weet: ik ben ongelooflijk trots. Op de 30. Op mijn team. Proost!

8

**Verleiden,
verwarren
en prikkelen.**

7	VOORWOORD INGEBORG
10	THUIS — KEIZERSTRAAT 33
16	INTERVIEW INGEBORG
24	DE MAN ACHTER INGEBORG
32	UIT — BRUSSEL 2024
36	NO GIRLS, NO GLORY
54	INTERVIEW STANNY
60	INTERVIEW JANTINE
66	INTERVIEW MARTINE
72	THUIS — UTRECHT
74	ARBEIDSVITAMINEN
78	THUIS — KEIZERSTRAAT 33
80	DERTIG VRAGEN AAN INGEBORG
88	THUIS — UTRECHT
90	DERTIG VRAGEN AAN JANTINE
96	THUIS — KEIZERSTRAAT 33
98	DERTIG VRAGEN AAN STANNY
104	DERTIG VRAGEN AAN MARTINE
112	ZOMERVERHAAL
118	PORTRET TEN
120	UIT — BERLIJN 2020
122	PARELS & ZWIJNEN
140	THUIS — KEIZERSTRAAT 33
142	GROETEN UIT...
150	UIT — ROTTERDAM 2025
152	ONDERWEG IN TIEN BEELDEN
160	THUIS — KEIZERSTRAAT 33
164	VEREN IN JE REET
172	PORTRET TEN
174	THUIS — KEIZERSTRAAT 33
176	30 JAAR
178	QUIZ

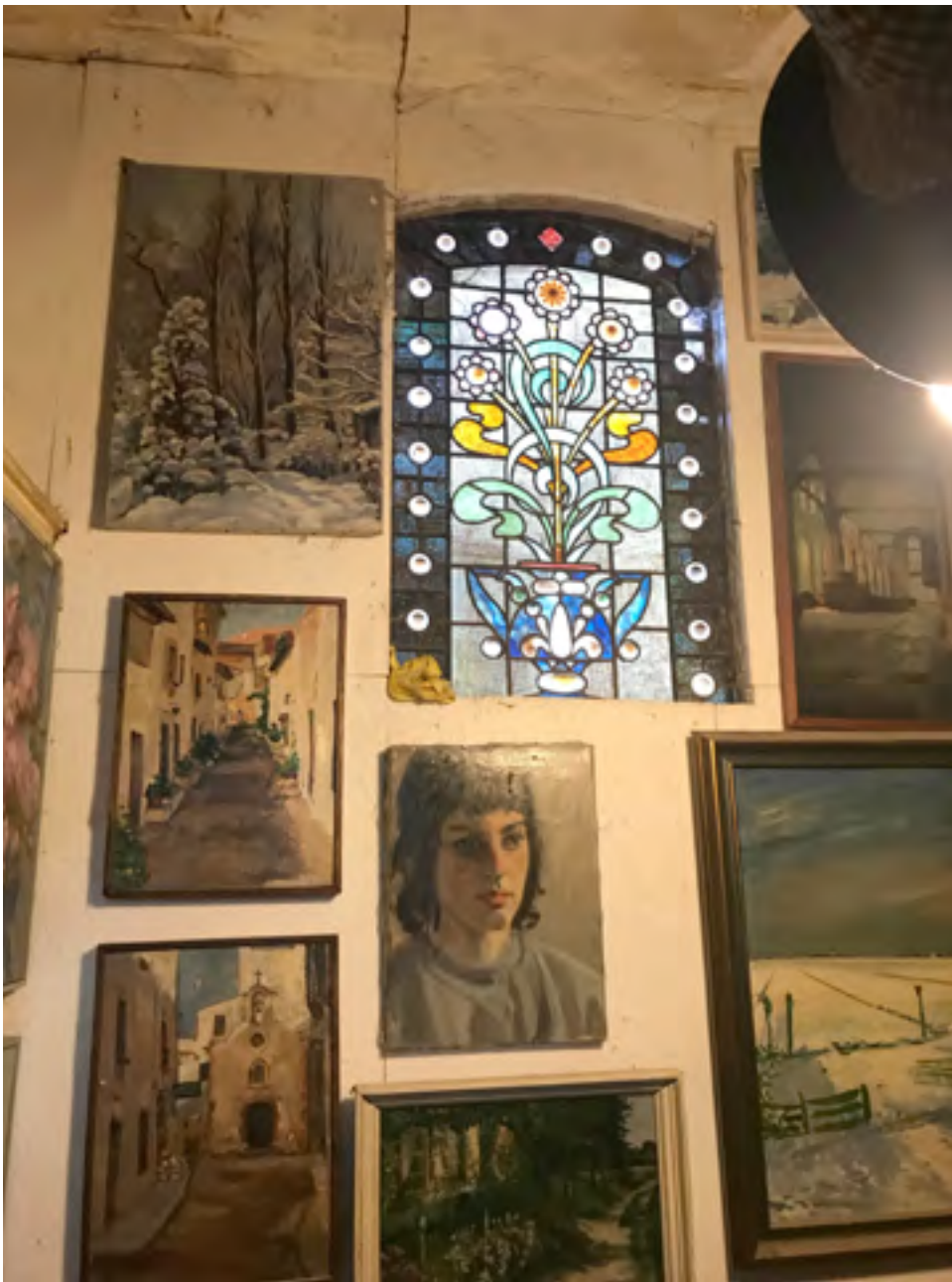
Thuis — Keizerstraat 33

De studio aan de Keizerstraat in Utrecht is als een tweede thuis.

Op zomerdagen horen we,
door het glas-in-loodraam dat uitkijkt op onze binnentuin,
de achterbuurman melodieuze melodietjes spelen op zijn mandoline of fluit.
Foto links vanuit zijn huis.

Drie decennia
creativiteit,
lef, lol
& nieuwe
vormen
van impact.

Ingeborg blikt terug

“We zaten samen op de kunst-academie. Kenden elkaar nog niet zo goed maar ik vond dat ze toffe dingen maakte, en zij vond hetzelfde van mijn werk. Toen Mireille naar Amerika ging nam ik haar schoonmaakbaantje bij mevrouw Brinkers over.

Op een avond spraken we af — het zal in de lente van 1995 zijn geweest — en hadden we het over de toekomst. *Misschien is een eigen bureau wel leuk.* We waren allebei aanpakkers, en creatief zaten we dus ook aardig op een lijn. Dat was alvast een goed begin.”

Verbouwing Keizerstraat 1997

TIEN CIJFERS

“We zagen direct een kans om werk te maken van onze toekomstplannen. In 1995 kregen namelijk alle telefoonnummers tien cijfers. Dan hebben mensen vast nieuw briefpapier nodig... We gingen die avond meteen aan de slag met een flyer waarin we onze diensten aanboden. Full colour kopiëren bestond nog helemaal niet. Om iets in meerdere kleuren af te drukken moesten we hetzelfde printje meerdere keren door een kopieerapparaat halen en tussendoor de toner verwisselen, haha. En witte toner kon alleen bij De Kopijwinkel. Maar uiteindelijk hadden we een mooie donkerblauwe flyer ontworpen met witte tekst, én antwoordkaart. Het papier kregen we gesponsord door Jan van Eerd van Grafisch Papier.

Het printje meerdere keren door een kopieerapparaat halen en tussendoor de toner verwisselen.

Die flyer hebben we vervolgens naar allerlei bedrijven gestuurd. En zo haalden we onze eerste opdracht binnen. We waren los! De volgende opdracht kwam via mevrouw Brinkers, de oudere dame die Mireille en ik hielpen met schoonmaken en boodschappen. En zo ging het verder. Het grappige is: sinds die flyer hebben we eigenlijk nooit meer koude acquisitie hoeven doen. Van de ene klus kwam de andere, ons netwerk werd groter en zo hebben we altijd genoeg werk gehad.”

WASREKJES

“We zijn begonnen op onze studentenkamers. Met zijn tweeën achter één computer. Klanten kwamen soms letterlijk tussen de wasrekjes door op bezoek. Na een verhuizing kreeg Mireille een ruimte met een extra kamer aan de Obrechtstraat. Dat werd onze eerste studio. In die beginperiode werkten we nog onder onze eigen namen. Maar op een gegeven moment wilden we een bedrijfsnaam en dat moest iets Hollands zijn, want ook in die tijd stond Dutch Design al goed aangeschreven in de wereld. In de krant kwamen we *Hollandse Meesters* tegen. Dat vonden we mooi, maar wellicht net iets té stoer? Toen hebben we de twee hoofdletters vervangen door kleine letters. Dat voelde precies goed.”

TWEEDE THUIS

“De Keizerstraat. Tot op de dag van vandaag onze studio. Ook daar kwamen we weer terecht door het herkennen van een mooie kans. Het huis aan de Obrechtstraat werd verkocht, we moesten op zoek naar een andere plek. Via een makelaar hoorden we over een oude schildersloods aan de Keizerstraat, ‘maar dat was vast niets voor ons?’ Onze nieuwsgierigheid was meteen gewekt. We togen erheen en gluurden door het raam. Het was groot en donker, de muren en vloer waren kaal, veel meer konden we nog niet zien.

Het pand bleef in ons hoofd zitten, dus vroegen we de makelaar of we toch een keer konden kijken. Het bleek veel groter. Er zat nog een ruimte achter en er was een binnenplaats met een tuin. Omdat het een oude schildersloods was zonder enige voorzieningen, was de huur niet hoog. Maar ja, er moest wel echt alles aan gebeuren... Toen mijn vader – timmerman, heel praktisch ingesteld – zei dat er echt wel wat van te maken viel, hebben we het gewoon gedaan. Maandenlang werkten we overdag, en hebben we in de avonduren en weekenden, met hulp van vrienden en familie, alles verbouwd. Hard werken, maar het was het meer dan waard. En juist omdat we het zelf hebben opgebouwd, voelt het echt als een tweede thuis.”

Een oude schilderloods, vast niets voor ons?

ALLES GEVIERD

“We hebben alles altijd gevierd, successen groot en klein. Om ons eenjarig bestaan te vieren gingen we high tea'en in Krasnapolsky in Amsterdam. Superchic, maar dat mochten we dan van onszelf, juist omdat we er zo hard voor werkten. We gingen ook regelmatig op inspiratiereis. Keulen, Madrid, Kopenhagen, Lissabon, New York, Parijs, Berlijn, Brussel. Daar heb ik mooie herinneringen aan, en we namen altijd nieuwe ideeën mee terug naar de studio.

Onze studio was vaak het stralende decor voor festiviteiten. Disco's, unplugged sessies van Theatergroep Aluin, lezingen, kookworkshops, volle lunchtafels tijdens de hollandsse pot (lunches met freelancers en leveranciers), eindejaarsborrels. Alles hebben we hier gevierd. Ook echt wel een paar heel bijzondere momenten, zoals de millenniumwisseling. En natuurlijk het diner tijdens mijn bruiloft. Oké, de stoppenkast was daar niet op berekend dus we zaten om de haverklap in het donker. Maar het was perfect.

Toen we 20 jaar bestonden hebben we dat zelfs een jaar lang gevierd. Het thema was ‘Wij vieren met jou,’ met zijn vieren bedacht tijdens een werkuitje naar Parijs. Voor iedere maand hadden we een evenement, een actie of een giveaway bedacht. Maar we dachten ook: 20 jaar... straks gaan mensen nog denken dat je niet meer relevant bent! Nu heb ik dat totaal niet. Nu voel ik alleen maar trots en ben ik dat al anderhalf jaar aan onze klanten aan het vertellen. Als je al dertig jaar een goed draaiende studio hebt dan zullen we toch wel iets goed doen!”

HOLLANDSE MEESTERS 2.0

“Wat ik echt bijzonder vind is dat het allemaal zo organisch ging. We hadden geen groot plan, we begonnen gewoon en dat is eigenlijk een beetje hoe het altijd is gegaan met hollandse meesters. Een van ons kwam met een ideeetje en dan dacht de ander ‘prima’. We gingen werkplekken verhuren. We besloten dat we best een stagiair konden gebruiken. We hadden aan een half woord genoeg. Met medewerkers ging het niet anders. Martine en Jantine zijn allebei bij ons begonnen als stagiair. En inmiddels werken we al jaren samen! Daar ben ik enorm trots op.

Nu voel ik alleen maar trots.

Eind 2016 verliet Mireille hollandse meesters. Dat bracht verandering — zowel zakelijk als persoonlijk. Het was echt *the end of an era*, maar ik zal nooit vergeten wat we allemaal samen beleefd hebben in die 20 jaar. Het blijft een bijzondere periode in mijn leven waar ik met plezier aan terug denk. Maar wat wilde ik de komende jaren? In mijn eentje doorgaan? Stoppen? Toen ik eenmaal besloten had dat ik door wilde met hollandse meesters, had ik behoefte aan positieve energie. Het was tijd voor hollandse meesters 2.0! Nog meer dan voorheen gingen we als team bepalen hoe we het allemaal zouden doen. Dat ik de oprichter was, vond ik niet meer zo relevant. Ook de studio zelf onderging een transformatie. Alles wat wit was, werd zwart geverfd, en andersom. Het symboliseerde de vernieuwing.

De rolverdeling in het team is eigenlijk ook heel organisch gegaan. Jantine had wat ervaring met animaties en vond het leuk om zich daar verder in te ontwikkelen. Martine is naast ontwerpen goed in tekstschrijven en doet daar steeds meer mee. Wies kon goed illustreren en we zijn dan ook heel blij dat we in Stanny een super-opvolger hebben gevonden die in korte tijd enorm is gegroeid. Met zijn vieren kunnen we echt ontzettend veel. Daar ben ik supertrots op. Zei ik al super?”

NO GIRLS, NO GLORY.

“Na zoveel jaar hard werken mág je ook wel trots zijn op wat je hebt neergezet, toch? Vier meiden die met veel plezier goed werk leveren en staan voor wat ze maken. Dat is ook de gedachte achter ons motto: *No Girls, No Glory*. We gebruikten het voor het eerst in een nieuwsbrief. Het is natuurlijk een toespeling op *no guts no glory*, zonder lefbereik je niets. En toen dachten we: die stoerheid gaan we uitdragen; we zetten het gewoon groot op de voordeur!

Ik heb drie dochters. Ik heb drie meiden aan het werk bij hollandse meesters. Het staat al jaren op de voordeur. Het is een deel van me geworden. En nu, dit jubileumjaar, krijgt het misschien nog een andere invulling. Sinds de Russische inval begin 2023 in Oekraïne zet Boris zich in om boksen olympisch te houden. Ik steun hem in die strijd — want dat is het — door mee te denken over de strategie (en natuurlijk de branding ;) van World Boxing, de nieuwe internationale boksbond waarvan hij initiatiefnemer en inmiddels de president is. We reizen daarvoor samen de hele wereld over. Tijdens een bezoek aan India kreeg ik het idee om iets goeds te doen rond empowerment van meisjes door middel van boksen. En zo ontstond de NO GIRLS NO GLORY foundation. Die naam past er perfect bij. Ik weet nog niet waartoe het gaat leiden, maar zo heb ik de dingen altijd gedaan. Gewoon maar beginnen en kijken wat ervan komt.”

Ik weet niet waartoe het gaat leiden, maar zo heb ik de dingen altijd gedaan.

DREAMTEAM

“Door mijn betrokkenheid bij World Boxing ben ik minder aanwezig op de studio. Maar dat kan, omdat ik weet dat hollandse meesters in goede handen is. Ik ben zo trots en dankbaar dat ik het allebei kan doen. Dat ik in dit nieuwe avontuur kan stappen, wetende dat het in Utrecht lekker loopt, dat de meiden blij zijn en genoeg leuk werk hebben. Ja, als je het hebt over je droombaan? Die heb ik dus!

Een hechte werkfamilie, die net als een echte familie af en toe uitbreidt.

Rogier Roeters in opdracht van hollandse meesters

Zei ik al super?

Het is ook gewoon een dreamteam. We versterken elkaar niet alleen, onze jarenlange samenwerking betekent inmiddels ook een band voor het leven. We vormen een hechte werkfamilie die me zeer dierbaar is, en net als een echte familie breidt die af en toe uit. Ook dat was op een bepaalde manier weer typisch hollandse meesters: Martine en Jantine precies tegelijk zwanger. Tot twee keer toe! Dat was echt wel pittig, mijn halve personeelsbestand maanden tegelijkertijd uit de running. Maar ook dat is goed gekomen. Ze hebben zoveel voor mij gedaan, dan vind ik het geen probleem om even een stapje, oké twee stapjes, harder te moeten lopen.

Wat zeker ook pittig te noemen was, was de coronaperiode. De onzekerheid, de verantwoordelijkheid, de vaste lasten. Maar ook daar kwamen we samen doorheen. Ik zei het al — een band voor het leven!”

PLEZIER ALS BASIS VAN SUCCES

“We hebben al heel wat jubilea gevierd. En er zijn ook heel wat mooie momenten vastgelegd. Als ik onze fotoboeken bekijk, dan zie ik heel veel foto's waar ik echt met gierende lach op sta. En er zijn nog veel meer gierende uithalen geweest die niet op de foto staan.

Dat vat dit avontuur toch wel het best samen: hollandse meesters heeft me gewoon heel veel plezier gegeven. Plezier als basis van ons zakelijk succes. Mooier kan toch niet?”

Mevrouw Brinkers

DE MAN ACHTER INGEBORG

Door Boris van der Vorst

Achter elke sterke man staat een sterke vrouw. Dat wordt gezegd om te benadrukken dat het succes van mannen vaak afhangt van de inzet en steun van hun vrouwen. Maar zou dat omgekeerd ook het geval zijn? In het geval van Ingeborg is het vooral haar eigen verdienste die haar gebracht heeft waar ze nu staat met hollands meesters. Op Keizerstraat 33 heeft ze een fraai ingerichte studio gecreëerd. Onder het motto *No Girls, No Glory* zijn er heerlijke werkplekken waar (momenteel) alleen dames actief zijn, met als laatste aanwinst onze dochter Nevèl met haar foto- en videobedrijf, die daarmee voorzichtig in de voetsporen van Ingeborg treedt. In haar dertig jaar ondernemerschap heeft Ingeborg met hollands meesters een prachtige ontwikkeling doorgeemaakt.

Mijn bijdrage was niet bijzonder groot, ik ben niet bepaald handig maar deed mijn best.

Verbouwing Keizerstraat 1997

Ze kwam vanuit Giethoorn en het begon allemaal al tijdens de eindfase van haar opleiding aan de HKU (Hogeschool voor de Kunsten Utrecht), toen ze met klasgenoot Mireille een start maakte vanuit hun studentenkamers aan de Gildstraat en de Hondsrug. Die studentenkamers werden al snel ingeruild voor een werkplek in de Obrechtstraat. Eind 1997 kwam ze daar mij, haar toekomstige man, in de Dagmarkt op de Biltstraat tegen tijdens een lunchpauze. Het was liefde op het eerste gezicht die, door een kaartjes-initiatief van Ingeborg, kans had om tot bloei te komen. Dat tekent Ingeborg ten voeten uit: slagvaardig en doelgericht als ze kansen ziet.

De eerste periode van onze verkering stond in het teken van een ingrijpende klus om de nieuwe locatie op de Keizerstraat geschikt te maken als werkplek voor hollands meesters. De oude en vervallen schilderloods werd omgetoverd tot een smaakvolle studio met werkplekken. Ook dat is een kwaliteit die Ingeborg al jong had: de potentie van een ruimte zien en optimaal benutten. Mijn bijdrage daarbij was niet bijzonder groot. Ik was net een fysiotherapiepraktijk in Hilversum begonnen, maar hielp in de vrije uren mee met het afbikken van het stucwerk waarbij de oude bakstenen muur weer zichtbaar werd. Ik ben niet bepaald handig, maar deed mijn best in het klusteam.

Het ging best snel in die tijd, onze oudste dochter Nevèl was al in aantocht.

Met name mijn toekomstige schoonfamilie zorgde met bewonderenswaardige inzet dat de Keizerstraat in relatief korte tijd een prachtige plek werd om in te werken. Ingeborgs capaciteiten qua smaak en vormgeving combineerden zich uitstekend met de bijzondere bouw- en klus kwaliteiten van haar ouders. Ik had deze metamorfose nooit voor mogelijk geacht. De unieke binnenplaats in hartje Utrecht werd niet veel later zelfs de locatie van ons trouwdiner in 1999 en in de achterste ruimte hebben we nog op ABBA's *Dancing Queen* staan swingen. Het ging best snel in die tijd, want onze oudste dochter Nevèl was al in aantocht.

Met de komst van onze kinderen bespraken we vrijwel direct een regeling die tot op de dag van vandaag stand zou houden. Ingeborg bleef op maandag- en woensdagavond langer doorwerken en combineerde dat af en toe ook met gezellige afspraken in de stad en ik bleef op dinsdag- en donderdagavond vaak weg voor voetbal- en later

boks- en survivaltrainingen. In onze beginjaren woonden we in de Nieuwstraat in De Bilt, die ook naar inzicht van Ingeborg en met wederom hulp van onze schoonouders mooi verbouwd was. Daar beviel Ingeborg van onze eerste twee meiden, Julia Nevèl en Guusje Vittoria.

Ik blijf nooit te lang want het motto blijft: No Girls, No Glory!

Ondanks de kleine kinderen, de verbouwing van ons huis, verhuizing naar Bunnik in 2003 en een vaak afwezige man ontwikkelde hollandse meesters zich tot een tof bedrijf. Samen met Mireille werd een indrukwekkend klantportfolio opgebouwd en er werden nieuwe collega's aangetrokken, die op hun beurt weer een goede bijdrage aan het succes leverden met specifieke expertise. Mijn aandeel leek steeds niet bijzonder groot. Hoewel, ik sprong even bij toen de huuronderhandelingen met de nieuwe eigenaar van het pand vastliepen, zorgde met mijn contacten voor wat gemoedsrust toen de zakelijke rekening van Ingeborg vakkundig

Trots op wat Ingeborg daar met haar meiden heeft neergezet.

leeggeplunderd was door phishing-criminelen en bracht met mijn eigen ondernemingen wat handel binnen. Die omzet stond overigens in geen verhouding tot de sterke merken die nederlandse meesters voor mij ontwikkelde.

Met veel plezier denk ik terug aan bijzondere avonden in de studio met Theatergroep Aluin en andere gezellige borrels, kampeeruitjes en disco's. De samenwerking met Mireille stopte na ruim twintig jaar, maar met Martine en Jantine stond er een stevig team, dat aangevuld met Stanny met een goede basis het dertigste jubileumjaar ingaat. Ik vind het leuk om af en toe op de Keizerstraat langs te gaan, voor een afspraak, kop thee, lunch of wat anders, en ben trots op wat Ingeborg daar met haar meiden heeft neergezet. Er wordt altijd hard en serieus gewerkt en ik voel mij snel teveel dus ik blijf nooit te lang. Want op Keizerstraat 33 blijft het motto: No Girls, No Glory!

Lunchen met natuurwijn en de perfect Italiaanse pasta bij Certo, dineren bij Old Boy (aanrader!) en verrassende expo's bekijken bij WIELS tijdens een inspiratie-uitje naar Brussel.

WIELS | Centrum voor Hedendaagse Kunst.

414
Bouquet de fleurs / Flower Arrangement
Paint on canvas, framed
Paint on photographic canvas, framed
Paint on canvas, framed
of Vase Still Life / Still Life

415
Paysage / Landscape
Paint on canvas, framed
Paint on canvas, framed
of Vase Still Life / Still Life

**NO
GIRLS,
NO
GLORY.**

hmsp

HOLLANDIA MEETING 20 JUNE 1994 - 1995 - 1996

warm band
warm band
warm band
warm band
warm band

Interview Stanny

Stanny over landen in
een hecht team, wat haar
werk leuk maakt & dingen
uitvogelen.

Tekst Menno Kouveld

Echt anders dan andere sollicitaties, waar je toch het gevoel krijgt dat je onderaan de ladder staat.

Stanny was net afgestudeerd als grafisch ontwerper aan het St. Joost in Den Bosch en werkte als kok in de horeca, toen de wereld door corona ineens stilstond. Het zette haar aan het denken. Ze besloot dat dit hét moment was om werk te zoeken dat aansloot bij haar opleiding. En zo kwam ze terecht bij hollandse meesters, waar ze inmiddels alweer meer dan drie jaar werkt.

HOE KWAM JE BIJ HOLLANDSE MEESTERS TERECHT?

“Eigenlijk wist ik alleen dat ik aan de slag wilde als ontwerper en ben ik maar gewoon gaan solliciteren. Online vond ik de vacature van hollandse meesters. Die zochten een multidisciplinair ontwerper. Ik heb altijd al een brede interesse gehad dus dat sprak me aan. En het feit dat het alleen maar vrouwen waren was iets dat ook opviel in positieve zin!

Het sollicitatiegesprek verliep heel relaxed. Een warm bad. Echt anders dan andere sollicitaties, waar je toch het gevoel krijgt dat je onderaan de ladder staat. Hier voelde ik me meteen welkom, dus ik was blij toen ik hoorde dat ik mocht beginnen.”

JE STAPTE IN EEN TEAM DAT ELKAAR AL JAREN KENDE. HOE WAS DAT?

“Best wel even wennen. De anderen zaten al jaren in het vak en werkten ook al lang samen. Ik kwam net kijken! Maar het voelde toch meteen goed. Er hangt een heel open sfeer, we werken samen en kijken om naar elkaar. Vorig jaar gingen we in Brussel bijvoorbeeld nadenken over het jubileum; dan zijn mijn ideeën net zo welkom als die van de anderen.

Ik hou ervan dat het hier niet draait om ego's maar om wat we maken.

Qua werk had ik in het begin soms wel het gevoel dat ik nog een beetje aan het zoeken was. Ik had meer ervaring met grafisch ontwerp dan met illustraties, maar ik kreeg de ruimte om te leren. Dat was heel fijn. En je moet het ook zo zien: als je zoveel kennis om je heen hebt als hier kun je ook snel groeien.”

WAT VIND JE HET LEUKSTE AAN JE WERK?

“Dat je voor elke opdrachtgever weer een nieuwe stijl mag bedenken. Soms zijn er duidelijke kaders, soms kan ik helemaal los. Ik probeer altijd de ruimte in een briefing op te zoeken. Het leukste vind ik het wanneer ik nét iets verder kan gaan, kijken hoe abstract ik het kan maken zonder dat iets zijn helderheid verliest.

Verder heb ik een brede interesse, dus vind ik het leuk dat ik verschillende dingen kan doen. Van het ontwerpen van logo's tot animaties en websites. Het meest werk ik aan illustraties. Soms zet Jantine deze dan weer om in een animatie. De krachten bundelen om tot een mooi eindresultaat te komen, dat is superleuk.”

VAN WELKE KLUS WORD JIJ HET GELUKKIGST?

“Een opdrachtgever waar we regelmatig voor werken is Fiom. Daar gaat het over gevoelige onderwerpen zoals onbedoelde zwangerschappen, adoptie en afkomstkwesaties. Ik vind het leuk om dan heldere illustraties te maken die passen bij waar iemand doorheen gaat. Dat is wel een voorbeeld van wat we bij hollandse meesters noemen ‘ontwerpen met hoofd en hart.’”

JE BENT EEN ‘UITVOGELAAR’, WAT HOUDT DAT IN?

“Ons vak staat niet stil, er zijn steeds nieuwe ontwikkelingen. Je moet dus behoorlijk bijblijven. Veel dingen heb ik hier geleerd door het gewoon te doen. Soms zeg ik dan: ja, doe ik wel – en dan duik ik YouTube in om ‘uit te vogelen’ hoe het moet. Een bepaalde stijl, techniek of software bijvoorbeeld. Daar is ook ruimte voor. Het zorgt ervoor dat we méér kunnen, of ergens beter in worden. En het levert inspiratie op. Best nuttig dus, dat uitvogelen.”

WAAR HAAL JIJ JE INSPIRATIE VANDAAN?

“Soms loop ik gewoon ergens rond en dan denk ik ‘Oh goede kleurencombi, moet ik even onthouden.’ Kleurgebruik let ik sowieso veel op. Ik vind het leuk als een kleur op een onverwachte manier ingezet wordt, bijvoorbeeld als een bank opeens een knalroze logo heeft. Dat kan heel goed werken.

En er zijn natuurlijk ook andere ontwerpers die ik inspirerend vind. Rob & Robin bijvoorbeeld, die ook het St. Joost hebben gedaan. En Harmen Liemburg, die geweldige zeefdrukken maakt. Aan het begin van m’n opleiding keek ik vooral naar analoog werk, maar richting het einde van mijn studie begon ik dingen als *creative coding* ook interessant te vinden, digitale creativiteit.”

WAT MAAKT HOLLANDSE MEESTERS UNIEK VOLGENS JOU?

“De sfeer is gewoon goed. We werken hard, maar het is ook gezellig. Er is ruimte voor een goed gesprek, voor een grap, en om te genieten. We maken mooi werk, maar zonder franje. En dat past bij mij. Ik hou ervan dat het hier niet draait om ego's, maar om wat we maken.”

Goede kleurencombi, moet ik even onthouden.

Fuerteventura, 1 januari 2025

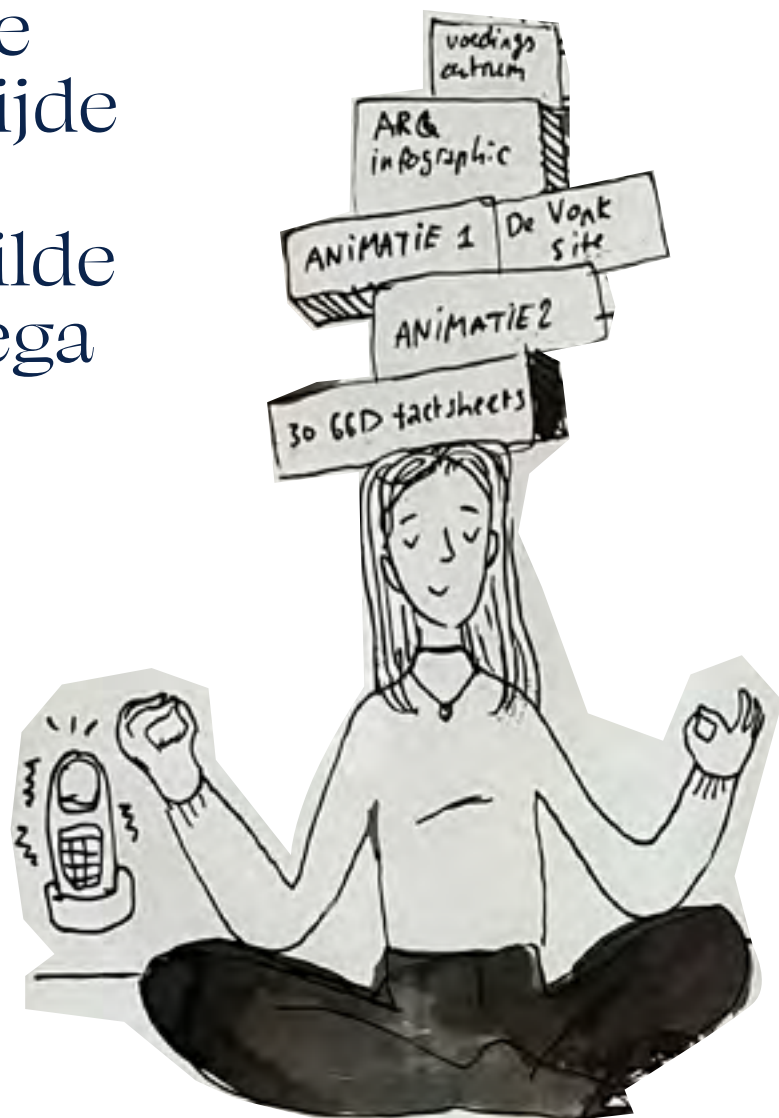
Ik doe hoe dan ook elkeer mijn werk.

Jantine, van stagiair
tot animatiemeester.

Tekst Menno Kouveld

Wat begon als stageplek is inmiddels alweer dertien jaar ‘thuis’ voor Jantine. Als geboren Friezin staat ze bekend om *haar nuchterheid*, altijd zen. Oké, behalve dan misschien die ene keer dat ze het blijde nieuws van haar zwangerschap wilde delen en dat collega Martine haar nét voor was. *Sorry!*

HOE BEN JE BIJ HOLLANDSE MEESTERS TERECHTGEKOMEN?

“Ik woonde in Friesland en zat op de kunst-academie in Groningen. Toen ik op zoek moest naar een stageplek wilde ik graag richting de Randstad. Je had toen nog zo’n dik BNO-boek waarin bureaus zich presenteerden. Daar ben ik doorheen gaan bladeren. De pagina van hollandse meesters sprong eruit voor mij. Ik dacht meteen: ‘Leuk werk, leuk bureau, dáár wil ik wel naartoe.’ Mijn eerste gesprek had ik met Martine, hier, achterin de tuin. Dat klikte wel. Ik sprong dan ook een gat in de lucht toen ik hoorde dat ik mocht komen stagelopen.”

EN TOEN BEN JE METEEN GEBLEVEN?

“Niet meteen. Na mijn afstuderen heb ik kort ergens anders gewerkt, maar ik bleef hollandse meesters in mijn achterhoofd houden. Uiteindelijk nam ik weer contact op en ik bleek meer dan welkom! Sinds 2012 zit ik hier helemaal op mijn plek.

Ik heb in die 13 jaar wel het een en ander zien veranderen. De grootste verandering was natuurlijk dat Mireille wegging. Toen gingen we echt in een andere samenstelling verder. Verder hebben we verschillende stagiairs gehad die dan een tijdje deel zijn van hollandse meesters. En we hebben behoorlijk wat huurders gehad. Sommigen hebben hier jarenlang hun werkplek gehad, die hoorden er ook gewoon bij. We lunchten met z’n allen, vierden kerst met z’n allen. Dat was wel gezellig. Nu is het wat rustiger met huurders, maar dat vind ik ook prima. Ik doe hoe dan ook lekker mijn werk.”

HOE HOUD JE WERK DAT JE AL ZO LANG DOET UITDAGEND?

“Nou ook qua werk is er in die jaren behoorlijk wat veranderd. In mijn beginjaren deden we nog heel veel drukwerk. Een van mijn eerste klussen was voor het Nederlands Centrum Jeugdgezondheid (NCJ), een grote klant destijds. Daar maakten we echt van die dikke boekwerken voor op. Ook voor ProRail herinner ik me een opdracht waarbij we een verzamelwerk moesten maken van allemaal foto’s van fietstunneltjes die waren versierd met tegeltjes. Nu is het veel meer digitale content, infographics — en animaties natuurlijk! Dat is mijn specialiteit geworden.”

HOE IS DAT ZO GEKOMEN?

“Eigenlijk toevallig. Ik deed naast mijn werk ook nog wel eens freelance klussen. Ik kreeg de vraag of ik ook animaties maakte. Ik had er geen ervaring mee, maar dacht ‘Ik probeer het gewoon’. Zo ben ik begonnen. Bij hollandse meesters kreeg ik vervolgens de ruimte om me er verder in te verdiepen en dan komen er op een keer vanzelf ook meer animatieopdrachten.”

Als je zo lang met elkaar samenwerkt, bouw je natuurlijk ook een band op.

WAT VIND JE DAAR ZO LEUK AAN?

“Je kunt zoveel kwijt in een animatie. Een visuele stijl, ritme, storytelling... het komt allemaal samen. En voor elke animatie moet ik me weer in een heel ander onderwerp onderdompelen. Verder zijn animaties echt teamwork. Meestal maak ik het storyboard, Stanny maakt illustraties en die animeer ik dan weer. Martine helpt opdrachtgevers soms ook bij het schrijven van de teksten of een script. Dat je het samen doet maakt het ook leuk.”

WAAR HAAL JE JE INSPIRATIE VANDAAN?

“Van alles! Instagram, YouTube-tutorials... Maar ook gewoon op straat of in musea. Of tijdens ons ‘screenshot-uurtje’, dan laten we elkaar inspirerende beelden zien. Superleuk en het zorgt altijd weer voor frisse ideeën.”

Daar
maakten we
echt van
die dikke
boekwerken
voor op.

HEB JE EEN FAVORIET ZITTEN TUSSEN
ALLES WAT JE HEBT GEMAAKT?

“Ik vind animatie-opdrachten altijd heel leuk. Een favoriet? Een tijdje terug hebben we voor het Voedingscentrum een animatie gemaakt, waarbij de animatie werd gecombineerd met video. Dat vond ik heel leuk om te doen. Dat was weer iets nieuws. En het was ook een opdracht die wat langer liep. Dat vind ik ook altijd wel lekker. Daar kun je dan echt je tanden in zetten.”

JE WORDT WEL DE ZENMEESTER
GENOEMD. HOE ZIT DAT?

“Misschien is het mijn noordelijke nuchterheid. Ik denk altijd ‘Komt wel goed’. En het komt ook altijd goed. Dat geeft natuurlijk ook wel vertrouwen. Dat was tijdens mijn studie eigenlijk al zo. Voor een afstudeeropdracht werden we in groepjes verdeeld. Toen zei iemand: ‘Ik vind het fijn dat ik bij jou in het groepje zit, want jij blijft altijd rustig.’ Haha, daar was ik me helemaal niet zo bewust van. Ik vind een deadline ook eigenlijk wel fijn, een beetje druk werkt voor mij juist goed. Dan zet ik klassieke pianomuziek of een peaceful piano-achtige playlist op en dan lukt het altijd.”

WAT MAAKT DAT JE HIER AL 13 JAAR MET
PLEZIER WERKT?

“hollandse meesters als werkplek is warm, vertrouwd en creatief. We werken hard, maar er is ook altijd ruimte voor gezelligheid. Wat we doen, doen we met aandacht, of het nu een opdracht is of een lekkere lunch op tafel zetten. En als je zo lang met elkaar samenwerkt, bouw je natuurlijk ook een band op. We weten veel van elkaar, je spreekt elkaar veel en we doen ook buiten het werk wel dingen met elkaar. Het voelt echt als een tweede thuis.”

Ik denk altijd
‘Komt wel
goed’. En het
komt ook
altijd goed.

Ik had
er geen
ervaring mee,
maar dacht
***‘Ik probeer
het gewoon’.***

FUCK IT,
IK ZEG
HET
GEWOON.

Martine: met hart & ziel bij hollandse meesters.

Tekst Menno Koweld

Interview Martine

Martine werkt al 18 jaar met hart en ziel bij hollandse meesters. Het kennismakingsgesprek voor een stage voelde meteen goed. Dat was duidelijk wederzijds want nog voordat ze thuis was, werd ze al gebeld. Ze was meer dan welkom. Hoera! Tegen het einde van de stageperiode trok ze de stoute schoenen aan en liet weten dat ze wel wilde blijven. Het was *‘an offer they couldn’t refuse’*. En zo begon een werkrelatie die nog altijd goed voelt.

Studentenkamer in de Jan Haringstraat

Als ik terugdenk aan dat moment kan ik weer helemaal terughalen hoe spannend dat was; mijn stage was bijna voorbij en ik wilde niks liever dan na mijn afstuderen bij hollandse meesters gaan werken, maar dat aanbod lag er helemaal niet. Dus toen Mireille en Ingeborg vroegen wat mijn plannen waren, hing ik een vaag verhaal op over voor mezelf beginnen, ik durfde het gewoon niet te zeggen. Maar ineens dacht ik *Fuck it, ik zeg het gewoon*. En tot mijn verbazing en grote geluk hoorde ik: ‘Dat willen wij ook!’

VAN NATURE NIEUWSGIERIG

Wat ik bijzonder vind aan hollandse meesters is dat iedereen zichzelf mag zijn en dat er ruimte is voor je eigen talenten. Ik vind ontwerpen natuurlijk sowieso heel leuk werk, maar ik ben hier ook gegroeid omdat ik nieuwe dingen kon proberen, of dat nu illustreren, *coden*, of tekstschrijven was. Ik ben namelijk een nogal nieuwsgierig iemand. Ik wil graag nieuwe dingen leren. En dat werd en wordt hier altijd aangemoedigd. Verder vullen we elkaar aan, we gunnen elkaar dingen, werken samen, en vertrouwen op elkaars kracht. Wat ik ook fijn vind aan hollandse meesters is dat je met zo’n compact team als het onze bij elke opdracht van begin tot eind betrokken bent. Er zijn denk ik maar weinig bureaus die zo klein zijn, maar wel zoveel doen als wij, qua expertise. Nou ja, ergo, hollandse meesters is echt mijn plek.

ONTWERPEN ZIT IN ALLES

Ontwerpen zit voor mij ook in heel veel dingen. Een script voor een animatie is bijvoorbeeld ook een vorm van ontwerpen; je denkt na over wat je wilt vertellen en hoe je dat vertaalt naar heldere boodschappen. Of een lichtplan bij een optreden. Daar ben ik ooit als stagiair van Freek Ros (voormalig lichtman van het Burgerweeshuis) ingeroeld en dat vond ik ook meteen te gek; nadenken over het podiumbeeld, kleuren en welke sfeer je wilt neerzetten. Dat laatste sla ik soms een beetje in door. Ik neem tegenwoordig naast mijn favoriete messen ook eigen lampen mee naar vakantiehuisjes.

**IK NEEM
TEGENWOORDIG
MIJN EIGEN
LAMPEN MEE
NAAR
VAKANTIEHUISJES.**

ALLES IS
BEELD NU.
MAAR IK
PROBEER
ALTIJD WEL
IETS NEER
TE ZETTEN
DAT OVER
VIJF JAAR
NOG STEEDS
STAAT.

In de loop der tijd hebben we allemaal wel onze eigen expertise in het ontwerpen ontwikkeld. Dat is natuurlijk ook gewoon slim. Als je iets vaker doet dan krijg je daar ook handigheid in. En af en toe voeg je een nieuwe skill toe aan wat je kan. Gewoon, omdat je ontdekt dat je iets leuk vindt en daar beter in wilt worden. Tekst bijvoorbeeld, daar deed ik eerst niet veel meer mee dan de stukjes in onze nieuwsbrieven, maar ik kreeg er steeds meer lol in. Toen ben ik op zoek gegaan naar cursussen om er beter in te worden. Dat heeft Ingeborg ook gesupport. En nu werk ik in mijn vrije tijd niet alleen aan een roman, maar is tekst & redactie een vast onderdeel geworden van het hollands meesters-assortiment.

HET VERHAAL ERACHTER

De laatste jaren maak ik steeds vaker brand manuals. Daar komt alles wat je voor een merk bedacht hebt in samen: het logo, het kleurenpalet, de typografie, beeldstrategie en tone of voice. Soms zitten er stoere keuzes in, en dan is het zó leuk als klanten denken: we zijn best wel cool. Dat vind ik mooi, dat je mensen weer trots kan laten zijn op hun eigen merk.

Ik vind het belangrijk om een diepere laag in mijn ontwerpen te leggen. Voor het logo van Oceania Boxing bijvoorbeeld keek ik naar kleuren en symboliek uit de cultuur van de eilanden. Misschien ziet niet iedereen dat direct, maar het zit er wel in. Ik vind het belangrijk dat je je klant iets geeft waar ze een verhaal bij kunnen vertellen.

Die context doet er toe vind ik. Het is niet alleen maar: ik zie het en ik vind het mooi; een stijl roept ook van alles op, emoties, herinneringen. Op de academie was 'mooi' of 'leuk' ook nooit een goed antwoord als je moest uitleggen waarom je bepaalde ontwerpkeuzes had gemaakt.

EEN UI AFPELLEN

Ik haal overal inspiratie uit, maar ik wil altijd net een laagje dieper. De boel een beetje afpellen als een ui. Waaróm is iets mooi? Waar komt een bepaalde stijl vandaan? Ik vind het leuk om te snappen waar de oorsprong van een bepaalde stijl ligt, dan kun je daar ook mee spelen. Alles is beeld nu. Trends gaan heel snel. Ik probeer toch altijd wel om iets te maken wat over vijf jaar nog steeds staat, niet heel erg samenhangt met een trend die dan allang weer voorbij is.

Muziek is ook een inspiratiebron. Ik werk nooit in stilte. Muziek móét aan. Ik heb best een brede smaak, van Vlaamse & Franse indiepop tot *eighties bangers*. Als ik echt moet knallen, zet ik het liefst edm op. Of instrumentaal in elk geval, zodat ik er een beetje in kan verdwijnen. En als ik iets moet creëren kies ik juist voor iets wat ik op dat moment heel mooi vind of net heb ontdekt. Dat kan van alles zijn. Muziek helpt me focussen, ontspannen, en geeft energie. Eigenlijk wordt alles beter met een goeie beat op de achtergrond.

LEKKER ROYAAL

Wat ik ook heerlijk vind, juist als het druk is: even de keuken in om een lekkere salade of zo te maken voor de lunch. Snijden, hakken, even met je hoofd ergens anders zijn. Die lunches zijn altijd een fijn moment. Toen ik hier nog niet zo lang werkte, moest ik een keer boodschappen doen voor de lunch. Ik vroeg: wat moet ik halen? Het antwoord was eigenlijk wel typisch hollands meesters: zie maar even, maar niet van dat benauwde hè, het mag best een beetje royaal. Ik kwam terug met gerookte zalm, kappertjes, zure room, een rood uitje en een bos verse dille voor de garnering. Jou kan je om een boodschap sturen, zeiden ze. Dat zinnetje vergeet ik nooit meer.

JE MOET ERAAN
SCHAVEN TOT JE HET
ZELF MOOI VINDT,
MEER IS HET NIET.

Buiten lunchen (links) en casual fine-dining bij restaurant Maeve op de Kromme Nieuwegracht.

Ankeids

vitaminen

ONZE DERTIG MEEST BESTELDE BOODSCHAPPEN
VAN 01/2025 TOT 06/2025

ELKE DAG VERS
BROOD

69x

kilo's aan
KOMKOMMER

70x

BIOLOGISCHE
**CITROEN
SAP**

13x

AVOCADO'S
— eetrijp —

per 2 stuks

28x

BIOLOGISCHE
EITJES

per vijftien

25x

ROMIGE
BRIE
60+

7x

tasty
TROSTOMATEN

63x

27x

KOFFIE

node
PUNTPAPRIKA

per 2 stuks

32x

GROENE

Salade
MELANGE

33x

EXTRA BELEGEN
KAAS

4x

DE LEKKERSTE
LINZEN & KIKKER ERWTEN

20x

5x

3x

— *trekband* —
VUILNISZAKKEN

11x

7x

**SUPER
SMAKELIJKE
SPREADS**

volkomen
ONTBIJTKOEK

10x

Griekse
FETA

34x

plantaandige
MAYO

4x

**BIESLOOK
SCHARRELEI
SALADE**

3x

**PLANTAARDIGE
KIPKERRIE
SALADE**

7x

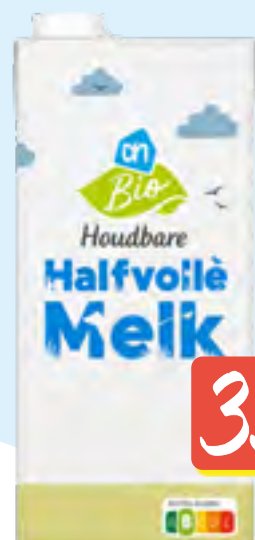

12x

vegetanische
**ERWTEN
SOEP**

BIOLOGISCHE
HALFVOLLE
MELK

22x

35x

&

**HAYER
MELK**

**TOILET
PAPIER**

18x

GEROOKTE FOREL

13x

SALADE

Buffel
MOZZARELLA

13x

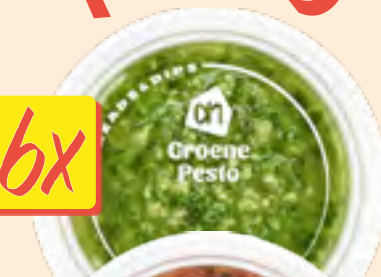
— *knappenige* —
CREAM CRACKERS

18x

PESTO

6x

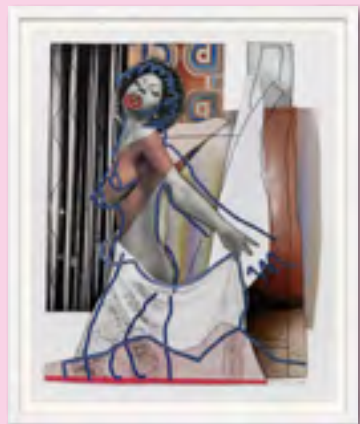
6x

TAPENADE

30 VRAGEN

Mickalene Thomas

Suikerpot van oma Slont

1. Als je voor één dag een beroemde kunstenaar zou kunnen zijn, welke kunstenaar zou je willen zijn?

Ik zou nu zeggen Mickalene Thomas. Konde haar nog niet, maar ik heb onlangs een werk (November 1981) van haar gekocht en binnenkort prikt deze – als prietenuncadeau – aan de muur bij hollands meesters! Een Afro-Amerikaanse beeldend kunstenaar die zich, toen ze student was in New York, geen dienst kon veroorloven en daardoor werden strass-steenjes, glitter en gepateneerde stoffen de kenmerken van haar werk. Tijdens deze dag kan ik dan even in haar hoofd knippen toen ze dit kinderwerk maakte. En kon van glitter! Haar schilderijen gaan over vrouwelijke empowerment (has: NO OIKES NO GLORY!) En: Stephen Vanfleteren. Dan zou ik een foto van mezelf maken, want zijn foto's vind ik prachtig! Of even lenig in de tijd van Slim Aarons.

2. Heb je een favoriete kunstgalerie of museum? Wat maakt het speciaal voor jou?

Museum Voorlinden in Wassenaar. Niet te groot, fijne sfeer, prachtige tuin van Piet Oudolf, met vaak mooie exposities. Nog een andere favoriet: Foam in Amsterdam. En Fotomuseum in Antwerpen. En Het Depot van Museum Boijmans Van Beuningen in Rotterdam. Niet te vergeten, vooral om het gebouwen en het uitzicht. En alles nog in combinatie met een drankje op een terras.

3. Wat zou je doen als je alleen nog maar in zwart-wit zou kunnen zien?

Nog meer fotomusea gaan.

4. Wat is het mooiste object of meubelstuk in je huis en waarom?

Mooiye. Het mooiste... Thon van keramiek (Matijke de Heer) en mooie foto's, maar het mooiste object? Misschien dan het oude suikerpotje van Oma Slont, mijn overgrootoma. Daar benadte ze de binnne suiker in en dat mochten we altijd op onze beschnitjes doen. Of het fotopuntel dat in onze badkamer hangt, met de mooie herinnering aan onze fijne familierskantie of juist op zomer in het meer dan bijzondere Mungste.

5. Als je een superkracht zou kunnen hebben, welke zou dat zijn?

Alle talen van de wereld spreken.

6. Wat is je favoriete geluid?

Geluid van de golven van de zee.

7. Als je een dier zou kunnen zijn voor een dag, welk dier zou je kiezen?

Zwaan. Beetje vliegen, beetje zwemmen.

8. Wat zou je doen als je morgen de loterij wint?

Een huis met uitzicht op zee kopen. Zoals ik altijd de zon onder kan zien gaan. Maar ik heb natuurlijk al alles wat mijn hartje begeert.

9. Als je een tijdmachine had, naar welke periode zou je reizen?

Nu erom terug naar de tijd dat onze drie meiden klein waren. Schiet nu vol...

10. Wat is het meest gênante dat je ooit hebt meegemaakt?

Oeps... daar heb je me. Dat was te gênant en kon ik echt niet vertellen. Wee, ook niet naar nog een keer vragen!

Vivianne Sassen in FOAM

11. Wat is de laatste serie die je hebt gebingewatched?

Vol meestal (afgelopen?) bij een af-films in diep, maar in maart heb ik Hotel Casca gebinged. (en wie niet, want in ~~het~~ de eerste 4 dagen is deze serie al 25 miljoen keer bekeken). Met maar 4 afleveringen, perfect voor mij. En wat een indrukwekkende serie... en niet alleen vanwege de ene take per aflevering. Leuk om ook de behind-the-scenes te zien. Ben nu Topik aan het kijken, ook een aanrader.

12. Wat is de leukste herinnering uit je jeugd?

Veel fijne herinneringen. Ik kom uit Gielsteren, dat dat was kleine waterschapjes zoeken in ondiepe dijten, knollen maken van paardekunststichtel in het water, linten maken in het hore ops, knutselen van mijn zelfgemaakte tafeltje van eikenhout, deels, perstjes knutselen en timmeren.

Beste vren, binnen preken in de zondag, vuren en haarten met ops, winkeltje spelen. En mijn beste jongel (4-19) heb ik formatie gemaakt bij zomerschool 'Tischteken' in Oostvlietkerk en De Oude in Kampen. Ook dat was een heel bijzondere periode. We hadden weinig, maar moesten er veel van.

13. Hoe ga je om met creatieve blokkades?

Door hebben we een dreamteam voor! No girls, no glory! Filippi zitvel om een met elkaar mee te kijken om zo andere goede beschrijvingen te kunnen maken.

14. Wat is het meest nutteloze talent dat je hebt?

Lang over nagedacht... komst van idee voor mij?

15. Wat zou je doen als je voor een dag onzichtbaar was?

Ben je mee met Nerd, Fanny, Teddy en Boris... wat doen ze allemaal? En wat denken ze? En misschien 'shoppen' bij Bier?

16. Wat zou je kiezen: een leven zonder muziek of een leven zonder films?

Een leven zonder films. Dan blijft ik in ieder geval wel lekker.

17. Wat is het vreemdste feitje dat je kent?

De EDS-rups gaat je eerste voorstelling te breken. Voor meer info, was Boris.

18. Als je morgen wakker zou worden en je had één nieuwe kwaliteit, wat zou het zijn?

Dansen en zingen als Beyoncé. Oh dat zijn er twee.

19. Als je een boek zou schrijven, waar zou het over gaan?

Ben je een schrijver, maar heb je niet een aantal boeken gemaakt. In 2008: Ik heb van jon. Een fotoboek met recepten van familie en vrienden. En ik heb een persoonlijke verhaal dat bij het gerecht hoort. Want smaken en geuren herinneren vaak de sterk aan bepaalde personen, perioden of gebeurtenissen. In 2012: Ik droom met jon. Een verhaal van 'motelsteden' door Nerd. En twee magazines voor de 40e en 50e verjaardag van Boris. Voor mijn 50e heb ik een eigen magazine gekregen! Heel bijzonder, wat een fijne cadeau geeft dat! Al die verdere verhalen met mij... Onder 'hissen' bezig met een boek 'Over de wereld', over de verhalen van Boris naar de Olympische eerbewijzen en het terugbrengen van verhalen op het programma van de Olympische spelen. Ons iemand heeft de hand van en de arde in den niet meer, daar ben ik wel goed in.

20. Wat is je favoriete plek in je huis en waarom?

Onder een dekentje in de hoek van onze bank. Kortejs aan, kopp verlaagde... Of, nu ik dit schrijf... de hoek van de jalouzie in onze tuin. Met wat water in het daar zalig.

21. Hoe zouden jouw vrienden je omschrijven?

Ondernemend. En iemand die houdt van gezelligheid en veel moeite doet om het net een beetje vrolijk te maken. Je kan het ook niet doen.

NO GIRLS NO GLORY!
NO GIRLS NO SLAY AN

Registan Square, Samarkand, Oezbekistan, 2024

Bootje varen in Giethoorn, 1977

22. Wat wilde je worden toen je jong was?

Ik wist al vroeg op de middelbare school dat ik naar de kunstacademie wilde. En ook redelijk snel werd duidelijk dat het daarna een eigen bedrijf moest worden. Geen idee wat het precies in zijn handen misloot, maar gewoon 'doen'. Durven, dingen doen die mit je hart komen, veel energie erin stoppen. Denk het diepe in, je komt altijd wel meer boven!

23. Wat is het eerste wat je zou doen als je het andere geslacht zou zijn voor een dag?

Tegen een boom plussen. En een 'bonkie' maken. Bepaald hoe dat voor een man is. (en het heeft niet deze Hde betekenis als Google weergeeft)

24. Wat is je favoriete vakantie en waarom?

Vind eigenlijk elke tijd (stedentrips, nachtijs aan zee, een weekje door verre landen), maar gedeeld bovendien staat ook zeker onze jaarlijkse fietsovakantie in de meivakantie. Met heerlijk bij voorkeur de wind in de rug door een deel van Nederland fietsen en onderweg picknicken in het groen, slapen in fijne hotelletjes en B&B's, aansluiten bij lokale restaurantjes en onderweg genieten van de ontluikende natuur en alles. We doen dat al sinds 2010!

25. Wat is het lekkerste eten dat je hebt geproefd tijdens een vakantie?

Niet te doen deze vragen! Met van zeebries, nachtijs in het zand, en een rechte in de hand wikkelen over zee met fijne muziek en leuke gezelschap is alles klinkt. Of dan toch de die celarados is te proberen met verse kneden en ichafork, rest in Barcelona?

Of: de chuleton de tomate (Corder de Brouf met ananas, mango, rode ui, komkommer, pijnappel en stoffen uit Simona) van Celso y Manolo in Madrid? Of...

Chuleton de Tomate
bij Celso y Manolo in Madrid

26. Als je zou kunnen dineren met een historisch persoon, wie zou dat zijn?

Is M. Savina al historisch genoeg?

27. Wat werkt je echt op je zenuwen?

Mensen die hun reis ophalen in trein of vliegtuig. lol.

28. Wat maakt je vrolijk?

Donken op een terras in de zon met een nepels witzak.

29. Welke karaktereigenschap zou je het liefst aan iedereen willen geven?

Check your ego At the door
(uit: 'The greatest night in Pop'
- the making of 'We are the world', 1985)

30. Als je een dag alles kon doen wat je wilde, wat zou dat zijn?

Hou je vast: fietsen via de Kromme en door het bos van Rijnwinnen naar Utrecht in een frisse ochtendzon, starten met een koffietje op het terras van Doers, dan naar de studio waar de koezie al branden en een pot verse thee klaar staat, even werken, daarna opgehaald worden om naar zee te gaan, gaar je rode of twee, lekker zonnig - met te hiet, here maanden mee, zong den, een prachtige rode zonsondergang en afsluiten met een spetterend en broeiend PSSST - feest met m'n glitsermoffies en allemaal leuke mensen. Ein-dagje slapen in een fijn hotelletje (Vesper?) met knipser mitte baken. Mag ook in het buitenland zijn. Ik zoek't van genot.

Marbella House Party, Slim Aarons

Doorkijkje in het Centraal Museum.

In de zomer van 2024 reist Ingeborg in het kader van World Boxing met Boris en dochters door Mongolië. Het bezoek wordt vereerd met een gift: een volbloed renpaard. Er komen regelmatig updates en foto's, en het gaat goed met Rocky, zoals ze het paard hebben genoemd.

30 VRAGEN JANTINE

1. Als je voor één dag een beroemde kunstenaar zou kunnen zijn, welke kunstenaar zou je willen zijn?

Ik weet niet precies welke kunstenaar, maar ik zou dan een kunstenaar willen zijn die heel groots werkt. Dit mag plat, maar ook 3D zijn. Ik ben zelf nogal geneigd om priegelig te werken en het lijkt me best lekker om eens een gigantisch kunstwerk te maken.

2. Heb je een favoriete kunstgalerie of museum? Wat maakt het speciaal voor jou?

Het Mauritshuis is één van mijn favorieten. Naast dat er prachtige werken hangen, is ook het gebouw heel mooi, en niet al te groot waardoor je tijdens je bezoek ook daadwerkelijk overal even bij langs kunt. Er hangen schilderijen uit de tijd van Rembrandt en Vermeer. Het leuke aan dit werk vind ik dat hoe langer je ernaar kijkt, hoe meer details je opvallen. Ysvormak van Hendrick Avercamp vind ik bijvoorbeeld een erg leuk tafereel.

3. Wat zou je doen als je alleen nog maar in zwart-wit zou kunnen zien?

Als dit nu van de één op de andere dag zou gebeuren zou ik me, qua werk, meer gaan richten op de conceptontwikkeling in plaats van de uitwerking van middelen denk ik.

4. Wat is het mooiste object of meubelstuk in je huis en waarom?

Ik denk dat dat de fotowand is met foto's van reizen die we gemaakt hebben en van de kinderen toen ze nog iets kleiner waren. Veruult eigenlijk nooit om naar te kijken.

5. Als je een superkracht zou kunnen hebben, welke zou dat zijn?

Dat ik mezelf kan teleporteren. Even een middagje naar New-York, Tokyo of Australië.ü

6. Wat is je favoriete geluid?

Het geluid van water in de natuur. Een kabbelend beekje, een razende waterval of het geluid van golven in de branding aan het strand. Allemaal best rustgevend.

7. Als je een dier zou kunnen zijn voor een dag, welk dier zou je kiezen?

Een vogel, het lijkt me leuk om lekker een beetje rond te vliegen. En ik denk dan een zwaan. Naast dat dit een mooi dier is, heeft deze niet heel veel te vrezen van katten bijvoorbeeld.

8. Wat zou je doen als je morgen de loterij wint?

Op wereldreis gaan met mijn gezin, een jaartje. En dan ook af en toe wat vrienden en familie over laten komen.

9. Als je een tijdmachine had, naar welke periode zou je reizen?

Dilemma. Enerzijds ben ik heel benieuwd naar hoe het leven er over 100 jaar uit ziet, maar anderzijds lijkt het me ook erg interessant om door de straten van de 18^e of 19^e eeuw te slenteren voordat er auto's reden.

10. Wat is het meest gênante dat je ooit hebt meegemaakt?

Dat ik in zo'n wellness dacht dat de Rituals scrub voor algemeen gebruik was. Maar er-nadat ik het flesje leeg geknepen had- achter kwam dat dat dus niet zo was en iemand dit zelf had mee genomen. + sorryt

11. Wat is de laatste serie die je hebt gebingewatched?

Adolescence en Haantjes. Nogal een contrast.

12. Wat is de leukste herinnering uit je jeugd?

Ik bouwde vroeger onder de carport met een vriendinnetje altijd allerlei objecten als een soort openkoor. Zoals megaschommels met touwen en houten platen waar we dan weer dekens op legden. Of we gingen touwslingeren of ringzwaaien.

13. Hoe ga je om met creatieve blokkades?

Een met de opdracht stoppen en de volgende dag weer proberen. Vaak helpt dat en kijk ik er dan opeens weer heel anders tegenaan. Of als die tijd er niet is ga ik op Pinterest of Instagram bijvoorbeeld op zoek naar inspiratie om weer even een andere invalshoek te vinden.

14. Wat is het meest nutteloze talent dat je hebt?

Ik kan een film gerust een paar keer opnieuw kijken, want ik vergeet nogal snel waar het over ging.

15. Wat zou je doen als je voor een dag onzichtbaar was?

Ik zou een dagje met mijn kinderen meeleven op school. Even kijken hoe ze zich daar gedragen, met hun vriendjes omgaan enzo. En daarna nog even een bezoekje aan het koningshuis brengen.

16. Wat zou je kiezen: een leven zonder muziek of een leven zonder films?

Een leven zonder films, ik ben niet echt een grote filmfan. Maar zonder muziek wordt het wel erg stil en ongezellig.

17. Wat is het vreemdste feitje dat je kent?

Dat je maagzuur zo zuur is dat het een scheermesje zou kunnen oplossen. Best eng idee toch!

18. Als je morgen wakker zou worden en je had één nieuwe kwaliteit, wat zou het zijn?

Dan zou ik alle talen van de wereld vloeiend willen kunnen spreken.

19. Als je een boek zou schrijven, waar zou het over gaan?

Dat zou waarschijnlijk een kookboek worden waar ik dan eerst een wereldreis voor zou maken om overal inspiratie op te doen voor lekkere recepten.

20. Wat is je favoriete plek in je huis en waarom?

De keuken, waar ook de eettafel staat. Ik houd van koken, bakken en gezellig eten met elkaar.

21. Hoe zouden jouw vrienden je omschrijven?

Als iemand die zich niet zo snel druk maakt, beheerst en creatief is. Ook positief en (een tikkeltje) eigenwijs.

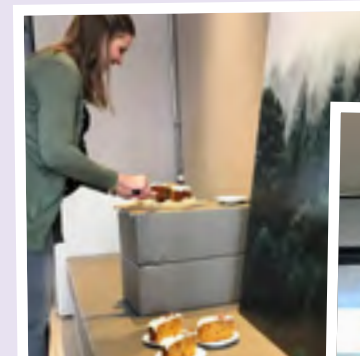
22. Wat wilde je worden toen je jong was?

Stewardess en bakker.

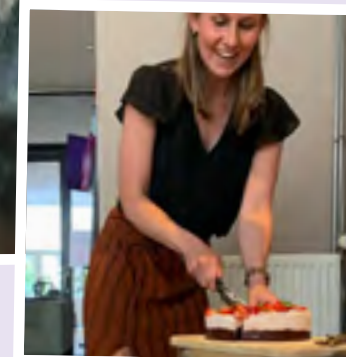
Reizen en bakken doe ik nog steeds graag trouwens.

23. Wat is het eerste wat je zou doen als je het andere geslacht zou zijn voor een dag?

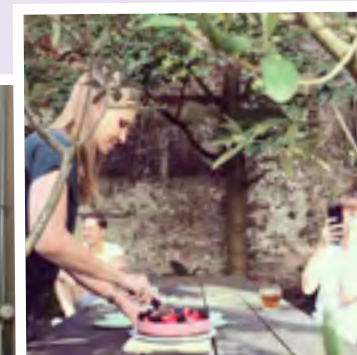
Zoveel mogelijk normale dagelijkse dingen. Werken, de thuissituatie, gesprek met partner, afspreken met vrienden. Om zo, in zoveel mogelijk situaties inzicht in het mannenbrein te krijgen. (En die kennis hopelijk ook te onthouden dan als ik weer terug veranderd ben.)

Carrot cake, 2018

Aardbeien-chocoladetaart, 2019

Bosvruchten-kwarktaart, 2020

Monchoutaart, 2023

Het leuke ontbijttentje op
Federal Street 86 in Auckland

24. Wat is je favoriete vakantie en waarom?

Een rondreis waar ik 2 a 3 dagen op 1 plek verblijf om vervolgens weer verder te gaan naar de volgende plek. Dit is een combinatie van natuur en cultuur. (Grote) steden afgewisseld met overweldigende natuur waar je mooie wandelingen kunt maken, liebt in de bergen met verre uitzichten. Waar je wel enige moeite voor moet doen, zodat je er extra van geniet en er geen hordes toeristen staan. Ik houd van de levendigheid en (onbekende) cultuur in een stad, maar ook van de rust van natuur. Een combinatie van deze 2 is perfect. Die wandelingen zijn de laatste jaren overigens niet veel langer dan 2 km sinds de kinderen er zijn.

25. Wat is het lekkerste eten dat je hebt geproefd tijdens een vakantie?

Mijn ontbijtje van pancakes, hazelnut crumble, blueberries en maple sirup. Perfect bereid bij een heel leuk ontbijttentje in Auckland.

26. Als je zou kunnen dineren met een historisch persoon, wie zou dat zijn?

Met de eerste persoon op aarde, wie dat ook maar mag zijn. Misschien dat ik er dan achter kan komen hoe al het leven ontstaan is.

27. Wat werkt je echt op je zenuwen?

Veel rommel in huis.

28. Wat maakt je vrolijk?

Buiten zijn op een zonnige dag. In de lente en zomer bijvoorbeeld een fietstocht door de duinen of een wandeling over het strand. Op een mooie herfstdag een boswandeling, of schaatsen op een zonnige winterdag. En daarna lekker iets eten en drinken.

29. Welke karaktereigenschap zou je het liefst aan iedereen willen geven?

Leven en laten leven. Kijk vooral naar jezelf en vergelijk jezelf niet te veel met anderen en andermans leven. En laat iedereen in zijn waarde.

30. Als je een dag alles kon doen wat je wilde, wat zou dat zijn?

Als dit betekent dat alles wat ik deze dag waar maak ook voor langere termijn blijft, dan zou ik ervoor zorgen dat alle conflicten en oorlogen op de wereld stoppen. Dat iedereen veilig kan leven zonder ~~ontvangsten~~ honger.

Luister op Spotify

Artwork van Rogier Roeters voor hollandse meesters.
Kerstkado van Ingeborg voor het team in 2022.

30 VRAGEN STANNY

1. Als je voor één dag een beroemde kunstenaar zou kunnen zijn, welke kunstenaar zou je willen zijn?

Voor het geld: Damien Hirst

Voor het priegelwerk: Hansje van Halen

Voor het kleurgebruik: David Hockney

Voor de allure: Andy Warhol

Voor de girlpower: Cindy Sherman

2. Heb je een favoriete kunstgalerie of museum? Wat maakt het speciaal voor jou?

Er is er niet één die mijn specifieke voorkeur heeft. De ene dag geniet ik heel erg van eindeloos sichten door een groot museum met moderne kunst zoals K20 & K21 in Düsseldorf, de andere dag kijk ik het liefst mijn ogen uit in het Foam. Ik ben nog steeds niet in Voorlinden geweest en wil daar graag heen. Misschien wordt dat wel mijn favoriet.

3. Wat zou je doen als je alleen nog maar in zwart-wit zou kunnen zien?

Niks wat ik nu niet zou doen. Ik denk eerlijk gezegd dat dit niet in de weg zou staan voor mijn werk. Kleur is natuurlijk belangrijk, maar als je ontwerp goed is in zwart-wit dan is die ook goed in kleur. Alleen heb je dan wel een helpende hand nodig voor het inkleuren.

4. Wat is het mooiste object of meubelstuk in je huis en waarom?

De kunst aan de muur. Ik heb een heel grappig portret van een worstelaar in een vlammend strak pakje hangen - gemaakt door Jan Mulders, fotograaf en goede vriend van mij. Die groet me elke ochtend als ik de trap af loop.

5. Als je een superkracht zou kunnen hebben, welke zou dat zijn?

Teleportatie, handig omdat ik dan de trein naar werk kan skippen. Alles bij mekaar scheelt dat me toch weer bijna 2 uur op een dag!

Vakantie wordt ook een stuk makkelijker én goedkoper.

6. Wat is je favoriete geluid?

Vogeltjes in de ochtend, dan weet je dat de lente weer is begonnen en de avonden langer worden.

7. Als je een dier zou kunnen zijn voor een dag, welk dier zou je kiezen?

Een meeuw, blinkt stom maar hear me uit: je kan én vliegen én zwemmen én over land. Waarschijnlijk zit je dicht bij de zee. Je kan frietjes pikken van toeristen, want zeg nou zelf, van een meeuw wordt aso-gedrag gewoon verwacht. Plus, je wordt nergens als huisdier gehouden of opgegeten. Win, win, win!

8. Wat zou je doen als je morgen de loterij wint?

Een huisje kopen in Rotterdam of Den Haag en zelf verbouwen en daarna inrichten met heeele mooie design spullen (en een inboedelverzekering afsluiten). Verdergens meteen dat huisje achterlaten om op wereld-fiets-reis te gaan met Oscar. In ieder geval zou er dus even weinig gewerkt worden, sorry Berg!

9. Als je een tijdmachine had, naar welke periode zou je reizen?

Sowieso een tijdperk waarin vrouwen al mochten stemmen. Ik zou wel mid 20 willen zijn geweest in de jaren 90. Het lijkt me fijn om terug te gaan naar een tijd waarin smartphones, social media en computers niet alom aanwezig waren. Hoe was het om toen ontwerper te zijn, het moet zo'n andere tak van sport geweest zijn!

10. Wat is het meest gênante dat je ooit hebt meegemaakt?

Er na een dansavond achter komen dat iedereen zo naar je keek omdat je broek aan de achterkant doorgescheurd was, niet vanwege je goede dansmoves dus...

11. Wat is de laatste serie die je hebt gebingewatched?

Op dit moment ben ik net klaar met The White Lotus seizoen 3, Severance seizoen 2 en Adolescence. Alleen maar aanraders!

12. Wat is de leukste herinnering uit je jeugd?

Toen ik jong was gingen we altijd op vrij avontuurlijke vakanties - fietsvakantie, hutentochten, kano vakantie, zeilvakantie. Ronnenvooien als avondeten na een dag tegen de wind in fietsen over de afsluitdijk, een rivier afdriften in opblaasbanden en dan halverwege een dam tegenkomen, met veels te veel wind over het IJsselmeer varen. Misschien klaagde ik destijds wel een beetje maar nu zijn dit momenten waar ik met veel plezier op terug blijf.

13. Hoe ga je om met creatieve blokkades?

Iets anders doen, het even weggelaten. Het kan soms ook helpen om de slechte ideeën ook wil te werken. Misschien zit er misschien toch iets leuks of grappigs in. Het helpt in ieder geval niet om naar een wit velletje papier of leeg document te staren.

14. Wat is het meest nutteloze talent dat je hebt?

Ik kan op een eenwielers fietsen. Nou ja, ik kan vroeger op een eenwielers fietsen. Toen ik een leuke band kreeg heb ik het ding in de schuur laten verstoffen.

15. Wat zou je doen als je voor een dag onzichtbaar was?

Wat dodelijk gif door de koffie van Trump roeren.

16. Wat zou je kiezen: een leven zonder muziek of een leven zonder films?

Wat een zure vraag is dit zeg! Als iemand die de hele dag met oortjes in loopt en daarnaast vaak in de rode bioscoopstoelen te vinden is vind ik dit erg lastig. Maar uiteindelijk is een film niet hetzelfde zonder passende muziek en kan muziek wel op zichzelf bestaan. Dus dan toch maar een leven zonder films, helaas.

17. Wat is het vreemdste feitje dat je kent?

Dat het niet zoveel kracht kost om een vingervuulje af te bijten als een stukje van een wortel. Bleh.

18. Als je morgen wakker zou worden en je had één nieuwe kwaliteit, wat zou het zijn?

Vloeiend Frans spreken

19. Als je een boek zou schrijven, waar zou het over gaan?

Ik heb de laatste reizen vastgelegd op Polarsteps. Ik dacht altijd wel schrijftalent te hebben maar het tikken van deze leuke verslagen ging me best goed af. Dus waarschijnlijk een reisverslag van een nog te maken fietsavontuur.

20. Wat is je favoriete plek in je huis en waarom?

Ik ben niet veel thuis dus als ik thuis ben zit ik het liefst op de bank met de beentjes omhoog, met een goede film of serie op de achtergrond en een alcoholvrijbiertje in de hand. Bij mooi weer verplaats ik naar de tuin en vervang ik de film met een boek.

21. Hoe zouden jouw vrienden je omschrijven?

Nuchter, creatief, sociaal, praktisch, tikkeltje gek, bescheiden, competentief, (licht) kritisch.

22. Wat wilde je worden toen je jong was?

Heel veel potentiële beroepen zijn voorbij gekomen: dolfjentrainer, radio-dj, modeontwerpster, brandweervrouw, accountant, politagente... Over die laatste, ik zwaaide vroeger altijd naar de politie. Dat heeft me een keer een bekeuring bespaard.

23. Wat is het eerste wat je zou doen als je het andere geslacht zou zijn voor een dag?

Om een salarisverhoging van 15,5% vragen (check Women Inc.) direct opgevolgd door plassen in een urinoir.

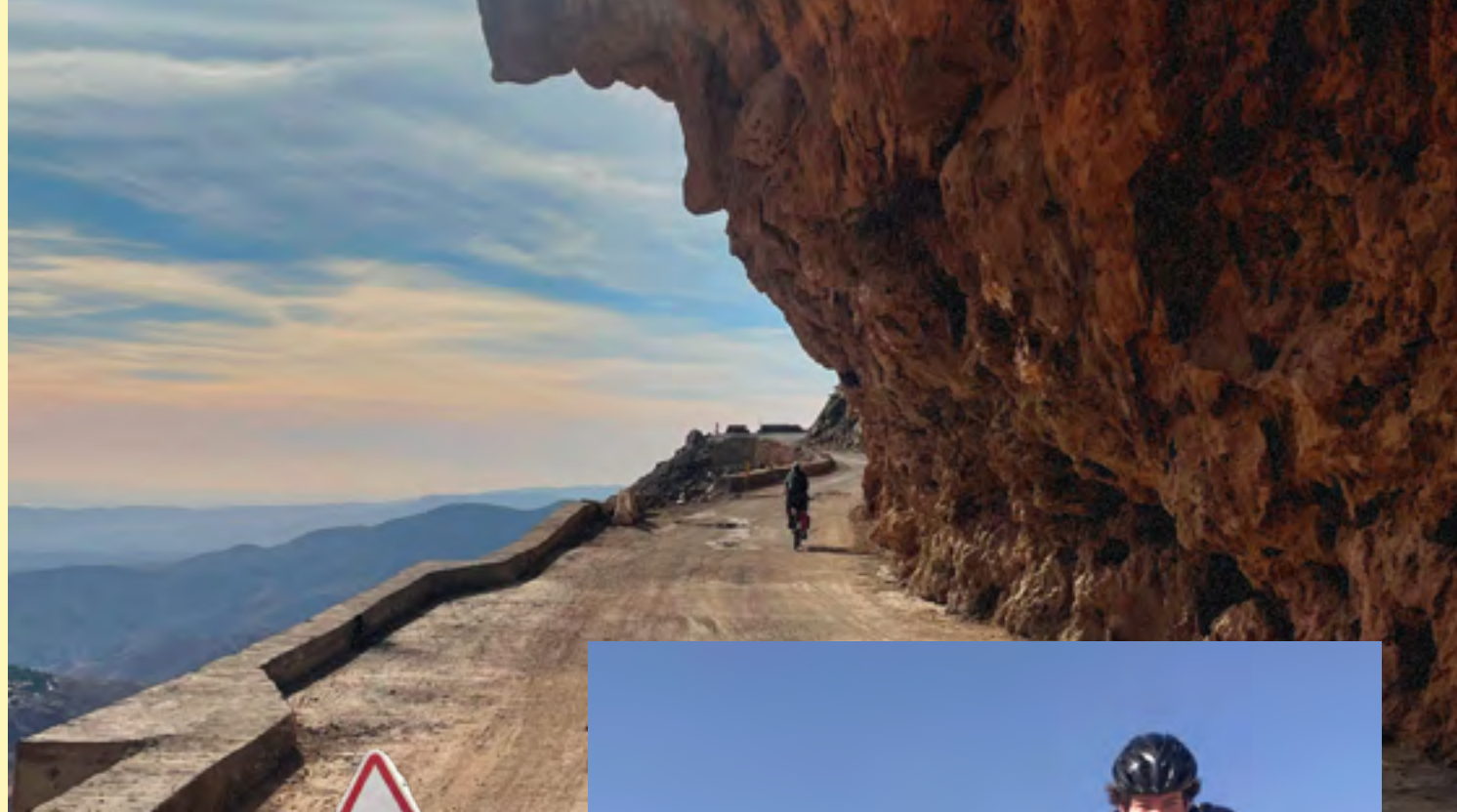
24. Wat is je favoriete vakantie en waarom?

Alle vakanties op de fiets! Dat vind ik de beste manier om een land te zien. Je bent de hele dag lekker in beweging en komt op plekken die je normaal niet zou zien. De laatste tot nu toe was in 2024 toen ik samen met Oscar 3 weken door Marokko trok. Dat was de eerste fietsreis buiten Europa. Fietsen in het vliegtuig. Toen nog allemaal net spannend. Er zitten nog genoeg van dat soort tripjes in de pijplijn!

25. Wat is het lekkerste eten dat je hebt geproefd tijdens een vakantie?

4 jaar geleden in Lyon heb ik voor het eerst echt luxe gegeten met goede wijn erbij. Dat was bij een klein restaurantje genaamd 'Le Saint-Vincent'. Die is inmiddels helaas gesloten maar je kan nog altijd super lekker (en betaalbaar) eten in Lyon. Inmiddels ben ik al een tijd vegetariër en dat maakt het menu wat beperkter. Minder keuzestress zullen we maar zeggen ;)

Alle vakanties op de fiets! Dat vind ik de beste manier om een land te zien. Je bent de hele dag lekker in beweging en komt op plekken die je normaal niet zou zien. De laatste tot nu toe was in 2024 toen ik samen met Oscar 3 weken door Marokko trok. Dat was de eerste fietsreis buiten Europa, fiets met in het vliegtuig. Toen nog allemaal nete spannend. Er zitten nog genceg van dat soort tripjes in de pijplijn!

Route of Caravans
Fietsvakantie door Marokko

26. Als je zou kunnen dineren met een historisch persoon, wie zou dat zijn?

Pfoel! Dat hoeft eigenlijk niet zo van mij. Het liefst zit ik aan tafel met vrienden, mensen waarbij ik me op mijn gemak voel. Ik denk dat de tafelmanieren van sommige historische figuren ook veel te wensen over laten.

27. Wat werkt je echt op je zenuwen?

Ik heb een persoonlijk veldtoe tegen mensen die het in hun hoofd halen om in de stiltecoupe Tik Tok video's op vol volume af te spelen. Mannen die mansplaining zijn een close second.

28. Wat maakt je vrolijk?

Zon op mijn gezicht, een geweldig nieuw album ontdekken, goede muziek in general, films kijken in de bioscoop samen met vrienden of lekker in mijn uppie, echt lekker eten voorgeschoteld krijgen en dan niet de afwas hoeven te doen, lange fietstochten door de natuur, vakantie, lange weekenden, concerten etc. etc.

29. Welke karaktereigenschap zou je het liefst aan iedereen willen geven?

Een stukje empathie. Wat meer inlevingsvermogen en geduld zou de mens goed doen.

30. Als je een dag alles kon doen wat je wilde, wat zou dat zijn?

De loterij winnen en dan...
... zie antwoord op vraag 8.

30 VRAGEN

MARTINE

Mooiste object in huis #2:
portret van een zuur mens

1. Als je voor één dag een beroemde kunstenaar zou kunnen zijn, welke kunstenaar zou je willen zijn?

Sofia Coppola. Ze is stijlvol, eigen zinnig en heeft een indrukwekkende plaat van zichzelf.

2. Heb je een favoriete kunstgalerie of museum? Wat maakt het speciaal voor jou?

Ik vind de sereniteit van voorbinder of preetig. Dat binnen en buiten zo met elkaar verbonden zijn door die gigantische rampenrijen is ook fijn, omdat er van natuur altijd een frische uitkomst uitgaat.

3. Wat zou je doen als je alleen nog maar in zwart-wit zou kunnen zien?

Toen ik een jaar of 10 was hadden we een Super Nintendo in huis. Daar wilde mijn zusje en ik graag in alle privacy op spelen, dus ik sloot hem aan op het draagbare zwart-wit tv-tje dat op mijn kamer stond. Ik had verwacht dat de afwezigheid van kleuren het spel enorm negatief zou beïnvloeden, maar dat bleek verrassend weinig uit te maken. Je gaat dan veel meer letten op andere dingen zoals hoe donker of licht iets is, welke patronen iets heeft. En na een paar dagen leek het zelfs niet zwart-wit meer, het was alsof je hoofd de kleuren zelf bij invulde.

4. Wat is het mooiste object of meubelstuk in je huis en waarom?

Het eerste dat bovenkomt is onze salontafel, een gouden Marktplaats-find. We haalden hem na een weekend bij mijn moeder in Groningen op in Stadskanaal, en het adres bleek recht tegenover mijn oude middelbare school te zitten. Dat doet er verder niet toe, maar ik vind het leuk om zulke trivia als 'EEN GOED TEKEN VAN HET UNIVERSUM' te zien. Het is een ronde space-age tafel met een glazen plaat erin en afgeronde gaten in de zijkanalen. De meeste eente space-age meubels zijn van dat harde plastic gemaakt maar deze is heel duidelijk zelfgemaakt van hout. Hij was best wel afgeragd dus we hebben hem ontdroogd geschuurd en het oude glas vervangen door een rookglazen plaat. Ze kan er heel mooi broken onder leggen me dan door dat bruine glas heel mooi gecreëerd lijken.

Zacht lapje & een glow in the dark pony

5. Als je een superkracht zou kunnen hebben, welke zou dat zijn?

Teleporteren. Oh en naar ik ook vaak over fantaseer is ~~omvertoord~~ hoe het zou zijn om even 'in' iemand anders te kunnen zitten. Het leven te ervaren zoals diegene dat doet. Hoe is het bij voorbeeld om een tante te zijn? Of een Japanse vrouwtje van 90 met een afgelepen bergdorp?

6. Wat is je favoriete geluid?

Rechts! Lente, lange winter, bruisen, eindeloze avonden en roepjeskladen.

7. Als je een dier zou kunnen zijn voor een dag, welk dier zou je kiezen?

Ik heb best een goede neus, maar honden kunnen wel 10.000x beter ruiken. Ik ben wel nieuwsgierig hoe je de wereld dan ervaart.

8. Wat zou je doen als je morgen de loterij wint?

Op een lange reis gaan met tante en de kinderen. En daarna ook nog met z'n tweetjes. Ons huis opbetaten en verbouwen. En ook gewoon heel saai wat opzij zetten voor de grubbies.

9. Als je een tijdmachine had, naar welke periode zou je reizen?

Ik ben een sukkel voor de stijlvolle fifties van Mad Men. Of nog iets eerder, zeg de Roaring twenties. Een beetje well to do wil ik dan wel zijn want als vrouw trek je hoe langer terug, we harder aan het koeltje eind.

10. Wat is het meest gênante dat je ooit hebt meegemaakt?

Ik speelde als kind op bezoek bij een heel kennis vriendinnetje een keer een vieze fock door de plee, die ik eent met ~~stijf~~ weggekannd kreeg. kwam die vader er na met die satie kook op een wipapiertje de kamer weer in zo van "wie vad zijn kook niet lekker?"

11. Wat is de laatste serie die je hebt gebingewatched?

Putain! Een must watch.

12. Wat is de leukste herinnering uit je jeugd?

Zowel het halen van mijn eindexamen als het toegelaten worden tot de kunstacademie staan me nog helder voor de geest. Zonnige bije herinneringen.

*Naar de Tour de France kijken in 1996.
Rechts: zoldersuite van Hotel Pilar in Antwerpen.*

In bad.
Lavendel olie en
en wiken maar.

A composite image featuring two children. The larger figure is a girl with brown hair, wearing a black jumpsuit with a white skeleton print, standing with arms outstretched. The smaller figure is a boy with blonde hair, wearing a green jacket, with a white milk mustache and his hands raised in a surprised expression.

Ik heb een goede news! Maar die is wel handig voor
koken eigenlijk dus dat helpt niet. Waar ik eent
mits aan heb is dat ik goed kan ~~de~~ inschatten
wan iemand in de wereld vandaan komt, op
basis van accent of tint.

Het lijkt me leuk om te zien hoe jullie of Janas
zich gedraagt ~~omdat~~ op school of bij een vriendje.
Iets verder van huis kan ik ook wel nieuwsgierig
naar hoe een man van zo'n Donald Trump zich
gedraagt als hij niet helemaal alleen was.

Films, zonder twijfel. Ik zie veelal van zelf beelden
bij meen ik waar geen muziek in mijn hoofd.

Dat al die manieren Griekse beelden uit de oudheid
zestijds helemaal niet uit waren. Die waren met
felte kleuren beschilderd. Ik kreeg eent de slappe kich
toen ik daar voor het eerst plaitier van zag. Ik geloof
het eigenlijk nog steeds niet.

Ik zou wel immens willen zijn voor de invloed van reclame. Dus alleen kleding kopen die ik echt mooi vind, en nodig heb, en me nog minder doet raken om het hebben van een bepaald uiterlijk, anders dan je zelf.

Mijn broek, want jahaa, ik ben in mijn vrije tijd aan het schrijven geslagen, is een coming of age van een reisje dat opgroeit op het platteland van Groningen. Guess who! ;)

In bad. Lavendel olie erin, en waken maar

als iemand die de raken scherp vet, en een stuk vromelyk
kampus heeft. En als iemand die goed kan huistoren en dan
met nuttige wederwragen of advies komt. En ik hoop ook al
geestig en gewat. Maar - of en - ook als iemand die in
haar behoeftte om eenlyk ~~eenlyk~~ waerachtig te zijn soms
met altijd even in vrelend of 'zacht' is.

Ik wilde tekenaar worden of schrijver.

Sja, ik denk toch gewoon even lekker aan mijn spraak trekken, ik zeg het maar gewoon : Dan is er natuurlijk nog wat tijd over. Ik denk dat ik allemaal emancipatiekwoties zal overdenken en zou geschrijven wat ik daar als man echt van vind, omdat ik benieuwd ben of mannen stietem vinden at ze superior zijn, en bang om uitgelachen door vrouwen.

Een tijd geleden ben ik met Jelle naar Japan geweest. Alles was daar zo fundamenteel anders, leerde ik heel vaak aan terug. De Japanse kijkt op het leven heel verweven met de natuur en het belang van schoonheid. In de vorm van kunst natuurlijk, maar juist ook in het dagelijks leven. Handicraft is ~~ook~~ echt heel belangrijk. En ook de tegenstellingen, zoals de neonverlichte wijken van Tokio waar overal pieperige geluiden klinken en de oude houten wijken van Kyoto. Of het knipen van ~~overdag~~ overdag vs. het landloze van

de recht. scene ~~scene~~ intiteiten vs. het
plastische en super expliciete van pornografische
manga strips.

Dat moet de Massaman curry zijn geweest die ik uit een stevig plastic zakje af op de piek van Trang in Thailand. Mijn vriendin loos en ik wachtten na een zij hier deurende treinreis vanuit Bangkok op de boot naar Koh Ngai. We hadden veel te weinig eten meegenomen en die curry was zo zalig!

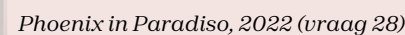
*Gevonden dia's uit een
tweedehandswinkel in Kyoto*

Een theekransje met de Moeder van
Dus hark, Trump, Boris en nog zo
wat vervelde witte mannetjes en
darm wat anticceptie voeder aan
de peti + fous strassen, rolets?

Als iemand aan zijn regels peult of bijt - Dat geeft
me het zelfde gevoel als wanneer je het begint te
van een rol plakband niet kan vinden.

Naar een concertje gaan zonder heel specifieke
verwachtingen en dat het dan echt mind blowing
dijkt zijn. En de vibe dat iedereen om je heen
het ~~zo~~ zo beleeft als jij zelf, dat je samen zo
niet wordt 'jeshowood' door iets bijzonders, dat = echt zal!

Zelfverzekerdheid. Ik denk dat als iedereen zelfverzekerd is, tevreden met zich zelf, en dus niet zo bang voor wat dan ook, dat de wereld dan een real aangenamen plek is.

Ik zou wakker worden in een beetje pruisisch hotel op het
Twentse platteland, iets later dan nu 'noet'. Even wat
makkelijks aanschuiven en na het ontbijt duffet. Eerst een
ronde met roerrei en groentjes. Tweede ronde met yoghurt,
fruit en noten, een vers soepje en een gigantische lobbige
haver cappuccino. Daarna wil ik een eindje gaan wandelen.
Er zouden nog hazen en herten op de velden wegrpringen.
Na een uurthje zou ik terugkeren naar mijn kamer, om uitgebreid
te douchen. En dan is het pas acht uur! Als ik ben aangekleed
rijd ik naar mijn werk, waar ik verder fa met een symphoniek
branding project. Er is genoeg druk op de ketel om niet in
gehuier te veranderen, maar ook nog tijd om met mijn collega's te
kletsen. Om een uur of 13 lunchen we op een zonnig Parijs terras,
aan een rond marmeren tafeltje op een gietijzeren poort. We eten licht
maar smakelijk. Een glas champagne, een oestercrème met schuim en
een frisse salade met knapperig brood en opgeklopte bevroren salé.
We lopen een rondje door het parkje achter Canal Saint-Martin en
gaan dan nog even aan het werk.

Een paar uur later heb ik een afspraak bij een wellness voor een full body massage. Super ontspannen en opgevoel kom ik naar buiten. De zon staat al wat laag. In het gouden licht is de bubbelige vrijdagvibe vol mogelijkheden heest tastbaar. Mijn huid is een beetje gebrand en ik spoel me naar huis om wat leuks aan te trekken. Ik heb met Jelle afgesproken om op een terras wat te drinken voor we gaan eten bij een nieuw en goed aangeschreven restaurantje. Daar na speelt The D's in een met te grote naar ook zeker met te kleine zaal. De show is zinderend, en in het optreden hangen we nog wat met de band bij hun favoriet. Vlak voor we een kater zouden krijgen gaan we terug naar ons hotel. Daar trekken we nog wat toastjes door de traktatie en drinken een laatste drankje uit de minibar voor we tussen de krakende lakens van Egyptisch katoen sluiven voor een zachte nacht, in de wetenschap dat we de volgende ochtend kunnen uit slapen. Steps repeat s'il vous plait!

EEN GOED TEKEN
VAN HET UNIVERSUM

Het gat

de (nog af te ronden & uit te brengen) roman van Martine van der Wal

Marie werd wakker van een geluid en ging rechtop zitten. Ze reden!
‘Aura!’ ze gaf haar een por, ‘wakker worden!’
Aura bromde, kwam overeind en keek Marie verbijsterd aan terwijl ze de slaap uit haar ogen wreef.
‘Rijdt ‘ie nou gewoon met ons weg?’
Marie draaide het raam een stukje omlaag om haar geïmproviseerde gordijntje los te maken en zag dat ze net voorbij de slagbomen van de camping reden.
‘Waar gaan we heen?’ vroeg Aura en Wim keek achterom.
‘Even croissantjes halen.’

De avond ervoor hadden ze tot diep in de nacht in hun koepeltentje liggen kletsen, toen het zachtjes begon te regenen. Lekker, dacht Marie, dat geruis op het tentdoek. De bui zwol aan. Het zachte tikken veranderde in stevig roffelen, met af en toe een harde plop als er een eikel uit de boom waar ze onder stonden op de tent neerkwam. Een plotselinge windvlaag drukte de buitentent tegen de binnentent en even later begon het te druppen bij hun voeteneinde. Voor ze het wisten werden hun slaapzakken nat.
‘Shit,’ zei Marie, ‘wat nu?’
Een flits zette de tent kort in een blauw licht en nog geen seconde later klonk er een krakende klap.
‘Ja, shit,’ zei Aura vertwijfeld.
Ze ritsten de tent open. Het licht in Wim en Willemijns caravan, die aan de andere kant van hun kampeerveldje stond, was gelukkig nog aan.
‘Ga jij erheen?’ riep Marie boven het inmiddels keiharde geratel uit.
Met een stripboek boven haar hoofd stak Aura hollend het veldje over en glipte de caravan in. Marie legde hun spullen in de nog droge hoek en spreidde vuilniszakken uit over hun bedden. Er volgde nog een lichtflits, bijna tegelijkertijd met de knal van de donder. De grond trilde ervan. Ze vroeg zich af hoe het voelde om door de bliksem geraakt te worden. Zou het net zo zijn als toen ze het schrikdraad bij de burens had vastgepakt, toen ze nog maar net in het dorp waren komen wonen? Ze kon het gevoel precies terughalen. De klap die door de botten van haar handen schoot en het plakkerige ervan, alsof het draad aan haar trok. De buurman had haar uitgelachen. ‘Je moet met je laars op het draad gaan staan en dan kan je er overheen stappen,’ zei hij hoofdschuddend, zijn dikke rode kop nog roder dan anders. ‘Probeer maar eens.’ Ze had er niet over gepiekerd en ‘s avonds aan haar vader gevraagd of dat echt waar was.

De regen werd nog heviger en de wind trok de tent schuin. Er viel iets zwaars op de tent en gleed er vanaf, een tak waarschijnlijk. Waar bleef Aura? Ze stak haar hoofd naar buiten.

Daar kwam Aura de caravan weer uit met Wim achter haar aan, gehuld in een legergroene regenponcho. Hij opende de achterklep van de auto en Aura dook erin.

‘Kom hier! Hier is het droog!’ riep ze, haar stem kwam nauwelijks boven de storm en de regen uit.

Marie pakte haar kussen, boek, zaklamp en haar lapje en sprintte naar de auto.

‘We moeten de rest ook pakken, het wordt echt kletsnat allemaal!’

Wim holde naar de tent en begon heen en weer te lopen met hun spullen. Willemijn keek toe vanuit de caravandeuropening.

‘Jullie kunnen wel in de auto slapen vannacht,’ zei Wim.

Ze keken elkaar aan. Wat een geweldig idee. Wim legde de achterbank plat en ze rolden hun vochtige matjes naast elkaar uit in de kofferbak.

‘Ga nu maar weer naar de caravan hoor,’ zei Aura, ‘wij redden ons wel.’

Hij zetten zijn capuchon weer op en verdween in het donker. Even later gingen de lichten in de caravan uit.

‘Dit is echt nog veel beter dan die tent,’ zei Aura.

‘Zit de sleutel er nog in?’ vroeg Marie.

‘Geen idee, hoezo?’

‘Dan kunnen we muziek luisteren!’

‘Oh mijn god ja!’ Aura wurmde zich tussen de voorstoelen door om te kijken. Marie scheen haar bij met haar zaklamp en even later hoorde ze het mechanische geklik van de autoradio. De beginnoten van You Oughta Know van Alanis Morissette klonken door de speakers en Aura keek triomfantelijk achterom.

‘Als ze denken dat wij nog die tent in gaan deze vakantie dan hebben ze het mooi mis,’ zei ze, ‘dit is echt een hotel vergeleken met die natte bendel!’

‘Nou inderdaad,’ knikte Marie, ‘je ouders zeker lekker droog in de caravan terwijl wij half verzuipen. Dacht het niet!’

De kruidige Zuid-Franse lucht drong vol en dik de auto binnen.

Maar op Wims dagelijkse tochtje naar de boulangerie, veel vroeger dan zij gewoonlijk wakker werden, hadden ze niet gerekend.

‘Hoe laat is het eigenlijk?’ vroeg Aura, die weer was gaan liggen.

‘Half acht. Je moet een beetje op tijd komen anders zijn er alleen nog maar baguettes.’

‘Jezus dat is toch niet te doen? Sta je altijd zo vroeg op?’ vroeg Aura haar vader.

Zonder antwoord te geven zette hij de autoradio aan en stemde af op een Franse zender waar een vrouw zo snel praatte dat het wel versneld leek afgespeeld.

‘Is toch niet normaal,’ pruttelde Aura nog wat na.

Marie keek naar buiten. Er was geen spoor meer van het noodweer van die nacht, op een paar plassen in kuilen op de weg na. Ze rook de hooiige lucht vermengd met ozon door het dichte raam van de auto heen.

Bij de bakker draaide Wim de grote Volvo het kleine parkeerplaatsje op, stapte uit en sloeg het portier dicht. Hij leek de meisjes compleet te zijn vergeten.

Marie kroop uit haar slaapzak en opende het portier. De kruidige Zuid-Franse lucht drong nu vol en dik de auto binnen. Ze liet haar blote benen

uit de auto bungelen, dacht even na en stapte toen blootsvoets auto uit, haar slippers lagen nog in de voortent. Steentjes plakten aan haar voetzolen. Op een houten elektriciteitspaal was een aankondiging van de Tour de France geniet. Over een paar dagen kwamen de fietsers vlak langs de camping en ze zouden allemaal gaan kijken om ze aan te moedigen, en om sleutelhangers en andere hebbedingetjes te verzamelen die de volgauto’s aan de toeschouwers uitdeelden. Marie zuchtte. Over een paar dagen kwam haar vader. Ze had met thuis gebeld, een collect call, want haar voorraadje francs slonk snel.

Hij was nog warm toen ze hem weer tegen haar oor drukte.

‘Marietje, lieverd! Hoe is het daar? Is het een mooie camping?’

Bij het horen van haar moeders stem had ze ineens heimwee gehad.

‘Ja heel leuk! We staan vlakbij het meertje, en we hebben ook jongens leren kennen.’

‘Ooh?’ zei haar moeder gespeeld overdreven, ‘toe maar! Leuke jongens? Mooie Franse jongens?’

‘Één is best knap,’ zei ze naar waarheid. ‘Fabian en Mike heten ze en ze komen uit Zwitserland. Maar ze zijn verder niet leuk leuk, gewoon aardig.’

‘En wat eten jullie? Koken Wim en Willemijn elke avond? Helpen jullie wel een beetje,’ zei ze, haar toon ineens strenger.

‘Ja tuurlijk helpen we’, antwoordde Marie geërgerd. ‘Wij moeten elke afwas doen, maak je maar geen zorgen.’

‘Hm,’ zei haar moeder, en de heimwee begon alweer weg te trekken.

‘En papa?’

‘Wat is er met papa?’

‘Komt hij nog?’

‘Ja, dat was hij wel van plan ja,’ zei haar moeder aarzelend. ‘Hoezo vraag je dat, heb je er geen zin in?’

Natuurlijk had ze er geen zin in, en haar moeder wist het, dat kon ze horen aan haar stem. Ze wilde weten hoe de vlag erbij hing met hem, maar zonder haar ongerust te maken. Zonder uit te spreken dat ze hem hier liever niet wilde hebben.

‘Niet per se geen zin, maar meer als hij geen zin had. Ik bedoel, ik vind het niet erg ofzo, als hij het teveel gedoe vindt. Dan kan hij ook meteen door naar Eline bedoel ik.’

‘Hij heeft het trekkerstentje al klaarliggen...’

‘Ah, ok. Maar ook heel leuk hoor!’ haastte ze zich te zeggen. ‘De Tour de France komt hier langs hè? Daar gaan we dan samen naar kijken.’

‘Oh dat is wel heel enig hoor lieverd! Het gaat heel snel trouwens, voor je het weet zijn ze weer voorbij. Maar er hangt wel zo’n heel speciaal sfeertje omheen. Ik weet nog dat Harm en ik ze ook eens hebben gezien, nog voor jij geboren was. 1979? 80? Weet ik even niet meer, maar iedereen had klapstoeltjes en tafeltjes langs de weg. Oh het was echt enig, opa’s en oma’s en kleinkinderen, en allemaal wijn natuurlijk en eten, tot hele barbecues aan toe.’

‘Leuk,’ zei Marie. ‘En wanneer komt ‘ie dan precies?’

‘Ik geef je hem zelf even, hij komt net de keuken in.’

Marie hoorde inderdaad het kraakje van de eerste plank van de keukenvloer na de drempel, en dacht haar vader zelfs zijn handen te horen afkloppen. Die had vast in de tuin gewerkt, of met de hond gewandeld.

‘Dag lieverd.’

‘Hai pap,’ zei ze, haalde heel diep adem en hield de hoorn even bij haar gezicht vandaan om een snik in te slikken. Hij was nog warm toen ze hem weer tegen haar oor drukte. De telefooncel, die op het pleintje voor de camping-

receptie stond, was inmiddels uit de schaduw geraakt en voelde als een sauna.
‘Jullie hebben het heerlijk daar begreep ik?’ zei haar vader belangstellend.
‘Ja heel tof,’ zei ze mat.
‘En zet Willemijn jullie wel een beetje fatsoenlijk eten voor?’
‘Nee, dat niet.’
Haar vader barstte in lachen uit en ze lachte opgelucht mee.
‘Een voedzame doch smerige maaltijd?’ ging hij door.
‘Nou dat voedzame weet ik ook niet eens,’ gierde ze. ‘Als je komt kun je misschien wel een keer koken!’
‘Dat is een goed idee,’ zei hij, ‘als dat mens het tenminste toestaat.’
Ze hoorde hem een sigaret opsteken.
‘Ben je nog iets vergeten van thuis, wat ik mee kan nemen?’
‘Volgens mij niet.’
‘Ik neem de hond ook mee trouwens,’ zei haar vader, ‘die heeft je gemist.’
Marie zag voor zich hoe haar vader halverweg de reis zou stoppen om te tanken en naar de wc te gaan. Hoe hij daarna op de motorkap zou zitten terwijl hij uit zijn aluminium veldfles dronk en de hond aan een Cornetto likte.
‘Doe je wel voorzichtig onderweg?’
‘Hoe bedoel je?’
‘Gewoon.’
‘Hier is Gerda nog even,’ zei hij, ‘tot over een paar dagen. Ik zie ernaar uit m’n kind.’
‘Ik ook.’

*Hoe hij op de motorkap uit
zijn aluminium veldfles zou drinken
terwijl de hond aan een Cornetto likte.*

Marie was vroeg wakker. Ze moest plassen. Al een tijdje. Het begon nog maar net licht te worden en ze had zo weinig zin om naar het helgeel verlichte toiletgebouw te lopen dat ze besloot het gevoel te negeren. Ze legde haar lapje over haar ogen en probeerde weer in slaap te vallen, maar er viel niet aan te ontkomen. Ze kwam overeind en zocht de wc-rol. Hij lag niet op de voorstoel, waar ze hem gisteravond na het tandenpoetsen had neergelegd. Er zat er ook geen extra meer in haar toilettas. Zo zacht mogelijk boog ze zich over Aura heen en rommelde in haar toilettas. Ook niks.
‘Kut,’ fluisterde ze.
Ze ritste haar slaapzak open wurmde zich in een korte broek. Via de voorstoel klom ze auto uit en stak het nog natte veldje over naar de caravan. Straks zat hij nog op slot. Maar de deur zwiepte meteen soepel open. Ze stapte het opstapje op, zette een voet naar binnen en stak haar hoofd de half duistere caravan in. Ze schrok. Wim zat roerloos als een wassen beeld in kleermakerszit op het bed. Zijn ogen gesloten, zijn handen op zijn knieën zoals de haar moeders buddhabeelden. Afgezien van zijn kettingen was hij spiernaakt. De kettinkjes vielen ineens extra op, had hij die altijd om? Het waren er drie. Een gevlochten leren koordje, een zilveren ketting met een groene steen aan een hanger en eentje met een of ander symbool eraan. Ze bleef in de deuropening staan, onzeker of ze rechtsomkeert zou maken of alsnog de caravan in zou sluipen. Wim verroerde zich niet. Ze zette haar voet terug op het opstapje en Wim opende één oog.
‘Dag Marie.’
Ze grijnsde en wist niet waar ze moest kijken. Gelukkig ging zijn kruis schuil achter een opgepropt stuk deken. Nu pas zag ze de vormeloze hoop

achter hem die een slapende Willemijn moest zijn.
‘Heb je iets nodig?’
‘Ons wc-papier is op.’
Wim wees naar het keukentje en sloot zijn ogen weer. Ze dook naar binnen, griste een roze rol van het aanrecht en vloog de caravan weer uit.

*‘Piemelnaakt hè?’
‘Dat zei je al.’*

Bij het ontbijt gaf Wim geen enkele blijk van hun eerdere ontmoeting die ochtend.
‘Ik zag je vader in zijn blootje vanochtend,’ fluisterde ze tegen Aura.
‘Hmm,’ zei Aura afwezig, ‘mag ik de jam?’
Marie schoof haar de jam toe en bleef haar aankijken. Dit was toch grappig?
‘Ja hij mediteert elke ochtend.’
‘Piemelnaakt hè?’
‘Dat zei je al.’
Dan niet, dacht Marie, dan lachen we niet om je vader, en ze schaamde zich ineens dat ze het aan Aura verteld had.
‘Ik dacht dat we vandaag misschien de watervallen eens konden bezoeken,’ opperde Willemijn, ‘wie gaat er mee?’
Niemand reageerde.
Willemijn zette een leesbril op en ritselde met een foldertje.
‘Hérisson,’ mompelde ze, ‘da’s een kwartier hier vandaan.’
Aura en Marie waren van plan om de hele dag bij het meer te gaan liggen om aan hun teint te werken en in de hoop een glimp op te vangen van de Zwitserse jongens.
Willemijn wapperde de folder voor hun gezichten.
‘Moeten we mee?’ Aura trok een gezicht alsof ze een stinkkaas rook.
Willemijn keek de meisjes vermoeid aan. ‘Nee, jullie moeten niet mee,’ zei ze, met de nadruk op moeten. Ze legde de folder terug op tafel en streek er een paar keer overheen. ‘Wat vind jij Wim?’
Wim keek verstrooid op van zijn krant, hij had het gesprek niet gevolgd.
‘Ze willen niet mee.’
‘Mee waarheen?’
‘Het leek me leuk om de watervallen vandaag te bezoeken, en dan langs een fromagerie op de terugweg, of iets anders cultureels.’
‘Ze willen zwemmen,’ zei Wim, en daarmee was zijn bijdrage aan het gesprek ten einde.
‘Ze kunnen erna nog gaan zwemmen. Of ervoor. Ze kunnen elke dag zwemmen.’
‘Je zei net nog dat we niet moesten, mam. Hoezo dan nu ineens wel?’ Aura’s toon was gevaarlijk. Ze wist dat ze dit zou gaan winnen. ‘En van pap hoeft het ook niet.’
‘Wim!’ Willemijn trok haar leesbril af en ging staan.
Wim keek nogmaals op.
‘Ik probeer er wat van te maken hier, maar jij... die meisjes...’ ze maakte haar zin niet af en stampte de caravan in, hij schudde toen ze de deur achter zich dichtknalde. Wim sloeg een bladzijde om en Aura haalde haar schouders op naar Marie.
‘Zullen we onze zwemspullen pakken?’

Portretten door Wies van der Wal,
oud-collega hollandse meesters.

Uit — Berlijn 2020

Parels

&

Parels van opdrachten hebben altijd een paar dingen met elkaar gemeen: de klant is aardig en vertrouwt op mijn expertise. Er zit een sympathiek (maatschappelijk betrokken) verhaal of een bijzondere (culturele) laag achter. En het is een 'ruime' opdracht met een nog blanco palet. Een folder in een bestaande huisstijl — al is die nóg zo mooi — of een los logo komt dus niet in aanmerking.

zwijnen

erim
= Equal Rights
& Independent
Media

Strong black #000000
Powerful purple #788CFF
Fierce grapefruit #FF7164
Reliable green #78BEB9

Franse ngo

In de — *kuch* — achttien jaar dat ik bij hollandse meesters werk, zijn er de nodige parels voorbijgekomen. Waar ik als eerste aan dacht is ERIM, een Franse ngo die zich inzet voor *Equal Rights & Independent Media*.

Hemmo (van Theatergroep Aluin en later Common Frames — ook al van die sympathieke types) tipte ons dat er een pitch was voor een project waar hij aan deelnam. *Speak Up*, een trans-Europees project gericht op de integratie van jonge nieuwkomers door samen films te maken.

We deden mee. En wonnen (natuurlijk).

De initiatiefnemer van *Speak Up* was ERIM, dat toen nog IREX Europe heette. Zij (en wij ook) waren zo blij met de uitkomst en de samenwerking, dat ze ons vroegen hun nieuwe branding te maken toen ze een naamsverandering ondergingen.

Wat een droomopdracht! Logo, avatar, kleuren, iconen, copy, website, beeldbank, brand manual om het mee af te toppen — alles. En dat met een internationaal team. Wat het proces nog een extra bijzondere dimensie gaf, omdat de mores in een ander land toch net anders zijn. Je moet je daardoor nóg zorgvuldiger uitdrukken, in een voor beide partijen niet-native taal.

Het is project is al een paar jaar oud, maar ik vind het nog steeds sterk. Frisse kleuren, mega-herkenbaar logo. En dus ook nog eens voor een goed doel, want indirect dragen wij ook bij aan gelijke rechten en onafhankelijke media. *Karma baby!*

Sharing stories, creating new worlds
Annual report 2020

erim
= Equal Rights & Independent Media

Sharing stories, creating new worlds
Annual report 2020

Sharing stories, creating new worlds
Annual report 2020

Oceania Boxing

Een andere, meer recente parel is de branding voor Oceania Boxing. Carte blanche wederom, net als het werken met een internationaal team.

Als je een klantpresentatie met je eerste voorstellen, komt daar vaak best een stukje *reverse engineering* bij kijken. MAAR... dat gaat wel heel erg lekker als de diepere laag er ook écht in zit. Een logo kan er nog zo hip uitzien — zonder een backstory valt er überhaupt niets te engineeren.

En dat was het geval bij Oceania Boxing. Ik ben diep in de vormtotaal van *tatau* gedoken: de eeuwenoude tatoeage-traditie op de Polynesische eilanden. Dat vroeg om de nodige voorzichtigheid, omdat ik wel de vibe wilde vatten, maar niet aan cultural appropriation wilde doen, zoals een patroon gebruiken dat van oudsher een betekenis heeft die totaal ongepast zou zijn in deze context. Superleuk is dat, me compleet onderdompelen, en zien waar je dan allemaal op stuit.

Naast die vormtotaal wilde ik ook het krachtige van boksen en iets van een golf (want: Oceanië) verwerken. Na eindeloos schetsen hebben Stanny en ik twee voorstellen gemaakt met hetzelfde woordbeeld (met een font van een Maui-based font designer. Toeval? Neen!) en een ander beeldmerk.

Omdat we de presentatie niet zelf konden doen, maar het in een andere tijdzone ‘over de schutting moesten gooien’, was het extra belangrijk dat het verhaal (tatau, boksen, eilandvibe) goed voor het voetlicht werd gebracht.

Ik heb de *Logo Story* (zoals ik het nogal dik noemde) al reverse-engineerend uitgetypt, dichtgetimmerd, laten nakijken door een native English speaker, waardoor zelfs details als color vs. colour en 2.000 vs. 2,000 *on fleek* waren, en opgestuurd. Resultaat? Gejuich down under.

En dan de zwijnen,

niet zelden in de vorm van witte mannen met een mening.

Zoals de man met z’n eigen hostingbureau. Die me omver probeerde te blazen met technisch gezwam waar de helft niet van klopte. Die vlak voor de lancering de door mij gebouwde website sloopte en zei: “Hmm ja vreemd... dáár kan het niet aan liggen,” en toen op vakantie ging. Die zei: “Daar ga ik jou wel even bij helpen.”

Of het zwijn met de parelketting. Het begint veelbelovend. Het budget is karig en de deadline absurd, maar dat geeft niet, want de klant heeft status, je kunt er al je creativiteit in kwijt en dat wordt gezien, gewaardeerd, én benoemd.

Maar dan komt de tweede opdracht. De aanvankelijke euforie is wat afgezwakt. Gewenning treedt op. Bij de derde opdracht begint de verhouding tussen inzet en budget te wringen. Men is blij met het resultaat, maar vindt het wel ineens heel duur vergeleken met die keer daarvoor. “Negentien schetsrondes? Kan ik me niet herinneren.”

Omdat we onze klanten zo graag gelukkig maken gaan we soms net te lang door, totdat we dat niet meer doen. Dat kost wat. Nachtrust, trots, en soms ook geld. Maar nee zeggen levert ook iets op: dat we steeds meer staan voor wat we maken. Al zeg ik nog steeds ja tegen een stuk Groningse droge worst. Want principes of niet, de eerste hap van een goed gekruid zwijn blijft gewoon lekker.

Parels

&

Vele parels en ook af en toe een zwijn (m/v) zijn de afgelopen 30 jaar in mijn werkende leven voorbij gekomen. De zwijnen zijn op zo'n moment wel even behoorlijk negatief in je leven aanwezig, kan ik je zeggen. Maar natuurlijk overheersen de parels!

zwijnen

NO GIRLS
NO GLORY
foundation

Our mission

Empowering
girls in
vulnerable
situations
worldwide
through boxing.

NO GIRLS
NO GLORY
foundation

Our mission

By providing
equipment,
supporting local
projects, and
building
resilience,
discipline
& confidence.

NO GIRLS
NO GLORY
foundation

Graphite Punch
Inherited from World Boxing

#282828

C50 M40 Y45 K87

Lightning Lilac

#9888F7

C50 M45 Y0 K0

Bold Blue

#3B63E5

C95 M40 Y0 K0

Rebel Rose

#F1AA90

C0 M40 Y35 K0

Gritty Grey

#F0EAE6

C7 M8 Y10 K0

Het blijft een fantastisch gevoel: het presenteren van een ontwerp aan licht gespannen opdrachtgevers. Naarmate de presentatie vordert, worden de reacties luider, schuiven ze onrustig op hun stoelen, en zie je hoe hun schouders zakken. De opluchting. Het vertrouwen. Dát is het moment waarop een merk wordt geboren. En de klant? Die is blij.

Op pagina 176 staat een overzicht van opdrachtgevers met wie we de afgelopen jaren mochten samenwerken. En voor velen van hen al lange tijd. Het is bijna onmogelijk om daaruit een parel te kiezen. Toch wil ik er één uitlichten. Niet per se de grootste of de meest prestigieuze, maar wel een die voor mij persoonlijk veel betekent: de branding van de *NO GIRLS NO GLORY foundation*, ontworpen door Martine.

Die woorden — *No Girls, No Glory* — staan al jaren op de deur van onze studio. En door diverse (internationale) ontmoetingen in de afgelopen jaren komt het ineens samen: op de dertigste verjaardag van hollandse meesters wordt de foundation officieel opgericht.

Net als de foundation zelf, moet ook de branding de komende jaren verder tot leven komen. Maar het fundament staat als een huis. Een fris en krachtig logo. Een heldere website. En een missie die recht je hart in knalt. No Girls, No Glory. Omdat ieder meisje het verdient om te schitteren.

Ik ben moeder van drie dochters die zijn opgegroeid met kansen, vrijheid en zelfvertrouwen. Wat voor hen vanzelfsprekend leek, is dat voor miljoenen meisjes wereldwijd niet. Geïnspireerd

door de historische gelijkheid op de Olympische Spelen van 2024 en het werk van Boris als president van World Boxing, wil ik via deze foundation meisjes in kwetsbare situaties wereldwijd ondersteunen door middel van boksen. Door het verstrekken van (sport) materiaal, het ondersteunen van lokale initiatieven en het stimuleren van veerkracht, discipline en mentale én fysieke weerbaarheid. Want wie een meisje kracht geeft, verandert niet alleen háár leven, maar ook dat van haar omgeving.

Zo bouwen we stap voor stap aan een wereld, waarin elk meisje — ongeacht haar achtergrond — boksen kan gebruiken als middel voor zelfontwikkeling, veiligheid en empowerment.

Parels

&

Parels van opdrachten zijn voor mij infographics en animaties. Wat deze twee uitingen met elkaar gemeen hebben is dat je goed in de materie moet duiken om het onderwerp volledig te begrijpen, zodat je het verhaal zo helder mogelijk kan vertellen naar de doelgroep. Omdat onze klanten zo divers zijn, duik ik regelmatig in een ander vakgebied — en die afwisseling maakt het extra leuk!

zwijnen

Alles kwam samen

In mijn beginjaren — ruim 13 jaar geleden — maakten we eigenlijk nog helemaal geen infographics of animaties. Hier is vrij snel verandering in gekomen. Alles om ons heen werd digitaal en sneller. Minder drukwerk, meer bewegend beeld. Ook de vraag naar visuals, die complexe onderwerpen snel inzichtelijk maken, groeide.

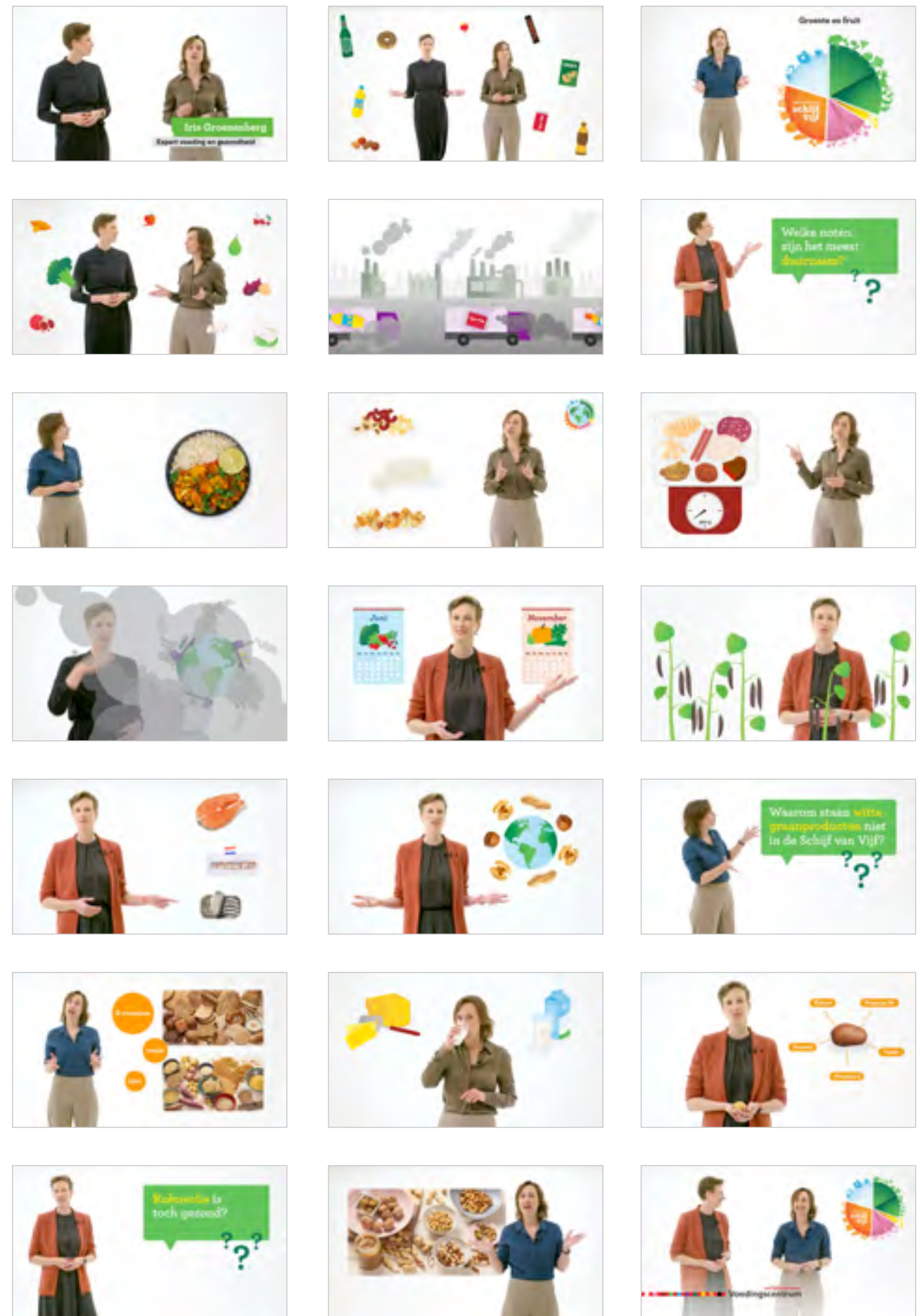
De afgelopen tien jaar heb ik al heel wat animaties en infographics gemaakt. Op de pagina rechts staan screenshots uit twee animaties die we gemaakt hebben voor het Voedingscentrum. Ze gaan over de vakken van de Schijf van Vijf, en over hoe gezond en duurzaam samengaan.

Deze animaties vond ik extra leuk omdat dit een combinatie van video en 2D animatie was. Dat maakt het persoonlijker en dynamischer. Het was de eerste keer dat we een animatie in deze vorm maakten, tegenwoordig gebruiken we deze combinatie vaker.

In het storyboard moest duidelijk omschreven worden hoe de experts (presentatoren) in beeld moesten komen. Medium long shot of een close-up bijvoorbeeld. Ook de positie in beeld, en hoe ze moesten bewegen. Het was ook leuk om te bedenken hoe ik ze kon laten interacteren met de illustraties om hen heen (die zij natuurlijk nog niet zagen toen er gefilmd werd).

Wij maakten alle illustraties, Sausmakers schoot onder-tussen de videobeelden voor een white screen. Vervolgens kon het echte animeren beginnen. Tot slot werd het sound-design gemaakt door Studio Puntje Puntje en kwam alles samen!

Bekijk de animaties.

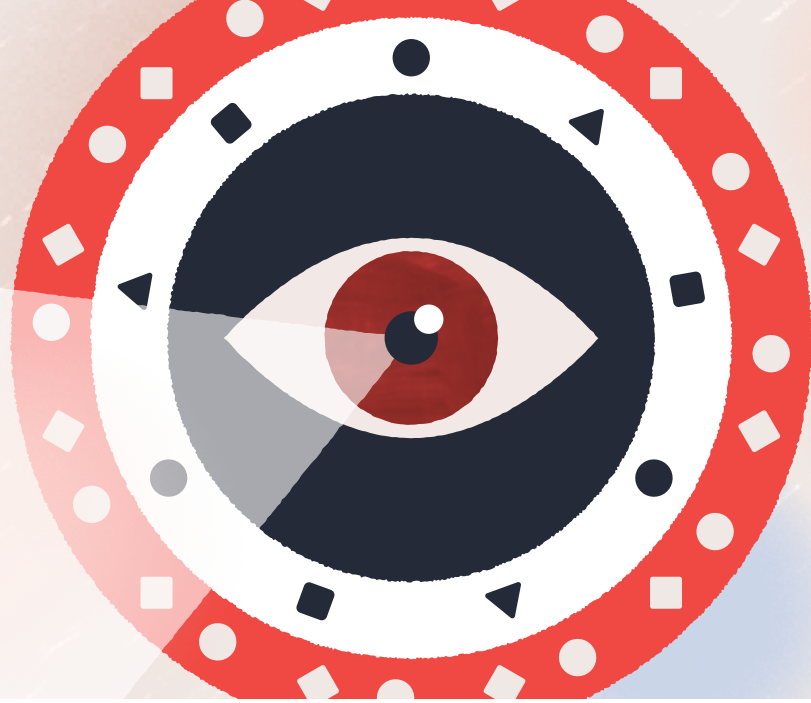

Parels

&

Klein wist-je-datje: parels ontstaan als reactie op een irritatie binnen de oester, zoals een zandkorrel. Mijn parels zijn vaak het resultaat van lange processen gevuld met kleine (en soms grote) irritaties. Waren die hobbels in de weg er niet geweest en was alles vlekkeloos verlopen, — tja — dan waren het nu waarschijnlijk ook geen parels geworden.

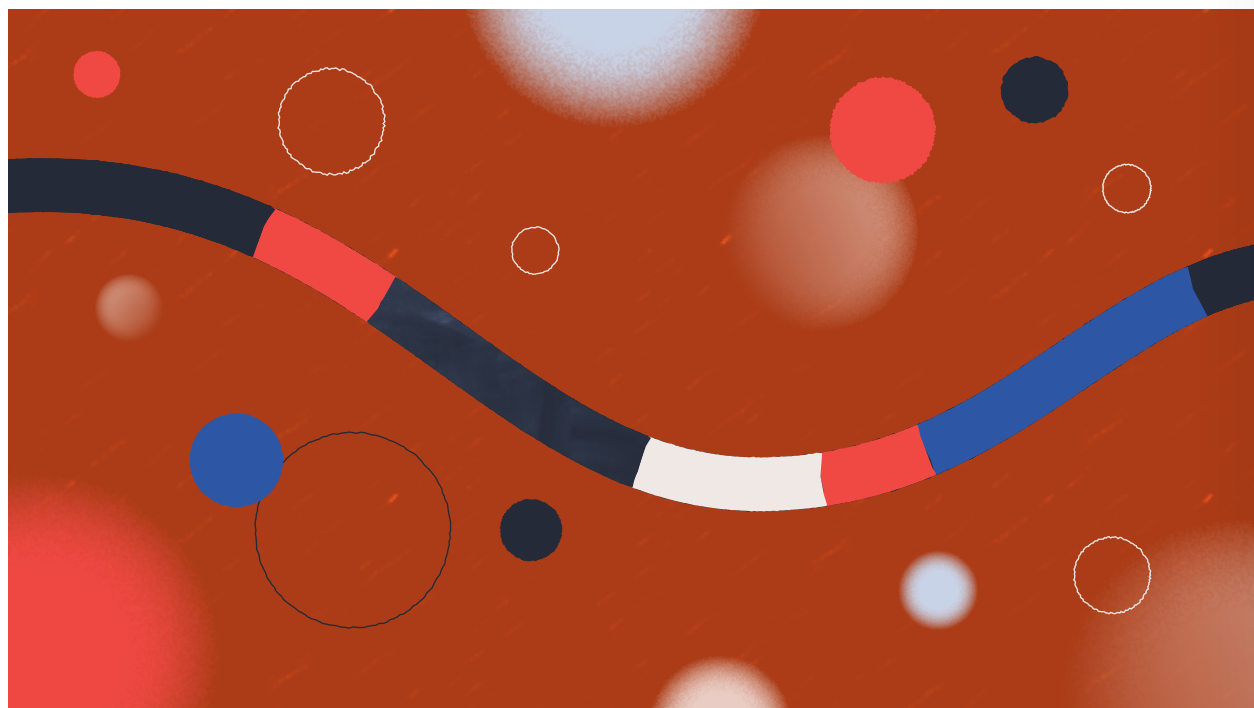
zwijnen

vragen

luisteren

De projecten waar ik het meest trots op ben zijn eigenlijk allemaal langlopers, projecten waar tijd overheen gaat. Waar teamwork in gaat zitten en meerdere disciplines samenkomen.

INEA is zo'n parel. Een sympathieke groep met een al net zo sympathieke missie: een plek bieden waar alle interlandelijk geadopteerden terecht kunnen voor ondersteuning bij vragen over interlandelijke adoptie en/of afkomst. Werken we graag voor. We werden getipt als ontwerpbureau door het Fiom (ook een parel van een klant btw!). Vijf animaties gingen we maken, in een nog te ontwikkelen illustratiestijl.

Omdat het onderwerp gevoelig ligt, kozen we aanvankelijk voor een abstracte aanpak zonder personages, gericht op het uitbeelden van gevoelens. Maar na twintig mailtjes met stijlvoorstellen en schetsen over en weer zat ik alsnog echte karakters uit te werken. Je moet je voorstellen: elke keer dat ik iets opstuur, zit daar flink wat tijd en overtuiging in — op dat moment voelt het als: dit is precies goed. En als de klant dan reageert met: 'het is het nét niet', ja dat is elke keer nog een kwestie van *kill your darlings*.

Toch heeft het originele idee een rol gespeeld in hoe de stijl is geëvolueerd. Als ik nu kijk naar de animaties zie ik vooral het traject áchter het eindresultaat, terwijl de kijker gewoon een mooie animatie ziet. En dat is precies de bedoeling: dat alle lagen en keuzes naadloos samenkomen in een ontwerp dat heel vanzelfsprekend voelt.

Parels zijn op die manier ook soms even zwijnen.

GROETEN UIT

Highly recommended door Jantine (J), Martine (M), Ingeborg (I) en Stanny in Leidsche Rijn, Utrecht, Bunnik & Den Bosch.

1 Geertjes Hoeve

Geitjes aaien, pannenkoek eten, en spelen in de stroballen — wat wil een kind nog meer? Geertjes Hoeve is een kneuterige kinderboerderij meets lunchplek waar de tijd even stilstaat.

2 Haarrijnseplas

Beachvibes in de stad! Haarrijnseplas is het soort plek waar je naartoe gaat voor 'even pootje baden' en ineens een hele dag blijft hangen. Neem je eigen strandstoeltje mee en een koelbox vol bruis, en je hebt een topdag.

3 De Burcht

Midden op het Burchtplein vind je Café de Burcht: de huiskamer van Vleuterweide waar je van 's ochtends vroeg tot 's avonds laat terecht kunt. Begin je dag met een *slow roast* koffie en huisgemaakte taart, schuif aan voor een lunch met een twist, of geniet van een diner. Met een speelhoek voor de kleintjes, voelt iedereen zich hier welkom.

4 Toko Vleuterweide

Verstopt naast de supermarkt zit deze toko. Zo'n plek waar de geur van kruidnagel en kokos je al bij de deur begroet. Binnen: bakken met ayam woku, rendang en sayur lodeh. Kies je basis — nasi kuning, bami of mihoen — en bouw je eigen rames. En als je denkt dat je vol zit: spekkoek. Altijd ruimte voor spekkoek.

5 Maximapark

Het Central Park van Leidsche Rijn, maar dan met minder toeristen en meer picknickleden. Joggers, skaters, kindervagens, fietsers, vliegers en BBQ's — allemaal welkom. In de Bosspeeltuin kunnen de kids zich uitleven terwijl jij neerstrijkt op het terras van Anafora.

6 Buurten bij de Bieb

Buurten tussen de boeken. Fijne plek voor koffie of een lunch. Ruim, licht en kindvriendelijk zonder hysterisch te zijn.

7 Buiten bij de Sluis

Stiekem een van de fijnste terrasjes van Leidsche Rijn. Aan het water, net genoeg zon, en altijd iets lekkers op de kaart. Ochtendkoffie, borrelplank of zondagse lunch — alles voelt hier alsof je op minivakantie bent.

8 Balijepark

Een oude boerderij met een moderne twist: Balijepark is waar je naartoe gaat voor een lunch die zomaar uitloopt op een 4-gangen diner. Seizoensgebonden gerechten, een knusse sfeer en een terras dat schreeuwt om een lange zomeravond. Reserveren is slim, want dit plekje is geen geheim meer.

9 IJssalon Zomers

Verslavingsgevaar! Zomers is zo'n ijssalon waar je ineens drie smaken wilt combineren waarvan je dacht dat ze niet konden (maar het kan). Er staat meestal een rij, maar dat is prima — geeft je even tijd om te kiezen. Of twijfelen.

10 Castellum Hoge Woerd

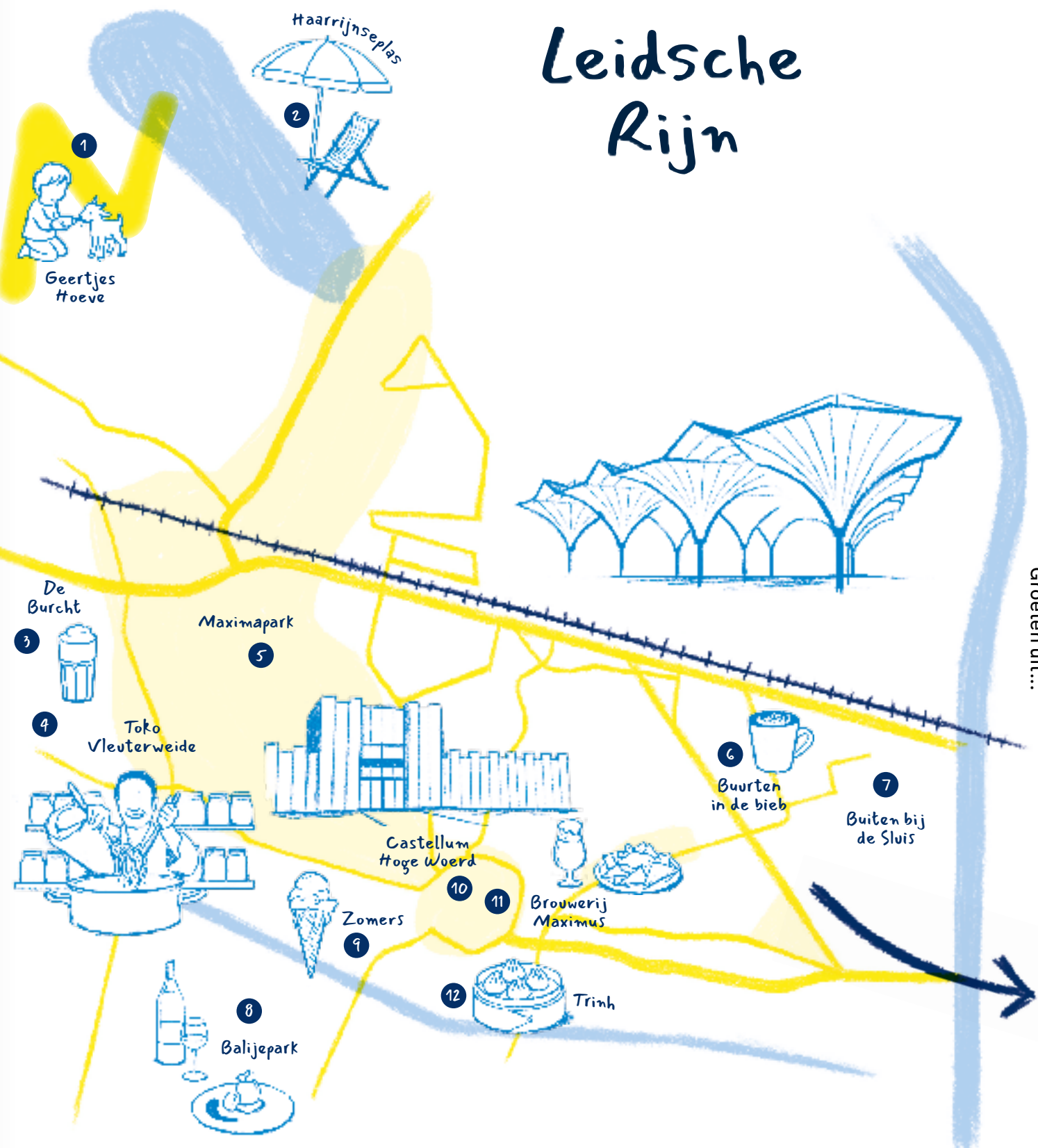
Romeinse muren met een cultureel hart — Castellum is meer dan een museum. Je struikelt er over oude zwaarden én moderne voorstellingen. Overdag met kids tussen de opgravingen, 's avonds in het theater met cabaret, muziek of een dansvoorstelling.

11 Maximus Brouwerij

Bijna naast Castellum vind je Maximus. Vanuit het proeflokaal kijk je zo op de koperen brouwketels. Op het zonnige terras proef je bieren als de Pandora of de Mockingbird, gebrouwen met hop uit het Máximapark. Bonuspunten voor het design en illustraties van Leffe Goldstein.

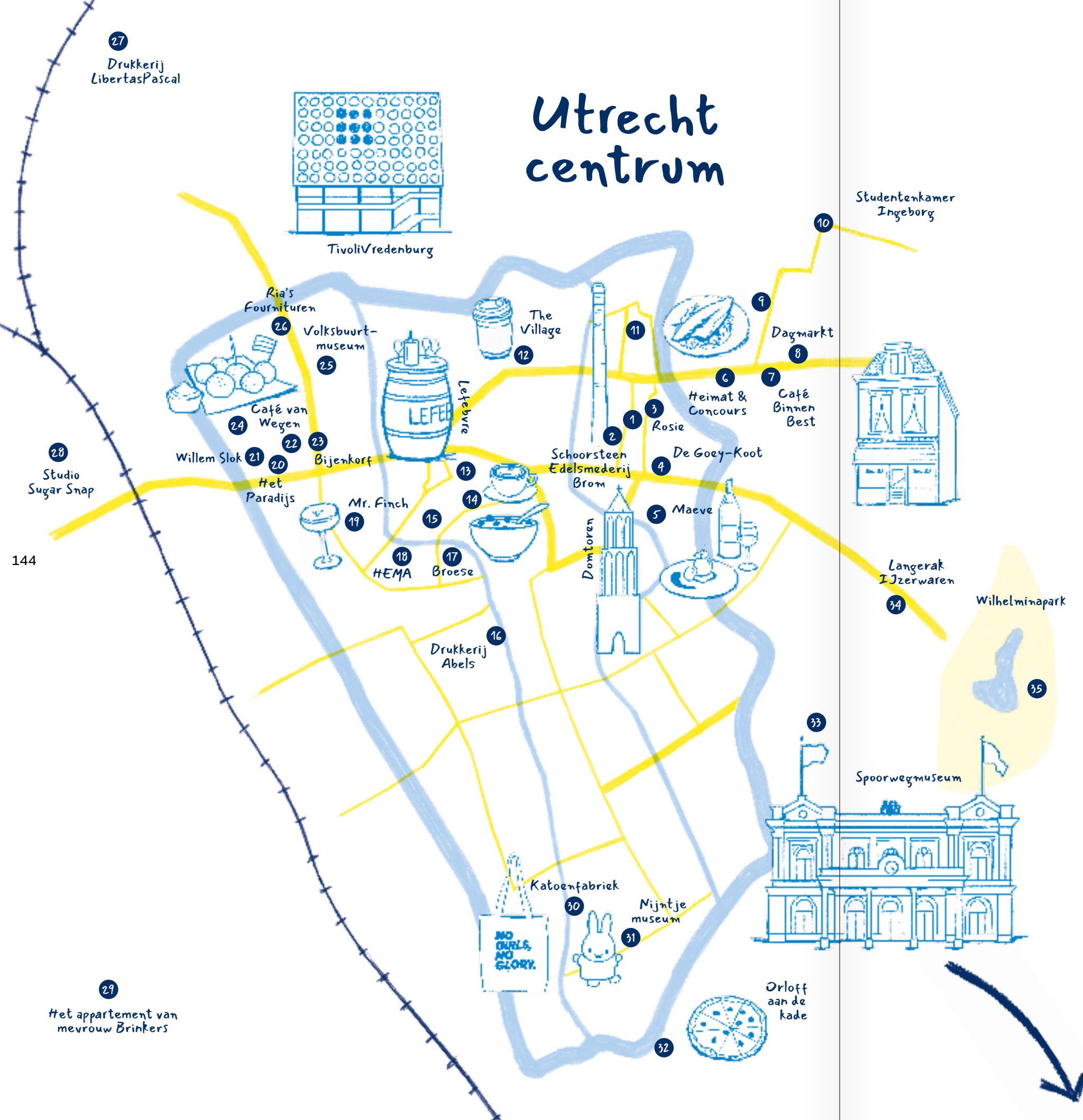
12 Trinh

Pho zoals het hoort. En saté waar je je vingers bij aflikt. Bij Trinh eet je *no nonsense Vietnamese comfort food* waar je blij van wordt. Binnen no time staat het op tafel en het is altijd lekker.

Groeten uit...

Utrecht centrum

- 1 Keizerstraat 33**
Al sinds de vorige eeuw (1997 om precies te zijn) onze studio. Die zonder de hulp van mijn (l) ouders bij alle verbouwingen nooit zo'n fijne plek zou zijn. Gaandeweg de jaren diverse behangetjes, kleurvariaties en samenstellingen en indelingen, muurtje er in, muurtje er uit, maar nog steeds onze overheerlijke werkplek nét even buiten het centrum van Utrecht. Tevens feestlocatie voor borrels, verjaardagen, kerstdiners, huwelijksdiners, kookworkshops, lezingen, brainstormsessies, theatervoorstellingen, jubilea, presentaties, fotoshoots, plank challenges en wat al niet meer.
- 2 Keizerstraat 16, schoorsteen**
Edelsmederij Brom was toonaangevend in kerkelijk en particulier edelmetaalwerk. Van babyrammelaars tot monstransen, alles werd met vakmanschap vervaardigd. Een hoogtepunt was het erezwaard (1947) voor Eisenhower, in opdracht van koningin Wilhelmina. De hoge schoorsteen van de smeltoven (1897) is nog getuige.
- 3 Rosie**
Wat een heerlijke aanwinst in ons buurtje! In lente en zomer zit je er heerlijk op het terras. Bestel vooral de andijvie van de plancha, met ge-roosterde look, pecorino en gekarameliseerde pecannoten. Gaat hopelijk ooit meer van de kaart af. Ook leuk: Rosie krijgt een eetbarfiliaal op Biltstraat nummer 1, yay!
- 4 De Goey-Koot**
Iets vergeten? Even naar de kruidenier om de hoek.
- 5 Maeve**
Bij voorkeur sluiten we bij restaurant Maeve het jaar af met een overheerlijke kerstlunch. High level, houden we van. En om de hoek, dus met een extra glaasje op dichtbij huis.

- 6 Heimat & Concours**
Ach, de Biltstraat wordt toch zó lekker hip en culinair! Zowel Heimat (met groene Michelinster) als Concours en Rosie zijn echte toppers voor als je iets te vieren hebt.
- 7 Café Binnen Best**
Boris zat vroeger altijd in zijn witte hemd op het terras van Binnen Best. En dat is ook de plek waar ik (l) hem — al fietsend — voor het eerst zag en de vonk letterlijk oversprong. Memorabel moment...
- 8 Dagmarkt (nu Jumbo)**
Hier knetterde het verder... Ik (l) moest lunch halen op een zekere woensdag in november 1997 (de 26ste om precies te zijn). De jongen in het witte hemd van die zomer bleek ook in de supermarkt rond te lopen. Deze eerste echte ontmoeting eindigde bij het befaamde kaartenrek. De rest is geschiedenis.
- 9 Obrechtstraat 20**
Onze eerste échte studio!
- 10 Gildstraat 41**
De studentenkamer van Ingeborg. Tussen de wasrekjes door en samen met Mireille achter één computer. 'Beetje naar boven, tikkie naar links...' Het echte teamwork.
- 11 Drukkerij Pascal, Ridderschapstraat 33**
Met Frans Boon aan de drukpers, gewoon bij ons om de hoek! In de tijd van films controleren en proeven bekijken heel handig: alleen even een straatje oversteken om te kijken of de kwaliteit van het drukwerk goed genoeg is voor onze klanten. En om af en toe de magie van het drukken te zien en vooral: te ruiken. In 2013 fuseerde zijn zaak met Libertas en ontstond drukkerij Libertas Pascal.

- 12 The Village**
Er was een periode dat ik (l) iedere dinsdagochtend een cappuccino dronk bij The Village. 's Ochtends een heerlijke plek voor mij, einde middag nogal rumoerig.
- 13 Lefebvre**
Wijntje met lekkers in wisselende samenstellingen. En altijd leuk.
- 14 Daen's Café**
In mijn herinnering zit ik (l) altijd in de ochtend in de zon. Voorheen met een yoghurtje en cappuccino (ik was zelfs eens onderdeel van de kerstquiz van het personeel van Daen's). Tegenwoordig meestal een jasmijnthee. Met een zonnetje please.
- 15 Winkel van Sinkel**
Tegenwoordig staat dit niet meer op mijn (l) lijstje, maar in onze studententijd en in de beginperiode van hollandse meesters waren we hier vaak te vinden. We hebben er zelfs eens een expositie gehad. Einde middag afspreken met wie maar kon, hapje eten en daarna alle stoelen aan de kant voor de DJ.
- 16 Drukkerij Abels, Oudegracht 193**
Nog een drukkerij uit vervlogen tijden... Via de kantoorvakhandel aan de voorzijde óf achterom liep ik (l) ook hier regelmatig binnen om proeven te controleren. Eigenaar was Leon Herber. Al het drukwerk van een van onze eerste klanten (Hans van Putten van Symphony Thomas) werd hier gedrukt. En af en toe 's ochtends heel vroeg aan de pers staan om de inktkleuren te beoordelen.
- 17 Broese Boekverkopers (op hun oude locatie aan de Oudegracht)**
Broese Kemink in mijn (l) tijd. Struinen tussen de kasten... op zoek naar inspiratie of achtergronden voor onderzoeken voor opdrachten van de HKU.

Tuindorp-Oost

38 Buurten in de Gaard

36 Roberto Gelato

37

De Zeven Stroompjes

Fort bij Rijnauwen

39

Fort bij Vechten

Bunnik

18 HEMA

Bij deze HEMA aan de Steenweg kochten Mireille en ik (I) ham voor op het maisbrood, dat we dan weer kochten bij de Bakker Bart op de Bakkerstraat. Memories!

19 Mr. Finch

Leuk om hier aan te bar aan je drankje te nippen en tegelijkertijd te kijken hoe de andere cocktails geshaked worden.

20 TivoliVredenburg

Een avondje live muziek is altijd goed natuurlijk. Nog even een drankje erna en van het geweldige uitzicht over Utrecht genieten en lekker mensen kijken. En daarna naar...

21 Willem Slok

Soms ga je naar een bandje (in TivoliVredenburg), en soms is dat zo gezellig dat je nog even wilt afpilsen. Waar? Bij Willem Slok natuurlijk! Even oversteken en neerstrijken op de werkvrije rookplek a.k.a. hun terras. Kater gegarandeerd!

22 Dim summen bij Het Paradijs

Helaas bestaat Het Paradijs niet meer, maar ook hier waren we (I) regelmatig te vinden. Eten moet je toch ;) De bordjes werden via een rolkar bijna op je tafel gesmeten, maar met een jasmijnthee erbij was het toch legendarisch.

23 Bijenkorf, tafel 222

Vroegah... toen de Bijenkorf nog niet verbouwd was, gingen Mireille en ik (I) altijd aan tafel 222 kroketten op een royale snee bruin brood eten. Beetje mosterd erbij en gefrituurde peterselie.

24 Café Van Wegen

Dit café bestaat al sinds 1883, maar pas recentelijk ontdekt als verborgen Utrechtse parel. Kastelein Nico tapt biertjes met een bolle schuimkraag. Zonder muziek, maar mét vloerbedekking, plakjes ossenworst, bitterballen en Vockingworst.

25 Volksbuurtmuseum

Een lief en leuk minimuseum is het Volksbuurtmuseum! Wist je dat Wijk C 100 jaar geleden de dichtstbevolkte wijk van Utrecht was? En dat Koninginnedag in Utrecht is ontstaan? Shout out naar de mooie branding van fellow designer Nick Liefhebber.

26 Ria's Fournituren

Al sinds de kunstacademie de go to place als ik (M) weer eens op zoek was naar precies dat touw dat ze vroeger gebruikten om een fotoalbum mee dicht te binden of precies zo'n zelfde leren knoop als die mijn vader op zijn duffeljas had. En tegenwoordig goed voor mijn nieuwe emblemenobsessie. Een tweedehands joggingspak van de Zeeman oogde nog nooit zo stylish!

27 Drukkerij Libertas Pascal

Al sinds het allereerste begin de drukker waar we het liefst mee werken. Die leuke drukker! Vroeger mochten we (I) met jullie mee op culinaire uitjes en naar de Expo 2000 in Hannover. Och, wat hebben we gelachen. Hulde voor jullie! Jullie doen het al net zo goed als wij. En met een goed hart.

28 Studio Sugar Snap

Echt heul lekkere vegan(!) afhaal bestel je bij Studio Sugar Snap. Saté van knolselderij, paddestoelenrendang of een turkse pizza met een twist, allemaal megasmaakvol en verrassend. ❤ voor het handgeschreven bedankbriefje dat je erbij krijgt.

29 Jadelaan 8, het appartement van mevrouw Brinkers

(I) Zonder haar was het misschien wel allemaal anders gelopen...

30 Katoenfabriek

Die mooie jubileumtasjes, duurzaam geproduceerd in ons eigen stadsie!

31 Nijntje museum

Erg leuk museum tot een jaar of 6. Favoriet bij onze (J) kinderen is het verkeersplein waar je in een rolstoel rond kunt rijden.

32 Orloff aan de kade

Dikke tip bij mooi weer: haal een pizza bij Orloff en dan lekker picknicken aan de Westerkade.

33 Spoorwegmuseum

Bij het Maliebaanstation vind je dit leuke museum (voor kinderen). Extra leuk om de pendeltrein vanaf Utrecht Centraal te pakken!

34 Langerak IJzerwaren

Bij Langerak aan de Burgemeester Reigerstraat kan je nog ouderwetse gloeilampen kopen. Dol op.

35 Wilhelminapark

Prachtig park én feestlocatie van het 9-jarig jubileum van hollandsse meesters. Fiets er nog elke dag doorheen (I).

36 Roberto Gelato

Inkopper natuurlijk maar hij mag niet ontbreken. Zo gauw de avonden langer & lichter worden zijn de prijswinnende ijsjes van Roberto vaste prik na de dis (M). Favo bestelling: bloedsinaasappel & frollini. Neerstrijken in het parkje naast Goesting (ook lekker) en likken maar.

37 De Zeven Stroompjes

Stel het is heet en je zit met zwemdiplomaloze kinders dan zijn de Zeven Stroompjes een guitige *low profile* optie. Een klein stroompje ijskoud water dat uitkomt in een kniediep minimeer. Eilandje erin, strandje eromheen. Tip: rond (kinder)voedertijd loopt het leeg en heb je het parkje voor jezelf terwijl de zon ondergaat. Klap die BBQ maar uit!

38 Buurten in de Gaard

Buurten in de Gaard is als die fijne buur: altijd welkom! Voor een koffietje, lunch of borrel. En het grut? Verdwijnt lekker in de speelkeuken.

39 De Veldkeuken

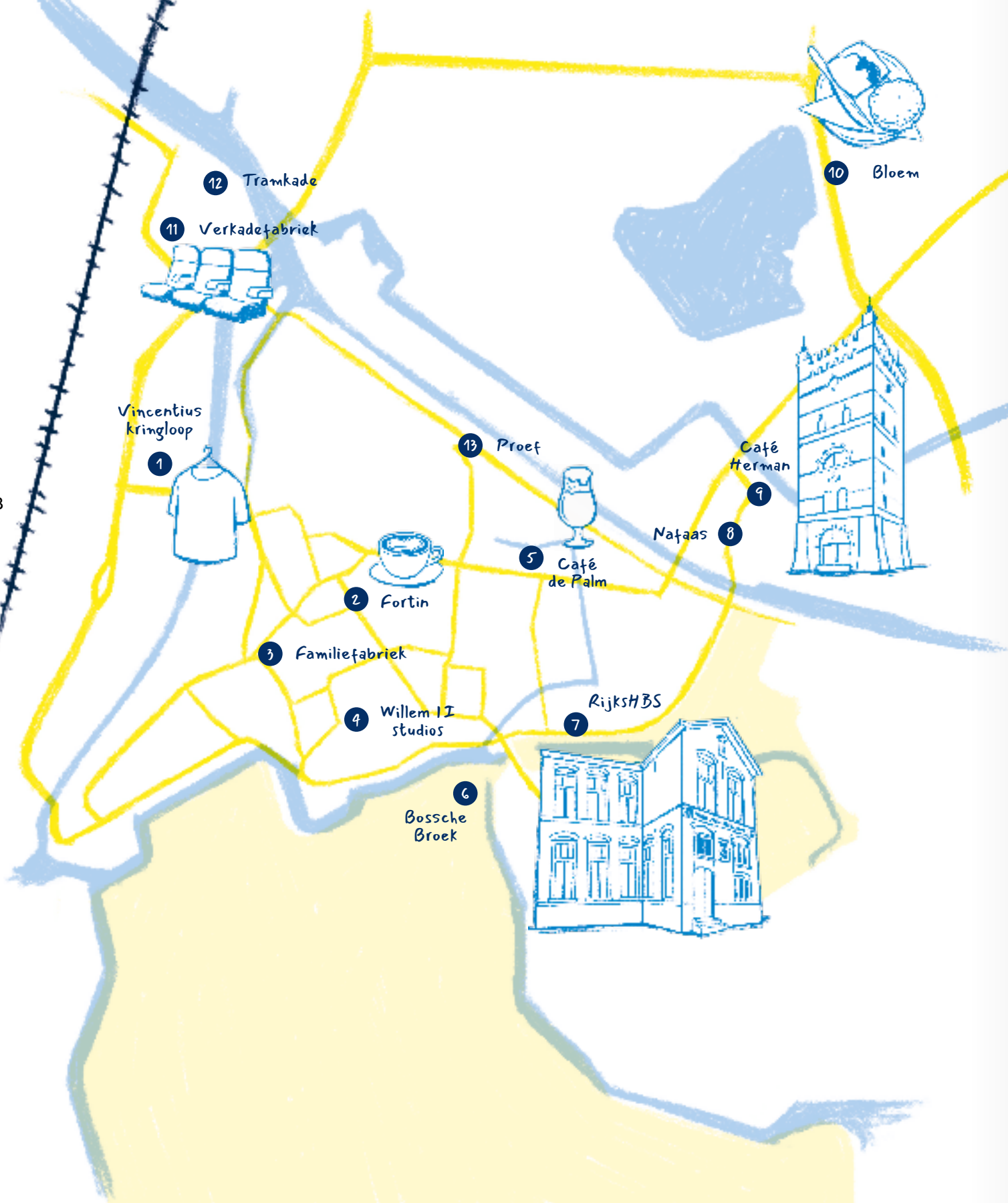
Lekker lokale en gezonde gerechten op het heerlijkste terras met zonnestralen die gefilterd worden door het bladerdek van de eeuwenoude bomen van Amelisweerd.

40 De Kromme Rijn

Sinds we in Bunnik wonen fiets ik (I) iedere dag over het witte bruggetje door Rhijnauwen naar Utrecht. Hoeveel keer zou ik daar al gefietst hebben de afgelopen jaren? Verveelt nooit.

Den Bosch

148

1 Vincentius
Kringloopwinkel waar zo'n beetje mijn halve garderobe vandaan komt.

2 Fortin
Hier krijg je de beste koffie van Den Bosch geserveerd, met een boterkoekje erbij. Vooral het bankje voor is ideaal om het ochtendzonnetje mee te pikken en mensen te kijken.

3 De Familiefabriek
Een keer hier binnen gelopen op zoek naar een kindvriendelijk cadeau (ik ben van die leeftijd dat mijn vrienden koters krijgen) en blij verrast! Naast kindergifs verkopen ze hier namelijk ook leuke prints van o.a. We are out of office en Helen Storm.

4 Willem II Studios & concertzaal
Hier zat ik een tijdje bij een soldeerclubje (dat helaas is gesneuveld tijdens de coronaperiode).

5 Café de Palm
Bruin biercafé waar kunstzinnig Den Bosch samenkomt. Terras met uitzicht op de St. Janskerk, heb je die ook meteen gezien;) Veel te vaak tot veel te laat blijven plakken. Hier had ik tevens mijn eerste date met mijn vriend Oscar!

6 Bossche Broek
Dit natuurgebied is praktisch mijn voortuin. Hier loop ik hard, maak ik gezellige wandelingen met vrienden en race ik doorheen op de fiets.

7 Voormalige RijksHBS
Hier staat mijn bed, in een voormalige RijksHBS uit het jaar 1905 waar nu een woongroep in gevestigd is. Ik woon er sinds vijf jaar, in het lokaal waar vroeger de scheikunde en natuurkunde proefjes werden gedaan. Leuk feitje: geen deur in dit pand heeft dezelfde afmetingen.

8 Nafaas
Geen zin om te koken? Hier kan je lekker en goedkoop Midden-Oosterse gerechten bestellen. Geen fine dining maar soms gewoon precies wat je nodig hebt!

9 Café Herman
Eigentijds café waar ik vroeger in de keuken ontbijtjes stond te kokkerellen en cappuccino's zette.

10 Bloem
Skip de rij bij Jan de Groot en ga hier naartoe. Gezellige kiosk in het park waar je de beste scones (maar ook andere overheerlijke baksels) kan scoren. Eigenaresse Debbie komt uit Engeland dus je weet dat het *the real deal* is. Bij mooi weer zet ze de strandstoeltjes buiten en is het al helemaal goed toeven!

11 Verkadefabriek
Elke week laat ik me hier onderdompelen in een film.

12 Tramkade
Zoals voor alle spoorzones geldt, deze hoek zit vol met hippe uitgaansplekjes.

13 Proef
Als je bij mij komt eten (en je drinkt alcohol) dan komt de wijn die we drinken waarschijnlijk hier vandaan. Niet de eerste wijnwinkel van Den Bosch, wel de beste!

Zalig zonnetje op het terras
van restaurant Klaar gemaakt + voorstelling
van Rundfunk in Oude Luxor.
Kerstkado voor Ingeborg.

De Kromme Rijn is een constante.

Bunkers onderweg, onderdeel van De Nieuwe Hollandse Waterlinie.

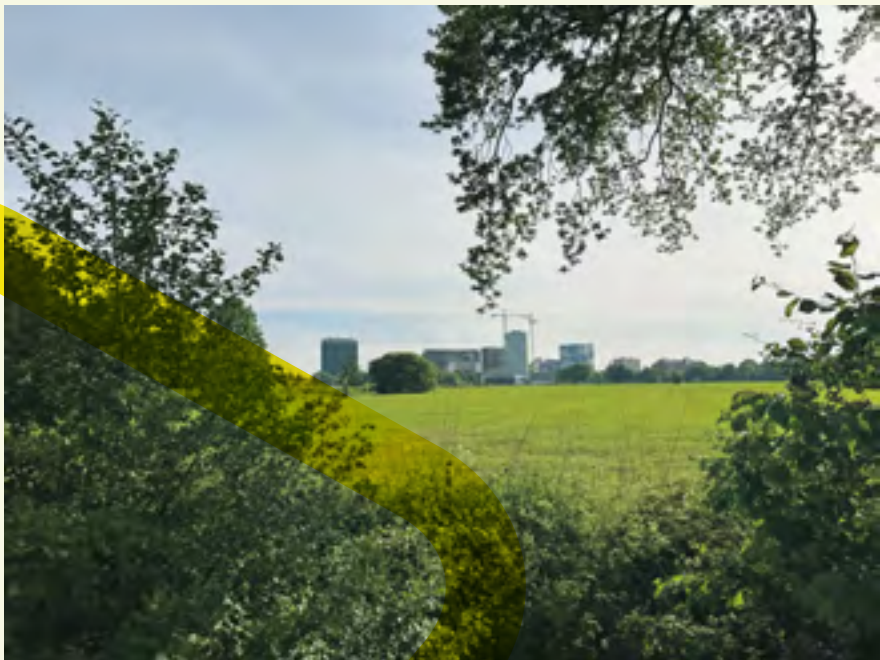
Fluitekruid,
mijn lentelievelings.

Viaduct naast het Rietveld-Schröderhuis.

Daenstasje aan mijn stuur.

NGNG. Dat kan toch geen toeval zijn :)

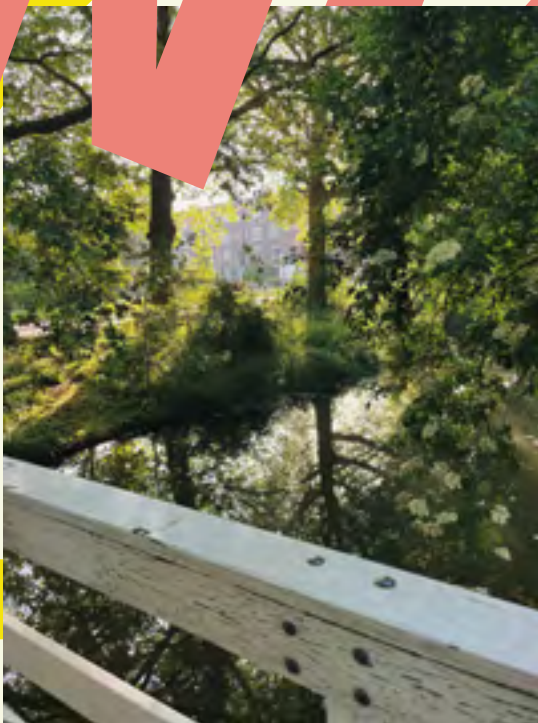
Ingeborg onderweg in tien beelden

Een kind achterop een krat vol spullen.

Ik schiet de Kromme Rijn over, Witte vrouwen in.

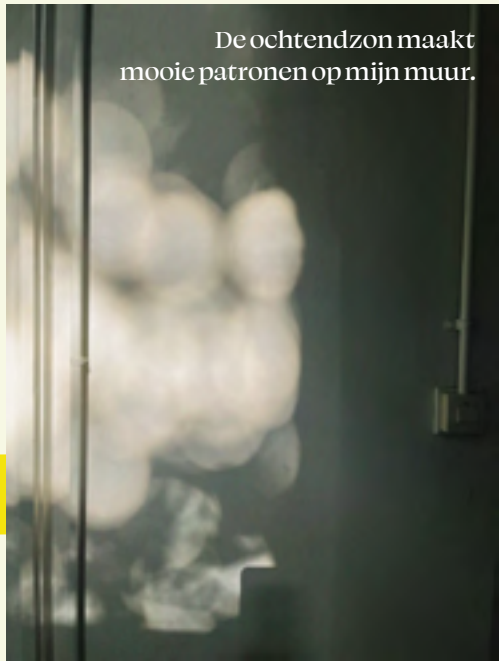
Hebben we nog wijn?

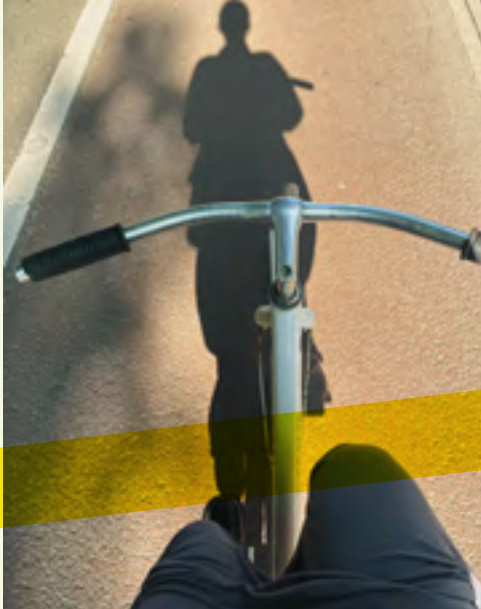
De heerlijke tuin van onze studio.

Martine onderweg in tien beelden

Misschien zit er iets moois bij.

De ochtendzon maakt
mooie patronen op mijn muur.

Kijk, zonder handen!

In de stiltecoupé met een boekje erbij
en mijn thermos vol thee.

ONDERWEG

Stanny onderweg in tien beelden

Altijd wat met de NS...

Wacht op mij!

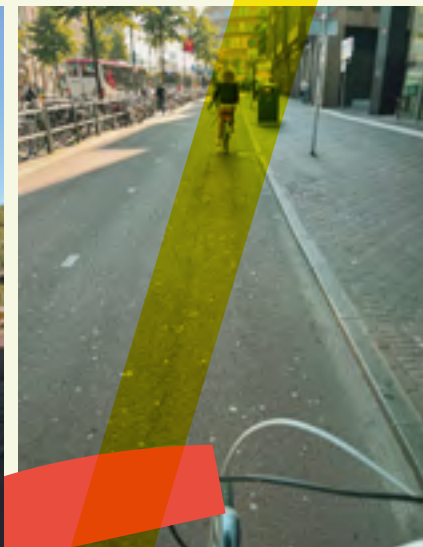
Langs het Kloosterpark in de Meern.

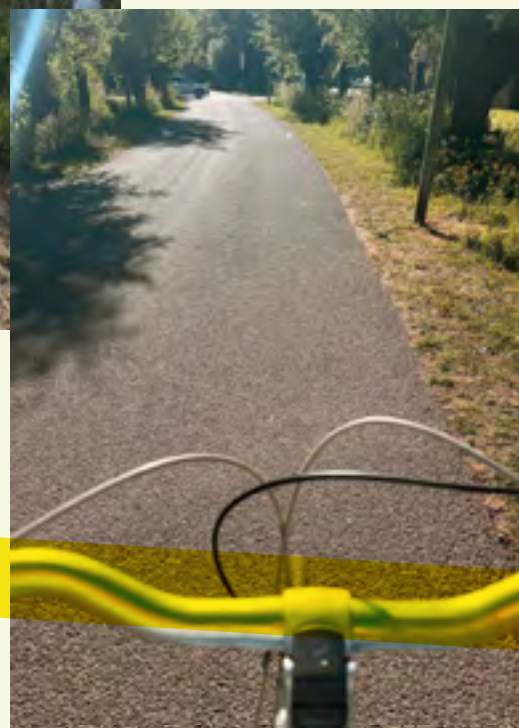
Eerst de kids naarschool brengen. Pepijn kan zijn grote zus nooit bijhouden.

De Muntkade, één van de mooiste straten in Utrecht!

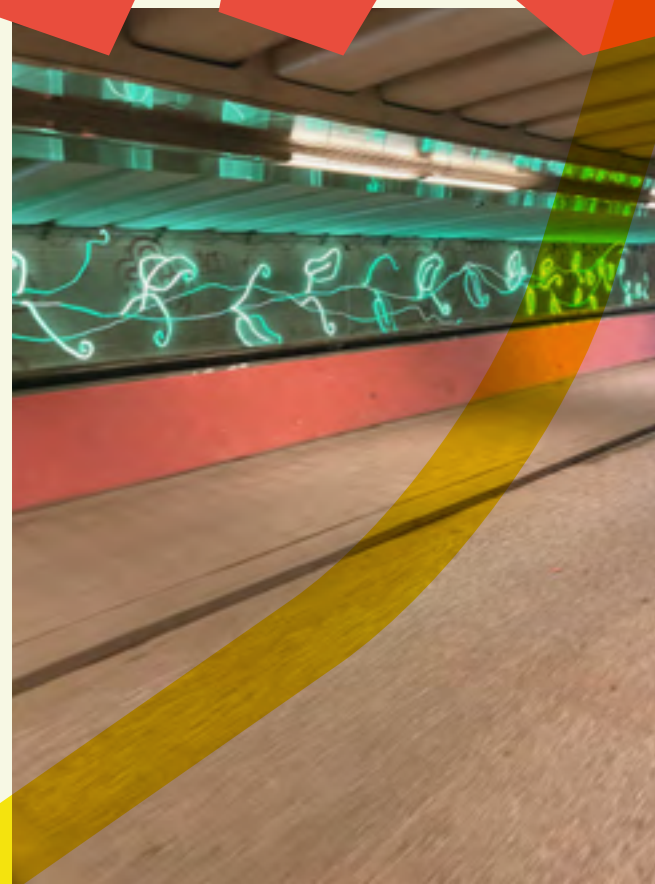

Jantine onderweg in tien beelden

Blijde koeien in de ochtendzon bij Stede Hoge Woerd.

Het lichtkunstwerk Overgrow vrolijkt de Sijpesteijntunnel op

Keizerstraat. Met in de verte de schoorsteen van voormalig edelsmederij Brom.

Waar denk je aan bij 30 jaar hollandse meesters?

Lievelingsklanten geven het antwoord.

SNEL

BETROKKEN

LEUK!

EEN 'VETTE' HUISSTIJL VOOR OEFENEN.NL

Onze jaarcijfers beter presenteren. Wie zou dat kunnen? De klus ging naar hollandse meesters. Want, mooi werk in de etalage. Ook van andere sociale organisaties. Trots waren we in 2018 op de 'placemat' met cijfers, overzichtelijk, met kleur en logo's. Vooruitstrevend in ons werkveld van basisvaardigheden. Het jaar daarna gingen die cijfers 'rollend' online over het scherm. De animaties gaven ons een extra boost.

En toen moest de huisstijl opgefrist. Ons logo met huisje moest behouden, de kleuren ook. Ai, wat een opdracht. hollandse meesters noemden het *rejuice*. Wij opfrissen. In stapjes ontstond er een prachtig nieuwe 'brand manual'. Vettere letter, nieuw kleurenpalet met extra tinten. Krachtig op tasjes, mappen en mokken. Alle folders omgebouwd en de powerpoint professioneler. En een stoere look voor de socials. Kortom: 'een vet nieuw huisje' en huisstijl voor een stevige positionering. Dank Ingeborg, Martine, Stanny en Jantine. Die 30 jaar is een onmogelijk te begrijpen mijlpaal als je naar jullie team kijkt. Wij zeggen: Lekker bezig!

Lies Petensen — Oefenen.nl

Bij hollandse meesters denk ik aan **flexibiliteit** en zeker geen 9 tot 5 mentaliteit (weet je nog één van onze eerste projecten :-)) Soms té proactief, maar altijd oplossend en gezellig als ik bij kom praten. Kortom, een fijne samenwerking!

Sascha van Twillent — ActiZ

Met kleur, tekst, lay-out en creativiteit heeft hollandse meesters ons een prachtige huisstijl geleverd.

Frans Schaepekens
— Waanbondfonds voor de Zongsecton (WfZ)

Fraai

Dat is wat hollandse meesters van al mijn projecten maakte: iets fraais. Toen ik ruim twintig jaar geleden voor het eerst binnenstapte, voelde ik meteen dat er alle ruimte was voor mijn eigen inzichten. Ingeborg maakte van de beelden die ik voor mij zag iets moois en kleurrijks, maar ook iets dat gemakkelijk en veelzijdig toepasbaar was.

En zo werd alles fraaier, zelfs ons huwelijk, met een persoonlijk logo en prachtig drukwerk.

Kanin Elgin-Nijhuis — Elgin & Co.

Voor de gelegenheid had de koningin haar jurk qua oudroze kleur aangepast aan een van de prachtige nieuwe huisstijlkleuren van ARQ;)

No Girls, No Glory – niets is minder waar bij de girls van hollandse meesters. Ze zijn snel, meedenkend, proactief, uitstekende ontwerpers, kritisch maar vooral ontzettend fijne partners om mee samen te werken in mijn rol als communicatiemanager bij ARQ Nationaal Psychotrauma Centrum. Een highlight in al die jaren is toch wel de nieuwe huisstijl in 2019 – waarbij we een pracht voorstel kregen dat meteen geaccepteerd werd, maar waarbij we ook gezamenlijk stuk liepen op alle interne associaties op de foto's die bij de huisstijl werden voorgesteld – zoveel mensen zoveel meningen.

Het resultaat mocht er zijn en werd voor het eerst in gebruik genomen op de dag dat Koningin Máxima een werkbezoek aan ARQ aflegde. Voor de gelegenheid had de Koningin haar jurk qua oudroze kleur aangepast aan een van de prachtige nieuwe huisstijl kleuren van ARQ ;)

Kinsten Ruten
— ARQ Nationaal Psychotrauma Centrum

Ik hou echt van de woordspelingen in jullie nieuwsbrief. Een genot om te lezen 😊 Dank voor dit fijne momentje!

Renny de Gnaaff — Slot Loevestein

Het voelde alsof we al jarenlang samenwerkten.

Tijdens de ontwikkeling van onze nieuwe website brachten we een dag door op de studio van hollandse meesters. Hier werkten we live aan de site, leerden we de fijne kneepjes van het vak en kregen we direct antwoord op al onze vragen. Wat ons het meest is bijgebleven? De vanzelfsprekende hartelijkheid, de warme ontvangst en de gezellige lunch – het voelde alsof we al jarenlang samenwerkten. Deze dag legde de perfecte basis voor een langdurige en succesvolle samenwerking.

Anouk van den Driest & Renny de Gnaaff
— Slot Loevestein

Komt eraan!

Ik denk bij hollandse meesters graag terug aan de eerste kennismaking. Als nieuwbakken projectleider 50 jaar ARQ stond ik in 2023 voor de grote klus om samen met de collega's verschillende grote events te organiseren. Geen sinecure als je te maken hebt met een grote en complexe organisatie als ARQ. Eén van de eerste opdrachten was om samen met Kirsten na te denken over een passende 50 jaar ARQ-huisstijl.

En dan is het zo fijn dat je met een bureau te maken krijgt waar de medewerkers meedenken, dezelfde taal spreken, snel reageren en vlot leveren. Een ontwerp voor een save-the-date? Oei, niet aan gedacht... hollandse meesters: 'Komt eraan!' En het was er dan ook binnen een dag. Misschien leuk als er een ontwerp komt voor een badge? hollandse meesters: 'Die hadden we al klaarliggen.' Nee hoor, geintje. Maar het ontwerp hing zo snel in de mail dat het léék alsof het al klaarlag.

50 jaar ARQ was een gedenkwaardig jubileumjaar. Jullie inzet en betrokkenheid en natuurlijk de passende ARQ 50 jaar-huisstijl hebben daar zeker aan bijgedragen. Dank daarvoor.

Alies Boendens
— ARQ Nationaal Psychotrauma Centrum

IN ÉÉN WOORD: MEESTERLIJK.

hollandse meesters. Zelden paste een naam beter. Creatief meesterschap, Hollandse nuchterheid, oog voor detail, en mensgericht. Geen glitter, geen trucjes, maar een realistische vertaling van bedrijf naar brand. Met veel flair doen ze de naam eer aan. De meiden van hollandse meesters hebben een branding voor Fysio-Holland ontwikkeld, die naadloos aansluit op de visie van het bedrijf. FysioHolland ademt hollandse meesters. Ingeborg heeft net zo'n belangrijke rol gehad in de ontwikkeling van FysioHolland als de President zelf. Hij is naar de achtergrond, maar zij blijft.

Zij is van onschatbare waarde in het succes van FysioHolland.

hollandse meesters en FysioHolland
hollandse meesters is de bedenker én bewaker van de huisstijl van FysioHolland. Toeval? Zeker niet. In het dagelijkse leven zijn hollandse meesters en FysioHolland ook getrouwd. Onder de namen Ingeborg en Boris. En ook daar is het een gouden combinatie. Boris krijgt alles voor elkaar waar hij zijn zinnen op zet. We zeggen altijd: 'Als je de Eiffeltoren in Londen wil, moet je Boris bellen.' Maar wie regelt alles eromheen? Wie zoekt de juiste plek uit om 'm neer te zetten? Dat is Ingeborg. En dat doet ze voor ons ook. Alles binnen FysioHolland zoals het nu bestaat, is van haar hand. De look & feel, de branding, het gehele concept: allemaal Ingeborg. Zij is van onschatbare waarde in het succes van FysioHolland.

Een beetje getrouwd
Zoals Boris bij Ingeborg past, past FysioHolland bij hollandse meesters. Boris is naar de achtergrond binnen FysioHolland, maar zijn karakter waart nog steeds rond, zijn aanwezigheid is nog voelbaar. Als je je ogen dichtdoet, hoor je de Hollandse smartlappen weer door de gangen schallen. En het karakter van Ingeborg weerspiegelt hollandse meesters. Die twee bedrijfstypen klikken heel goed. We zijn het niet altijd eens, er is ook wel eens bonje, maar dat zal in het huwelijk niet anders zijn. Om met Hazes te spreken: want zij gelóóft in mij, zij ziet toekomst in ons allebei. Eigenlijk zijn wij allemaal een beetje met Ingeborg getrouwd.

Ze slaat gewoon de spijker op zijn kop
Branding is alles voor een bedrijf. Het bepaalt hoe je in de markt gepresenteerd wordt. Die kunst verstaat Ingeborg als geen ander. Hoe ze het doet? Ze luistert vooral heel goed. Ze geeft je de ruimte precies te vertellen wat je wil, en stuurt je tegelijkertijd vakkundig naar antwoorden die zij nodig heeft. En als je uitgepraat bent, geeft ze haar professionele mening. Die is realistisch, zeer gedetailleerd en slaat gewoon de spijker op zijn kop. Ze ziet waar een bedrijf naartoe wil en hangt daar een identiteit aan die werkt. Zowel bij de klant als het bedrijf zelf. Je moet je als bedrijf ook comfortabel voelen met je eigen branding, het moet niet alleen maar op de klant gericht zijn. Je moet je bedrijfsidentiteit kunnen ademen. Dat is gelukt.

Kerstkaart
Als je bijvoorbeeld een kerstkaart nodig hebt, krijg je niet zomaar even een ontwerp. Eerst komt er een vragenvuur: 'Wat wil je precies zeggen?' 'Wat is het thema van afgelopen weken?' 'Waar wil je volgend jaar naartoe?' Tot het punt dat je denkt, pff, maak die kerstkaart gewoon. Nee, zo werkt dat niet. Genadeloos word je afgestraft en opgevoed. Niets "even een ontwerpje", het moet wel ergens over gáán. Dus dan doe je braaf je huiswerk en krijg je vervolgens een kerstkaart die precies symboliseert wat er het afgelopen jaar allemaal is gebeurd. En die een knipoog geeft naar het nieuwe jaar. In één woord: meesterlijk.

Niets 'even een ontwerpje', het moet wel ergens over gáán.

Engelengeduld
Ingeborg is zeer consequent. Ze bewaakt de huisstijl als een waakhond. Ook vanuit het buitenland. Je kan zomaar een telefoontje vanuit haar vakantieadres krijgen: 'Ik zie nu iets voorbij komen, dat kan écht niet! Een post waarin een compleet ander lettertype is gebruikt. Dat moet eraf.' En dat doe je dan braaf. Maar met zoveel verschillende praktijken, zoveel verschillende uitingen. Er zijn veel personeelwisselingen geweest, waarvan de meesten vooral dingen wilden dóén. Meteen actie. En daar hoort even een snel flyertje bij. Hup, logootje erop geplakt en posten maar. Past-ie niet rechtsboven? Dan zetten we 'm toch even linksonder, dat ziet niemand. Zucht. Daar gaat

Ingeborg weer, met veel geduld en stijl legt ze uit waarom er voor deze branding is gekozen en hoe belangrijk het is dat alles netjes volgens de huisstijlregels wordt uitgevoerd. Dat noemen ze ook wel engelengeduld.

Op de barricades
Ze is ook nog eens retesnel. Kan meteen schakelen. Maar je moet wel actief meedoen. En zo hoort het ook. Het gaat immers om je identiteit. Weliswaar die van je bedrijf, maar daar maken we niet veel onderscheid in bij FysioHolland. Zodra het echt als werk gaat voelen, klopt er iets niet. En dat gevoel van eigenheid, dat familiegevoel, weet hollandse meesters feilloos te vertalen in een branding. Met FysioHolland zijn we bezig Nederland te veroveren. We staan we nog steeds op de barricades voor goed georganiseerde topzorg, beschikbaar voor iedere Nederlander. En hollandse meesters staat naast ons.

Han van de Haan, Geent Bnouwen & Manny Pietens — FysioHolland

WAT EEN FEEST OM MET JULLIE TE WERKEN!

Ik werk nu ruim 5 jaar met jullie vanuit verschillende opdrachtgevers. Veel vragen, ontwerpvoorstellen, adviezen en eindproducten passeerden via e-mail, telefoon en WeTransfer. In al die jaren hebben jullie me nog nooit teleurgesteld (terwijl soms de deadlines krap en de uitdaging groot waren). En wat nog belangrijker is... ik ben iedere keer weer blij met het eindresultaat. Jullie maken mooie dingen, zijn een feest om mee samen te werken en hebben het volgens mij ook nog samen gezellig op studio en daarbuiten! Dus Girls with Glory, super gefeliciteerd met jullie 30-jarig bestaan en op naar de 40!

Monique Bengman — VWS | ICTU | Regioplan Kennemerland

MEEDENKEND

Eigen-tijds

Origineel

Glamorous

SPRANKELEND

ENERGIEK

VAARDIG

Veren in je reet

Ze maken geen kunst, ze zijn kunst.

hollandse meesters: een gedreven onderneming, geleid door een vrouw die graag de touwtjes in handen heeft.

Ingeborg en haar team, drie creatieve powervrouwen, mogen zich met recht “Hollandse Meesters” noemen en hebben met hun magische muisknop (en waarschijnlijk ook een paar flessen witte wijn) het nieuwe gezicht van Aqua Aero Coatings ontwikkeld: Connecting the Dots.

Van concept tot uitvoering, van logo tot beurswanden: deze dames maken geen kunst, ze zijn kunst. En als er één ding is dat we hebben geleerd: mooie dingen komen toch echt bij vrouwen vandaan.

hollandse meesters: dank voor jullie on-going input, wij blijven erbij, ook omdat de zwangerschapsverloven en de pandemieën, historie zijn.

KEEP ON CONNECTING THE DOTS!

Wouten Scheffen — Aqua Aero Coatings

Hoe ze het oude en het nieuwe verbinden.

hollandse meesters kiest ervoor om hun 30-jarig bestaan trots te vieren. En terecht. Dat zijn ze alleen al aan hun naam verplicht. hollandse meesters wordt net als de inspiratie voor hun naam alleen maar mooier en beter. Waar een ontwerper in haar werk middenin de nieuwe tijd moet staan, mag zij ook putten uit haar rijke ervaring en rusten op een stevig en vaak beproefd fundament. Als je kijkt naar werk van hollandse meesters dan zie je hoe ze het oude en het nieuwe verbinden, herkenning en verandering aanbieden, verleiden, verwarren en prikkelen met het comfort van de herkenning en de uitdaging van het onbekende.

Enik Snel — Theatengroep Aluin

En zo ontstaat er werkelijke magie.

Bij jullie vind ik de liefde voor schoonheid, die zie ik zowel terug in het geschreven woord, als in beeld. Tot in het kleinste detail worden zaken zodanig geordend dat ze op een heel natuurlijke manier stralen. Dit heeft wat mij betreft te maken met het feit dat hollandse meesters naast ‘het mannelijke’ ook sterk ingebed is in ‘het vrouwelijke’. Founder Ingeborg is op en top vrouw, moeder en hoedster over haar meiden. Stagiairs en collega’s. Ze krijgen al dan niet kinderen, er wordt lekker en goed geluncht, de werkplek voelt als een prettig huis. Alles, heel het leven, doet mee en mag mee doen in dit werkveld. Zo lijkt ik te voelen en te ervaren in het contact met jullie. Dit ontvankelijke principe van aannemen en insluiten wat er is, is wat mij betreft de grootste gift van het vrouwelijke in het proces van scheppen. Jullie manier van werken heeft hiermee niet alleen het heldere wakkere van het mannelijke, maar jullie hebben ook de droomkracht van het ontvankelijke vrouwelijke in huis. En zo ontstaat er werkelijke magie. Zo geven jullie keer op keer geboorte aan nieuw, levendig en stralend werk.

LEVE HOLLANDSE MEESTERS!

Chnistel van den Meen — Oenbouillon

Mooie dingen komen toch echt bij vrouwen vandaan.

Wouten Scheffen — Aqua Aero Coatings

Kwaliteit

RETESNEL

Een team dat uitblinkt in creativiteit, betrokkenheid en vakmanschap

Het is inmiddels alweer een paar jaar geleden dat ik Ingeborg leerde kennen, via Boris. Sindsdien hebben Ingeborg en haar team — hollandse meesters — mij op meerdere vlakken op indrukwekkende wijze ondersteund.

In augustus 2021 werd ons gezin getroffen door een van de meest ingrijpende gebeurtenissen denkbaar: het overlijden van onze zoon Joost.

Enkele maanden later nam ik contact op met Ingeborg met een bijzondere vraag: of zij een herinneringsmagazine over Joost wilde maken voor zijn zoon. Dat idee ontstond nadat ik eerder het prachtige magazine BORIS had gezien, dat zij had gemaakt ter gelegenheid van zijn vijftigste verjaardag. Ingeborg reageerde op een fijne manier en gaf aan dat ze dit graag voor ons wilde doen. Op mijn verzoek nam zij de volledige regie op zich.

In die periode waren Ingeborg en haar collega's van hollandse meesters een enorme steun. Met eindeloos geduld, oprechte betrokkenheid en grote professionaliteit hebben zij een prachtig herinneringsmagazine samengesteld: JOOST. Het staat vol met verhalen, foto's en herinneringen. hollandse meesters kreeg van ons alle vrijheid, en met veel zorg en inlevingsvermogen hebben zij contact onderhouden met familie en vrienden, vragen beantwoord en verhalen verzameld.

Terwijl ik dit schrijf, ligt het magazine naast me. En opnieuw ben ik geraakt door de liefdevolle en creatieve manier waarop het is vormgegeven. Het is een tastbare herinnering geworden, een kostbaar bezit. Nogmaals: mijn oprechte dank voor dit bijzondere cadeau.

In de zomer van 2022 besloot ik een nieuwe weg in te slaan. Ik stapte uit de maatschap van het advocatenkantoor waar ik jarenlang werkte en begon mijn eigen praktijk. Ook bij deze stap stond Ingeborg met haar team weer voor me klaar. Ze hielpen me met alles wat erbij kwam kijken: van het ontwerpen van een nieuw logo tot het bouwen van een website, het maken van foto's en nog veel meer.

In die hectische periode voelde ik me enorm gesteund door Ingeborg en haar team. Het resultaat is een stijlvol en subtiel logo dat perfect past bij mij en mijn praktijk, en een prachtige website: www.famrecht.nl. De professionele, ontspannen foto's op de site zijn gemaakt door Nevèl, de dochter van Ingeborg, wat het geheel nog persoonlijker maakte.

Ook voor deze waardevolle ondersteuning wil ik hollandse meesters van harte bedanken. Een organisatie van klasse, met een team dat uitblinkt in creativiteit, betrokkenheid en vakmanschap.

*Ineke Lattmann-Van den Heijde
(ook namens Albert)*

Verleiden, verwarren en prikkelen.

Enik Snel — Theatengroep Aluin

Het zegt iets over de commitment en de relatie die jullie opbouwen met jullie opdrachtgevers.

Toen ik in 2017 bij Aluin kwam werken als marketeer kreeg ik daar ook hollandse meesters bij cadeau. Als jonge marketeer wilde ik daar eerst natuurlijk niet aan, ik had mijn eigen ideeën en wilde zelf een ontwerper gaan uitzoeken. Dat bleek helemaal niet nodig, er was een goede klik en we zouden samen veel mooie dingen gaan bedenken: van nieuwe huisstijl-elementen, tot een website en het hoogtepunt: de uitgave voor 30 jaar Aluin. Het was voor mij heel logisch om hollandse meesters ook mee te nemen naar de organisatie die ik ondertussen zelf aan het oprichten was: Common Frames. Ik keek Ingeborg lief aan: konden ze ons helpen met het opstarten, wetende dat we nog maar klein waren en weinig geld hadden? Het antwoord was volmondig “ja” en daar ben ik nog steeds onwijs dankbaar voor. Door die support hebben we een vliegende start kunnen maken, want als ik naar mijn partners en fondsen toe een professionele uitstraling heb met website en beeldmateriaal, nemen ze mij meer serieus. Het zegt iets over de commitment en de relatie die jullie opbouwen met jullie opdrachtgevers en de kansen die jullie mooie projecten willen geven. Dat sluit heel goed aan bij mijn visie in mijn organisatie en in mijn leven.

Fun fact is dat we ook nog een half jaartje kantoor gedeeld hebben met jullie, toen we in de opstartfase toch echt wel onze zolderkamer ontgroeid waren bij Common Frames. Een fijne tijd, met teamborrels in de binnentuin. Wat ik mij nog het beste herinner is dat ik niet aan het begin van de dag durfde af te spreken met externe relaties. Waarom? Ik had altijd ruzie met die voordeur. Ik schaamde me er toen ook voor, want hoezo kreeg ik die niet open? Ik ben wel eens koffie gaan drinken om de hoek, om een uur later terug te komen en te hopen dat er iemand van jullie aanwezig was die al had geopend, ha ha.

Lieve hollandse meesters, jullie bestaan 30 jaar en ik feliciteer jullie van harte. Ik hoop dat we nog lang kunnen samenwerken, want als ik van organisatie verander, neem ik jullie gewoon weer mee.

Hemmo Bruinenberg — Common Frames

Telkens opnieuw verrasten jullie me met geweldige ontwerpen.

Volgens mij ontdekte ik jullie zo'n 28 jaar geleden. Ik stond aan het begin van mijn carrière in de communicatie en was op zoek naar een frisse, creatieve ontwerper. Toen stuitte ik op opvallend werk van een bureau uit Utrecht: hollandse meesters. Ik belde jullie op en niet lang daarna liep ik binnen in jullie sfeervolle pand aan de Keizerstraat. Dat was het begin van een superfijne en langdurige samenwerking. Jullie gingen met me mee van uitdaging naar uitdaging en van werkgever naar werkgever – van Doorn naar Baarn/Hilversum, daarna naar Amersfoort en uiteindelijk naar Zwolle. En telkens opnieuw verrasten jullie me met geweldige ontwerpen: huisstijlen, campagnes, infographics en nog veel meer.

Maar wat me het meest blijft? De drie prachtige geboortekaarten die jullie ontwierpen voor mijn kinderen — onvergetelijk.

Kort samengevat: ik heb jullie leren kennen als mega-creatief, betrokken, professioneel én ontzettend sympathiek. Heel veel dank daarvoor.

Enne... 30 jaar? Echt? Dat zou je niet zeggen!

*Gebnig Filius —
Shepa / Kwintessens Uitgevers / GGD IJsselland*

KLANTEN Abvakabo FNV — ActiZ — Alliantie Nederland Rookvrij — AltijdDrukWerk — Ambulance Zorg Nederland — AMC Medical Research BV — Amerpoort — Amsteling — Amsterdam UMC — ANBOS — Anders&Zo — AO Consult — APG DWS en Fondsenbedrijf N.V. — Aqua Aero Coatings — Aries Film & Video Producties — ARQ Academy — ARQ International — ARQ IVP — ARQ Nationaal Psychotrauma Centrum — Artsenfederatie KNMG — Aspa — ASVZ | Algemene Stichting voor Zorg en Dienstverlening — Atomic1 — Atrium — AUPIS — Awareness Adviesbureau — AxionContinu — Axisto — AZN | Ambulance Zorg Nederland — AZUJWKZ — Bart Flos Veranderadvies — Basisschool 't Schoolhuys — Basisschool De Stek — Basisschool De Vonk — Bel Impex — Bernardo Zvezantino — Bij Thomas op Kamers — Bijbels Museum — Billie-Jo Krul Fotografie — Binger — Binnenhof Advies — BL Advies en Accountancy — Blick op onderwijs — Böhm Fonds — Boxercise — Brandweer Zeist — Brave New Work — Brothers Mode — Bruna Uitgeverij — Buddyzorg — Bureau Educatieve Ontwerpen — Camminghaschool — Camping Groen Gras — Cancer Care Center — Care for Obesity — CareXS — Ceder Groep — Centrum Amateurkunst Flevoland — Christel van der Meer — Cinabelle — Citroën IDS — Claim & Meer — Clean Air Nederland — Clean Air Now Care — Clevis Kleinjans Architecten — Clingendael — Comcoat | Jessica Buitink — Common Frames — Concreet Onderwijsproducten — Conference Management — Continu — Coziny — Curium Pharma — Cyclotron — Danae — De Balie — De Betere Aanpak — De Betere Plek — De Bongerd Zijkanaal — De Drie Nootenboomen — De Frisse Blik — De Heer & Co — De Herbergier — De Nederlandse ggZ — De Oogvereniging — De Schuylenburcht —

De Tafel van 18 — De Volharding — De Voltrefter — De Zellingen — Defacto — Denkk Juristen — Dennenheuvel — Desenco Group — Dietz Communicatie — Dimplex — Dipro Digital Promotie — Divina — Divosa — DJ Hitmeester Fons — Driessen Food — Dutchess — Duurzaam Huis Leidsche Rijn — ECP | Platform voor de Informatie Samenleving — ECTOH — Edit | Edith Smulders — Eemeroord — Elly van den Eertwegh — Emmy Albers — Eric Eljon Advies — ERIM | Equal Rights & Independent Media — European Boxing — Faber — Fairtrade Original — Femke Agnès Toele — Festival Hongerige Wolf — Finac — Fine — Finnmark — Finsens — Flom — Fit BV — Flash Forward — Flevolands Bureau Voor Toerisme — FNV ZBO — Frisse Wind — Funky Flowers — FysioHilversum — FysioHolland — FysioHolland Medicoort — Gemeente Almere — Gemeente De Bilt — Gemeente Deventer — Gemeente Haarlem — Gemeente Utrecht — Gemeente Zwolle — Gerrit van der Vorst Advies — Gezondheidscentrum De Meent — Gezondheidscentrum Den Helder — Gezondheidscentrum Hilversum — Gezondheidscentrum Oosterpark — Gezondheidsinstituut NICZ — GGD IJsselland — GGZ Nederland — Gogoli — Golden Boys — Gooise Scholen Federatie — Grass2Juice — Griffpark — Griffstede — Groen Tekstcreatie & Communicatieadvies — Groene Hartdagen — Groot Automatisering — Gurdjieff kwartet — Hans Böhm — Hans Snel — Happy Brand Mixed Media — Haptonomische Zwangerschapsbegeleiding Charlotta Eleveld — Haptotherapiepraktijk Wijk bij Duurstede — Hardt Letselschade — Hartwig Medical Foundation — HBC | Het Ballet Centrum — Hellas Utrecht — Hermitage — HET Energy — Het Goud Waard Huis — Het Literatuurhuis — Het Worstmakers Gilde

— HITEC Power Protection — Hogeschool voor de Kunsten Utrecht — Hoedenzaak Jos van Dijk — Hogeschool Windesheim — Hoofdpijnnet — Hoofdrimte — Hubrecht Institute — HWO | Huiswerkopeningen.nl — Icare — ICTU | Samen werken aan een betere digitale overheid — IFSQ | the Institute for Software Quality — Ik sport — Impresario — In Petto — INEA | Expertisecentrum interlandelijke adoptie — Ineke Vernooy — Ingrado — Inspectie van het Onderwijs — Instituut voor Inclusief Onderwijs — Instituut voor Veiligheid & Milieu BV — Interface — Interface European Manufacturing B.V. — Interim met LEFF — Interimair — Internationaal Kamermuziek Festival Utrecht — Involv — Ithaka Film Festival — Ivy Artists — Janie van Dijk — Jelle Tuinen — JEP Communuatie — Jeroen Degenaar — Joyce Kos Natuurvoedingskundige — K+KC Consultants — Kampioen Arbeidsrecht — kandoor.nl — Kantina Mani — Kantoor Samen Voor Betere Zorg — Katholieke Scholenstichting Fectio — Kening fan e greide — Kenniscentrum Utrecht — KinderKunstFabriek — KinkFM — KNLTB — KNOV | Koninklijke Nederlandse Organisatie van Verloskundigen — Koninklijke Horeca Nederland — Kouveld blijft. — Kredietunie Traditionele Passagiersvaart — KSG De Breul — Kwaliteit op Maat — KWF — Kwintessens Uitgeverij — l'Elixir — Laaros Lijstenmakerij — Laaros Timmerbedrijf — Laser — Lattmann Familierecht — Lef Gawronski — Legal Mommy — Leve het Geven — Levitate Film BV — LIDC | Landelijk Informatiepunt Donorconceptie — Like2Meet — Linked Golf — Lira — Lisso — LKCA | Kenniscentrum voor cultuureducatie en amateurkunst — LOKA — Antoinette Berkelbach — LSLTN — Lucia Meeuwesse — Lucienne Meijer — Lumina Learning Duitsland

Kuit — Sandra Bos — Maaike Lindeijer — Jantine Lanting — Anne van Iperen — Henrieke Wielink — Brechje van Eekert — Jennie Steegstra — Eline Kuijsters — Serah van Bilsen-Nijenhuis — Roos Jongerling — Ilse van Luik — Elvira Koek — Femke Bakker — Loes van Lamoen — Harma Blomberg

HUURDERS OP KEIZERSTRAAT Charlotte Matthes — Jan Wolter Bijleveld | Hoofdrimte — Gaston Melis — Paul Eversdijk | Vrije Stijl — Tycho van der Klip — Bart van Slobbe — Evert Nijkamp | Diesel 'n Dustproducties — Maia Smit — Maaike Nijholt — Michel Boulogne — Arie Flerman | Happy Brand Mixed Media — André Brocatus — Menno Kouveld | Kouveld Blijft. — Jeroen Westerbeek — Marcel Bosma — Stella Damstra | Fijn het tekstbureau — Vincent Spee & Dave Smit | Start the Future — Marijn van Bosbeek | Sausmakers — Lotte Tabbers — Rachel Post-Duijn — Roland Zwaga — Tjarda Stip — Hemmo Bruinenberg

Van Harte & Lingsma — Van Harte School — Van Ravenswaay Books & More — Vanilla ijsboutique — Veiligheidsregio IJsselland — VGN | Vereniging Gehandicaptenzorg Nederland — Verkeer in Kaart — Veronica — VGZ Zorgkantoren — Vicky Serao — Vincio — VIPP GGZ — Visit Utrecht Region — Viva! Zorggroep — VO-raad — Voedingscentrum — Voedsel- en Warenautoriteit — Voor! — Voort & W&W Consulting — WSW | Waarborgfonds Sociale Woningbouw — Waltmann & Co — Wan Knipit — War Child — Wartrauma Foundation — Watersportcamping Heeg — Werken en Wonen — Werkgroep2Duisend — WerkplanAdviesgroep — Westmedia — WfZ | Waarborgfonds voor de Zorgsector — Wiebing Managementondersteuning — Wijk in Bedrijf Amsteram — Wijk in Bedrijf Hoograven — Wijk in Bedrijf Utrecht — Wijk in Bedrijf Westflank — Wijkbureau Noordwest — Wijkconsulenten Amsterdam — Wijkservecentrum Noordwest — Wim Zagt — Windesheim — Winkel van Sinkel — WOON! | Thuis in de stad — WorkWell — World Boxing — Worldschool — WTC Almere | Spesbona — YouBetter — Yumanix — Zeppers Film & TV — Zizo — Zorg1 — Zorgcirkel — Zorggroep Almere — Zorgspectrum — ZorgthuisNL — Zuster Floor

COLLEGA'S Barbara ten Brink — Maartje Linde — Martine van der Wal — Anita Kuit — Jantine Lanting — Serah van Bilsen-Nijenhuis — Wies van der Wal — Noël de Gooijer — Larisa Wiegant — Stanny van der Elst

STAGIAIRS Dorien Dolisma — Annick Heijens — Paul Eversdijk — Margriet Versluis — Marjolein Hendrickse — Lot van Broekhuizen — Martine van der Wal — Judith Ceelen — Stephanie Gijsen — Anke Sybinga — Anita

— Lumina Learning Nederland — Lunatics — Lutor — Madoc van der Vegte Aannemer — Makaha — Malmberg Uitgeverij — Marketwing MC Groep — MC IJsselmeerziekenhuizen — Marketingcoöperatie Regio Utrecht — Meander Medisch Centrum — Medische Meesters — MEE Nederland — MEE Utrecht — MEE Zuidoost Brabant — MeeMakers — Mensenmens Advies — Mevrouw Brinkers — Mieke de Haan — Migrainefonds — Mijn leven 2.0 — Mission Critical Solutions — Mister Media — Mitros — MKB-Nederland — Mobilee — Mooi Werk — Movares — Mr. Harder — Museum Catharijneconvent — Museum Ons' lieve Heer op Solder — MUZIEum — Nationaal Epilepsiefonds — Nationale Toneel — Natuurlijk Goed Eten — NCu | Nederlands Centrum Jeugdgezondheid — Nederlandse Boksbond — New Amsterdam Festival — NGKG foundation — Nick Justin — Nico10 — NKC | Nederlandse Kampeerauto Club — NNVT | Nederlands Netwerk voor Tabaksonderzoek — NoviaCura — NvdK — NVZ | Nederlandse Vereniging voor Ziekenhuizen — Nyon — NZR — Oceania Boxing — Oefenen.nl — Oerbouillon — OfficeBoss — Omgevingsdienst Utrecht — ONVZ | Dietwee Ontwerpers — P&PP — Palazzina — Panfestival — Papicolor — Parnassia — Partnership Stop Roken — Passie in Zorg — Passie voor Utrecht — Paul van Trigt | Worst- en vleeswarendeskundige — Paulien de Gaaij Fotografie — Pelagos — Peter Arno Broer — PGOsupport — Pharos — Pippali — PO-Raad — Podium — Portoli — PPNL | Plus Praktijken Nederland — Projectbureau Nieuwe Hollandse Waterlinie — ProRail — Proscoop — Provincie Utrecht — Psst the party — QS Gezondheidsmanagement — Railverkeersleiding — Ravensteyn & Zn — Raymi Sambo Maakt — Red Bull — Refresco

Wie ben ik?

Geen magazine zonder quiz!
Ontdek op wie van de vier hollandse powervrouwen
jij het meeste lijkt. Wel eerlijk antwoorden hè!

1

Je strijkt neer op een zonnig terrasje na een lange werkdag. Na een paar minuten mensen kijken wenk je de garçon en bestel je je favo drankje, dat is een...

- A. Rosé, graag. Een mineralige, niet zo'n zoete. Doe maar meteen een fles trouwens.
- B. Ik zit momenteel in een pet nat-fase. Oestertje erbij en je waant je zo in Frankrijk.
- C. Een dikke vette Chardonnay a.u.b. Bonuspunten als hij op hout heeft gelegen.
- D. Niks lest de dorst beter dan een halve liter (alcoholvrije) Weihestephaner. Proost!

2

De zomervakantie staat voor de deur! Plannen gemaakt, koffers gepakt, restaurantjes gepind. Waar gaan we naartoe?

- A. Eerst naar India, dan meteen door naar Parijs en hopelijk ook nog even een lang weekend Noordwijk.
- B. Normandië met de fam, vaste prik inmiddels. Niks zo zalig als na een zomerse stranddag de kinderen in bed knallen en een wijntje open te trekken met les adultes!
- C. Sri Lanka, vorig jaar al geregeld en inmiddels helemaal klaar voor.
- D. Koffers? Fietstassen zul je bedoelen! Voor mij geen luxe hotels maar een trektocht met tent en fiets dwars door Frankrijk.

3

Vul aan: Ik kan niet leven zonder...

- A. Mijn paspoort! Ik ben altijd on the go.
- B. Badderen. Nothing says me-time like aan het eind van de dag in een iets te heet lavendelbad zakken.
- C. Mijn fiets, ik zou die trouwe tweewieler wel echt missen!
- D. Muziek in mijn oren. Je ziet mij zelden zonder mijn oortjes in.

4

Je durft het niet hardop te zeggen maar jouw grootste guilty pleasure is...

- A. Voor vertrek even naar de lucht-havenlounge. Tikkie decadent maar echt zalig als je zo'n druk leven leidt als ik.
- B. Staand aan het aanrecht een heel blik dolma's naar binnen werken. Mmmm.
- C. Van die net iets te foute 90's muziek. Mental Theo & Charly Lownoise, de Party Animals, dat werk.
- D. Als er geen vega optie is de vleesvariant bestellen. Een broodje kroket is toch wel echt heel lekker...

5

Jij beschikt over de aux op kantoor. Welke arbeidsvitaminen kies jij?

- A. Zo opgegaan in werk dat ik helemaal vergeten ben iets op te zetten, oeps!
- B. Dat ene Vlaamse bandje dat ik laatst in De Roma zag.
- C. De oude vertrouwde radio.
- D. Soulwax, Overmono, Faithless of andere elektronische bangers.

6

Niet alle werkdagen kunnen even spannend zijn, zelfs in ons leuke vak moet je soms gewoon een saai klusje doen. Hoe pak jij dit aan?

- A. Oh dat? Dat heb je zondagavond al afgetikt.
- B. Eat that frog! Jij handelt het snel af want je kunt pas excelleren zonder ruis op de lijn.
- C. Je laat de deadline dichterbij komen want jij werkt het beste under pressure.
- D. Je maakt een beginnetje en laat het vervolgens verstoffen totdat je er plots weer aan denkt om het daarna in een half uur gedaan te hebben, zucht.

7

It's beginning to look a lot like christmas... Je hele fam én schoonfamilie staan op de stoep. Waar kunnen jouw gasten zich op verheugen?

- A. Een prachtig gedekte tafel gevuld met een geweldige spread aan kleine gerechten, geserveerd in dat mooie servies dat je via Marktplaats op de kop hebt getikt.
- B. Een onder druk op het laatste moment bereide maar onberispelijke maaltijd met een oosterse vibe. Denk geroosterde bloemkool, kruidenolie, tzatziki en knapperig turks brood.
- C. Mijn showstopper toetje: een mirror glaze boltaartje met bosvruchten mousse en een hazelnoot crumble.
- D. Een vegan feestmaal: zelfgemaakte falafel, dips met warm brood, gegrilde groentes en rijke salades.

8

Hoe zouden je collega's jou omschrijven?

- A. The big boss. Een vastberaden go-getter gewapend met mad organizational skills en een laptop.
- B. Een echte grid-lover. Jij houdt van structuur, bent georganiseerd en werkt nauwkeurig maar weet ook goed wanneer je de teugels kan laten vieren.
- C. Als ultieme Zen-master! Ik blijf altijd calm & collected, maakt niet uit wat er op me af komt.
- D. Manusje-van-alles. Vraag mij iets en ik vogel het wel uit!

9

Wat is het beste compliment dat iemand je kan geven?

- A. Omschreven worden als iemand die houdt van gezelligheid en veel moeite doet om het allemaal net een beetje mooier te maken.
- B. Ik word echt warm vanbinnen als iemand me waardeert om mijn scherpe geest.
- C. 'Die animaties zijn spot-on. Precies wat we voor ogen hadden - stijl, timing, gevoel, alles klopt. Sluit perfect aan bij de doelgroep én het doel.'
- D. Oeh, ik kan echt niet omgaan met complimentjes of enige andere vorm van in de spotlight staan. Een simpele 'Thanks!' voldoet.

10

Als jij een bekend persoon zou zijn, wie zou jij dan zijn?

- A. Beyoncé natuurlijk. Een fierce diva die schittert op elk podium waar ze op staat. Al die glitter & glamour bevalt me wel.
- B. Ik zou Phoebe Waller-Bridge (Fleabag) wel willen zijn. Ze combineert verschillende kunstvormen (acteren, schrijven, regisseren), en is verschrikkelijk grappig.
- C. Marie Kondo. Opgeruimd staat netjes.
- D. Greta Thunberg. Mijn doel is altijd om samen de wereld een mooiere plek te maken voor de volgende generatie!

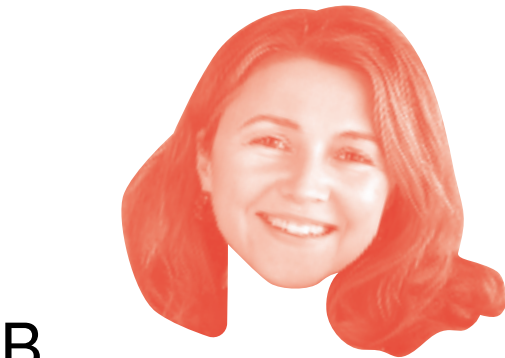

Uitkomst op de volgende pagina!

A.
Een heuse Ingeborg.

Jij lijkt als twee druppels water op onze Ingeborg. Een echte powervrouw die na 30 jaar in het vak nergens meer van staat te kijken. Jouw motto is 'gewoon doen', vol enthousiasme grijp je kansen aan. Je vliegt van Oezbekistan naar Boedapest met je paspoort paraat en een goed glas rosé binnen handbereik. Jij werkt hard, leeft groots en organiseert feilloos: Beyoncé in businessvorm dus. En ja, dat leven met glitterrandje past jou als gegoten!

B.
Door en door Martine.

Je weet wat je wil en denkt de zaken goed door. Met je scherpe geest en relaxte flair houd je overzicht én sfeer. Je bent stijlvol, geestig en georganiseerd zonder rigide te zijn. Mensen vertrouwen op jouw smaak en structuur — en terecht.

C.
JA JA, JIJ BENT JANTINE!

Jij lijkt het meest op Jantine, de onverstoorbare zenmaestro fan de Fryske klaai. Deadlines? Laat maar komen. Je fixt alles zonder drama. Je mixt structuur met spontaniteit, schuift zonder moeite van mirror glaze naar Mental Theo. Groot feest als jij de toetjes maakt, en op vakantie? Dan ben je al maanden voorbereid want de voorpret is bijna net zo leuk als de reis. Degelijk? Misschien een beetje. Saaï? Nooit.

D.
Stanny in hant en nieren.

Wow! Jij bent echt nét Stanny. Bewust, bescheiden en boordevol ideeën. Typje 'fix ik wel even' — manusje-van-alles maar ook meester in uitstelgedrag. Jij bent wars van oppervlakkigheid, dol op cultuur en altijd in de weer. Jouw aux-keuze? *Banger* na *banger*. Jouw vibe? Licht activistisch met een groen hart. Zit jij niet in je bureaustoel, dan zit je fluitend op de fiets of in de rode bioscoopstoelen. Zelf ontwijk je liever de spotlight, maar impact maken doe je zeker!

Concept, tekst & ontwerp — hollandse meesters
Foto's — Privécollecties, tenzij anders vermeld
Interviews — Menno Kouveld
Eindredactie — Guusje van der Vorst
Print — Drukkerij Libertas Pascal, dank voor jullie support ♥
Oplage — 30 stuks

Juni 2025

Teamfoto door Nevèl van der Vorst, 2025

WWW.HOLLANDEMEESTERS.NL